

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 27. september

Letnik XVIII

št. 30

Odgovori na vprašanja in pobude

- mag. Blaža Kavčiča v zvezi z izdajanjem gradbenih dovoljenj
- Rastislava J. Revna v zvezi s pojasnilom ZVCP-1
- Cvetka Zupančiča in Vincenca Otoničarja v zvezi z možnostjo spremembe in dopolnitve Uredbe o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije
- dr. Zoltana Jana v zvezi z ustanovitvijo novega javnega sklada za ravnanje z nepremičnim premoženjem
- Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Državnega sveta v zvezi z naročilom študije glede ponovne pridelave in predelave sladkorne pese v Sloveniji
- mag. Blaža Kavčiča v zvezi z NLB, d.d.
- Bogomirja Vnučca v zvezi s subvencioniranjem energetske učinkovitosti večstanovanjskih objektov

Vprašanja in pobude z odgovori

- Branimirja Štruklja glede nepravilnega obračunavanja tedenske učne obveznosti v srednjih šolah
- Jožeta Mihelčiča glede sistema obračunavanja plačil za kmetijska območja z omejenimi možnostmi za kmetovanje
- Cvetka Zupančiča v zvezi s statusom vojnih veteranov
- mag. Blaža Kavčiča za dopolnitev odgovora Ministrstva za okolje in prostor v zvezi s ponavljajočim izdajanjem gradbenih dovoljenj v isti zadevi
- Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z objavo lesnih proizvodov na spletnem portalu Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije
- Branimirja Štruklja za dopolnitev odgovora Ministrstva za šolstvo in šport glede nepravilnega obračuna tedenske učne obveznosti v srednjih šolah
- Borisa Šuštaršiča v zvezi s sprejemom Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije ter nadzorom nad delovanjem obstoječe komisije za preprečevanje korupcije
- Marijana Klemenca glede urejanja problematike pomanjkanja zdravnikov s povečanjem vpisa na medicinski fakulteti ter problematike pomanjkanja diplomiranih medicinskih sester in diplomiranih babic

- Marijana Klemenca v zvezi z omembo Koroške na spletni strani www.slovenia.info
- Marijana Klemenca glede objave Javnega razpisa za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj
- Marijana Klemenca v zvezi s povečanjem sredstev gospodarske vrednosti gozdov
- Draga Žure v zvezi s Predlogom zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev
- Borisa Šuštaršiča za dopolnitev odgovora Ministrstva za finance na vprašanji v zvezi s prirejanjem iger na srečo
- Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije v zvezi s problematiko obdavčenja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, v zvezi s predvidenimi spremembami pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti in v zvezi z enakopravnostjo pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj
- Zveze svobodnih sindikatov Slovenije v boju zoper socialni dumping
- Rastislava Jožeta Revna v zvezi s spremembo zakonodaje, ki ureja dimnikarsko službo
- Cvetka Zupančiča glede vakcinacije lisic proti steklini

Vprašanja in pobude

- Interesne skupine negospodarskih dejavnosti v zvezi z neplačevanjem prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje
- Bojana Kekca glede porabe zbranih sredstev vodnega povračila
- Jerneja Verbiča v zvezi z odpravo nerazumne in diskriminatorne politike oblikovanja cen elektrike
- Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance v zvezi z dopolnilnim prostovoljnim zdravstvenim zavarovanjem

Odgovor na vprašanja državnega svetnika mag. Blaža Kavčiča v zvezi z izdajanjem gradbenih dovoljenj

Prejeto: 17. 3. 2010

Ministrstvo za okolje in prostor kot upravni organ druge stopnje odloča tudi o pritožbah zoper gradbena dovoljenja, ki jih izdajajo upravne enote na prvi stopnji in pri tem preizkusi odločbo v delu, v katerem jo pritožnik izpodbija, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni prekršen materialni zakon. Zoper odločitev ministrstva ni pritožbe, lahko pa stranka vloži tožbo zoper odločbo organa prve stopnje pri Upravnem sodišču RS. Pri pregledu podatkov lahko ugotovimo, da je Ministrstvo za okolje in prostor v letu 2009 zavrnilo približno 64 odstotkov vseh prejetih pritožb zoper gradbena dovoljenja, odpravljenih je bilo približno 25 odstotkov gradbenih dovoljenj, v 11 odstotkov pa je ministrstvo samo rešilo zadevo. Podatkov o tem, v koliko primerih so odločbe upravnih enot odpravila sodišča, ne vodimo, ker je s tožbo napaden upravni akt prve stopnje.

Stranski udeleženci imajo v upravnih postopkih enake pravice in dolžnosti kot stranka, če zakon ne določa drugače. V primeru, če gradbeno dovoljenje postane pravnomočno, je pod pogoji, ki jih predvideva Zakon o splošnem upravnem postopku mogoče uporabiti še izredna pravna sredstva.

Tatjana Bavdek, l.r.
Direktorica Urada za upravne zadeve

Odgovor na vprašanja državnega svetnika Rastislava J. Revna v zvezi s pojasn timer ZVCP-1

Prejeto: 19.4.2010

1. Vprašanje:

Kako naj udeleženec v cestnem prometu ve, da je določena utrjena površina, (asfalt, tlakovci, makadam, profido ali druge plošče itd.), ki je v stiku s cestiščem, namenjena prometu ali ne oziroma, da je ta površina prepovedana za ustavljanje in parkiranje, če ni ustrezne prometne signalizacije?

Odgovor na 1. vprašanje:

Države pogodbenice so ciljem razvoja mednarodnega cestnega prometa in večje varnosti v cestnem prometu sprejela enotna pravila, ki so zapisana v Konvenciji o cestnem prometu (Uradni list SFRJ, št. 6/78; v nadaljnjem besedilu: konvencija), katere pogodbenica je poleg 66 držav tudi Republika Slovenija.

V 23. členu konvencije so navedena splošna pravila ustavljanja in parkiranja, med katerimi je določeno, da morajo ustavljena ali parkirana vozila izven naselij, v kolikor je to mogoče, ostati izven vozišča. Parkirana naj ne bodo na kolesarskih stezah, voznem pasu za avtobuse in pločnikih ali na robovih vozišč. Na pločnikih ali na robovih vozišč pa so vozila lahko parkirana le v mejah, določenih z nacionalno zakonodajo, pri čemer mora biti to označeno z ustrezno, na najprimernejšem mestu, postavljeno prometno signalizacijo.

Pravo je skupek pravil, ki urejajo najpomembnejše odnose v določeni družbi, in ki so jih dolžni spoštovati vsi, ki se nahajajo na območju njihove veljave (tako državljani kot tudi tujci), torej na teritoriju države. Predpostavlja se, da naslovljenci oziroma uporabniki pravna pravila (konvencije, zakone, podzakonske predpise,...) poznajo - nepoznavanje prava škodi (latinsko: ignorantia iuris nocet), le to pa se zagotavlja s predhodno objavo v uradnem glasilu države (v Republiki Sloveniji je to Uradni list RS). Pravna fikcija torej temelji na dejstvu, da morajo biti pravna pravila vnaprej objavljena v uradnem glasilu države in dostopna vsem, da se z njimi tudi seznani. Če jih kršijo in se zoper njih sproži pravovarstveni postopek, se ne morejo izgovarjati, da pravnega pravila niso poznali in da niso vedeli, da delajo kaj narobe.

Pravila konvencije jasno določajo, da je postavitve prometne, signalizacije nujna le takrat, ko z nacionalno zakonodajo določamo izjeme od splošnih pravil, določenih v konvenciji. Ker parkiranje na površinah, ki niso namenjene prometu vozi ali tovrstnih vozil (oziroma na robovih vozišč) ne predstavlja izjeme od pravila, določenega v konvenciji, postavitve prometne signalizacije ni nujna, s pravilom pa bi glede na pravno fikcijo morali poznati vsi, ki se nahajajo na območju njihove veljave.

2. Vprašanje:

Ali neoznačitev prepovedi parkiranja na prej navedeni površini ni v nasprotju s 14. členom Ustave Republike Slovenije, ki zagotavlja enake pravice in temeljne svoboščine, med katere spada tudi pravica do obveščanja, kajti vsi udeleženci v cestnem prometu niso enako obveščeni o namembnosti površine iz prvega vprašanja, če ta površina ni označena z ustrezno prometno signalizacijo?

Odgovor na 2. vprašanje:

Konvencija je bila objavljena v Uradnem listu Socialistične Federativne Republike Jugoslavije, št. 6, leta 1978, Republika Slovenija pa jo je nasledila 6. julija 1992. Glede na podan odgovor na prvo vprašanje, so bile z objavo konvencije v Uradnem listu SFRJ ter akta o nasledstvu konvencije in ZVCP-1 v Uradnem listu RS, vsem udeležencem zagotovljene enake pravice in temeljne svoboščine, predvsem pravica do obveščanja.

3. Vprašanje:

Kako lahko tujec (npr. tuji turist) prepozna, da utrjena površina iz prvega vprašanja ni namenjena parkiranju, če le-ta ni označena z mednarodno veljavnim prometnim znakom ali drugo mednarodno priznano prometno signalizacijo?

Odgovor na 3. vprašanje:

Za prepoved parkiranja na omenjenih površinah, skladno s podanim odgovorom na prvo vprašanje, označitev z mednarodno veljavnim prometnim znakom, ni potrebna.

Pravila konvencije jasno določajo, da je postavitve prometne signalizacije nujna le takrat, ko z nacionalno zakonodajo določamo izjeme od splošnih pravil, določenih v konvenciji. Ker parkiranje na površinah, ki niso namenjene prometu vozi ali tovrstnih vozil (oziroma na robovih vozišč) ne predstavlja izjeme od pravila, določenega v konvenciji, postavitve prometne signalizacije ni nujna, s pravilom pa bi glede na pravno fikcijo morali poznati vsi, ki se nahajajo na območju njihove veljave.

4. Vprašanje:

Ali razlaga, da prometna signalizacija ni potrebna za označitev prepovedi parkiranja na utrjeni površini, kije v stiku s cestiščem, ne daje občinskemu oziroma mestnemu redarju pravico, do lastne presoje o tem, katere take utrjene površine so dovoljene za parkiranje, katere pa ne?

Odgovor na 4. vprašanje:

V 52. členu ZVCP-1 je jasno določeno kje in pod kakšnimi pogoji je dovoljeno oziroma prepovedno ustavljanje in parkiranje, vse določbe pa je potrebno razlagati v povezavi z določbo 1. člena ZVCP-I; kjer je navedeno, da se z zakonom urejajo pravila in pogoji za udeležbo v cestnem prometu. Prav tako pa je v drugem odstavku 23. člena ZVCP-1 določeno, da imajo drugi izrazi o cestah, delih ali vrstah cest enak pomen, kot ga določata Zakon o javnih cestah in Zakon o prevozih v cestnem prometu, ki ostale prometne površine ter njihov namen zelo jasno določata.

Tako npr. Zakon o javnih cestah (Uradni list RS, št. 33/06 - uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 57/08 - ZLDUVCP, 69/08 - ZCestV, 42/09 in 109/09) v 14. členu določa, da je cestišče del javne ceste, ki ga sestavljajo vozišče, odstavni pas, ločilni in robni pasovi, kolesarske steze in pločniki ter bankine in naprave za odvodnjavanje tik ob vozišču ali robnem pasu (segmentni jarki ali mulde, koritnice). Pravilnik o projektiranju cest (Uradni list RS, št. 91/OS; v nadaljnjem besedilu: pravilnik) pa posamezne dele cestišča še podrobneje definira, pri čemer navaja tudi njihov namen. Tako je bankina po določbah pravilnika utrjena površina ob zunanjem robu vozišča, ki zagotavlja bočno stabilnost vozišča in brežine ter omogoča namestitve prometne signalizacije in opreme.

Pravila konvencije in določbe zakonov, v katerih so opredeljeni posamezni pojmi, vezani na udeležbo v cestnem prometu so jasni, prav tako pa je v pravilih jasno navedeno na katerih površinah je parkiranje prepovedano. Glede na navedeno torej občinski redar ne more sam presojati, na katerih površinah je dovoljeno parkiranje in na katerih površinah je parkiranje prepovedano, saj je v zakonih in pravilih konvencije to dejstvo zelo jasno zapisano, predvsem pa je potrebno poudariti, da gre za prometne površine v cestnem prometu.

Dr. Patrick Vlačič, l.r.
minister

Odgovor Vlade Republike Slovenije na pobudo državnih svetnikov Cvetka Zupančiča in Vincenca Otoničarja v zvezi z možnostjo spremembe in dopolnitve Uredbe o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije

Prejeto: 28.4.2010

V normativni program dela Vlade Republike Slovenije za leto 2010, je vključena tudi Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije. Zato je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pristopilo k postopkom za pripravo navedenega predpisa. V skladu z normativnim programom dela Vlade Republike Slovenije za leto 2010, je skrajni rok za sprejem Uredbe o spremembah in dopolnitvah uredbe o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije na Vladi Republike Slovenije 30. september 2010.

Mag. Helena Kamnar, l.r.
generalna sekretarka

Odgovor Vlade Republike Slovenije na vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana v zvezi z ustanovitvijo novega javnega sklada za ravnanje z nepremičnim premoženjem

Prejeto: 13.5.2010

1. Koliko delovnih mest bo Vlada Republike Slovenije prihranila z ustanovitvijo novega javnega sklada za ravnanje z nepremičnim premoženjem in kaj bodo počeli organi, ki so naloge s tega področja opravljali do sedaj?

Vlada Republike Slovenije na zastavljeno vprašanje podaja sledeče pojasnilo:

Uvodoma je potrebno pojasniti, da ustanovitev javnega sklada Republike Slovenije za ravnanje z nepremičnim premoženjem temelji na dveh dokumentih Vlade Republike Slovenije, in sicer na Strategiji ravnanja z nepremičnim premoženjem (sklep Vlade Republike Slovenije št. 47800-4/2009/17 z dne 4.6.2009) ter na Konceptualnem okviru ustanovitve javnega sklada Republike Slovenije za ravnanje z nepremičnim premoženjem; v nadaljevanju: javni sklad (sklep Vlade Republike Slovenije št. 47800-6/2010/21 z dne 25.3.2010). Kot poudarja konceptualni okvir ustanovitve javnega sklada v svojem povzetku, je ena od prednosti javnega sklada v primerjavi z obstoječo organiziranostjo prav to, da bodo vladne službe, ministrstva in organi v sestavi ministrstev, upravne enote, pravosodni organi ter nekateri posredni proračunski uporabniki razbremenjeni predvsem ravnanja z nepremičninami, kar ni njihova primarna dejavnost oziroma naloga ter se bodo lahko posvetili uresničevanju svojih primarnih nalog. Namen ustanovitve javnega sklada je torej enotno ravnanje z na sklad prenesenim nepremičnim premoženjem po podjetniških načelih tako, da se obseg in vrednost nepremičnega premoženja v lasti in upravljanju javnega sklada ohranja in povečuje. Premoženje v upravljanju sklada se ohranja in povečuje v skladu z enotnimi kriteriji in merili, ki jih določi ustanovitelj.

Prav z namenom zasledovanja temeljne politike vlade, potrjeni konceptualni okvir v duhu racionalnega gospodarjenja in omejevanja zaposlovanja v javnem sektorju, v največji možni meri temelji svoje delovanje na že zaposlenih osebah, ki sedaj, sicer razpršeno po posameznih upravljavcih, opravljajo naloge povezane z ravnanjem z nepremičnim premoženjem. Predloženi koncept zato v razdelku o zaposlenih predvideva:

- prevzem vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge na področju ravnanja ter prevzem ustreznega deleža zaposlenih, ki opravljajo naloge v zvezi s področjem ravnanja (npr. javna naročila, finančne naloge, administrativne naloge) s prevzetim nepremičnim premoženjem posameznih vladnih služb, ministrstev in organov v sestavi ministrstev, upravnih enot, pravosodnih organov ter nekaterih posrednih proračunskih uporabnikov,
- prevzem ustreznega deleža zaposlenih v družbi D.S.U., d.o.o.

Prenos zaposlenih se realizira s 1.1.2011. Hkrati z zaposlenimi se na sklad prenesejo tudi sredstva za plače in materialni stroški povezani z zaposlenimi ter materialni stroški povezani z delovanjem javnega sklada.

Prednosti predlaganega sistema prevzema zaposlenih javnih uslužbencev od dosedanjih upravljavcev so namreč poleg omejevanja povečanja stroškov tudi znanje in izkušnje teh zaposlenih, ki bodo poleg prenesenega nepremičnega premoženja na tak način, prav tako prešla na javni sklad. Za doseg navedenega cilja je Vlada Republike Slovenije s svojim sklepom številka: 47800-6/2010/21 z dne 25. 3. 2010, s katerim je potrdila konceptualni okvir v

točki 5. zahtevala, da vladne službe, ministrstva in njihovi organi v sestavi ter upravne enote Ministrstvu za javno upravo posredujejo podatke o obstoječi organiziranosti na področju ravnanja z nepremičnim premoženjem, številu javnih uslužbencev, ki so na dan 1. 3. 2010 opravljali naloge s področja ravnanja z nepremičnim premoženjem ter druge zahtevane podatke. Ministrstvo za javno upravo je z dopisom številka: 478-157/2009/21 z dne 29.3.2010 pričelo s sistematičnim zbiranjem zahtevanih podatkov, ki bodo tudi podlaga za pripravo kadrovskih načrtov javnega sklada.

Število zaposlenih se s pričetkom delovanja javnega sklada glede na stanje zaposlenih, ki opravljajo naloge na področju ravnanja z nepremičnim premoženjem pri trenutnih upravljavcih, ne bo povečalo. Z centralizacijo in boljšo organizacijo dela naj bi se število zaposlenih v javnem skladu postopno celo zmanjševalo. Konkretnije učinke pričakujemo po preteku vsaj dvoletnega delovanja javnega sklada, v katerem se bodo natančno opredelili in dokončno oblikovali vsi postopki. Glede na navedeno, se bo tudi ustrezno prilagodila organizacija in zasedenost delovnih mest.

Mag. Helena Kamnar, l.r.
generalna sekretarka

Odgovor Vlade Republike Slovenije na pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Državnega sveta v zvezi z naročilom študije glede ponovne pridelave in predelave sladkorne pese v Sloveniji

Prejeto: 13.5.2010

Reforma sektorja sladkorja, ki je bila sprejeta v letu 2006 je zelo zaostрила pogoje proizvodnje sladkorja. Študije, ki jih je pripravila Komisija EU so napovedovale, da se bo proizvodnja sladkorja ohranila le v najproduktivnejših regijah. Produktivnost (donos sladkorja na hektar) slovenske pridelave sladkorne pese je v povprečju zaostajala za srednje-evropskim (Francija, Nemčija Nizozemska, Avstrija, Belgija, Velika Britanija) približno za 40 do 45 odstotkov. Cena sladkorne pese se je znižala iz 46 evrov/ton na 24 evrov/ton, cena sladkorja pa se je znižala iz 619 evrov/ton na 404 evrov/ton.

V Sloveniji je bila pridelava sladkorne pese premajhna, tako da je morala tovarna sladkorja zagotavljati dodatne količine sladkorne pese z uvozom iz Avstrije in Madžarske.

Lastniki tovarne sladkorja d.d. so se glede na zaostrene razmere in na osnovi projekcij poslovanja odločili, da se umaknejo iz proizvodnje sladkorja in odpovejo kvoti za proizvodnjo. Padec cen sladkorja in sladkorne pese je bil previsok, saj bi v prihodnosti zelo težko zagotavljali pridelavo potrebnih količin sladkorne pese pri skoraj 48 odstotkov padcu odkupnih cen sladkorne pese, saj nam že pred reformo v Sloveniji ni uspelo pridelati zadostnih količin sladkorne pese v obsegu, ki bi zagotavljala rentabilnost proizvodnje sladkorja.

Lastniki Tovarne sladkorja d.d. je objekte silosov (30.000 ton v celoti in 10.000 ton do polovice) in pakirnico sladkorja prodala nemškemu podjetju, ki na tej lokaciji skladišči in pakira sladkor in ga prodaja na tržišču Slovenije in v sosednjih državah.

Del zemljišča z delom industrijskega tira je bil prodan podjetju Slovenske železnice d.d. za ureditev tovornega naklada in razklada.

V zadnjem času pa potekajo pogovori o prodaji dela zemljišč, infrastrukture in zgradb iz katerih so bile odstranjene vse naprave za proizvodnjo sladkorja potencialnemu kupcu, ki namerava v izpraznjeni proizvodni hali vzpostaviti proizvodnjo modificiranega škroba iz pšenice. Potencialni investitor načrtuje predelavo 200.000 ton pšenice in predvideva, da bo lahko zaposlil cca 140 delavcev. Vendar pa je ob tem potrebno poudariti, da se objekti in infrastruktura, ki bo po odstranitvi vseh naprav za proizvodnjo sladkorja ostalo na mestu tovarne ne sme uporabiti za proizvodnjo sladkorja, izoglukoze in inulinskega sirupa. Za ponovno proizvodnjo sladkorja bi bilo potrebno tovarno na novo zgraditi.

Glede na zgoraj opisane razmere Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ne razmišlja o študiji za ponovno vzpostavitev pridelave in predelave sladkorne pese, v prihodnosti pa bo v okviru svojih pristojnosti pripravljeno sodelovati s potencialnimi investitorji, ki bi bili po ukinitvi kvot za proizvodnjo sladkorja pripravljeni investirati v obnovo proizvodnje sladkorja v Sloveniji.

Mag. Helena Kamnar, l.r.
generalna sekretarka

Odgovor Vlade Republike Slovenije na vprašanje predsednika Državnega sveta mag. Blaža Kavčiča v zvezi z NLB, d.d.

Prejeto: 20.5.2010

VPRAŠANJE 1: Kako si Vlada in Ministrstvo za finance predstavljata dokapitalizacijo NLB? Koliko so smiselni pogovori s KBC o dokapitalizaciji, de vemo, da je KBC sama v sanaciji in se je med drugim obvezala, da bo odprodala svojo lastniški delež v NLB?

Dokapitalizacija po tržnih pogojih

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za finance v vlogi izvrševanja lastniških upravičenj Republike Slovenije zasledujeta tako javne cilje po ohranitvi stabilnosti finančnega sistema kot poslovne cilje, ki jih zasleduje vsak aktivni lastnik. Zato mora v primerih, ko banka potrebuje dodatni kapital za zagotavljanje kapitalske ustreznosti, tudi država kot odgovorni lastnik, banki zagotoviti potrebni dodatni kapital. Država ob tem svoje sodelovanje seveda presoja tudi z vidika gospodarne porabe javnih sredstev. Iz tega razloga mora biti dokapitalizacija utemeljena (o čemer se izreče tudi Banka Slovenije, ki nadzoruje kapitalsko ustreznost bank) in upravičena, kar banka dokazuje s razvojnimi planskimi dokumenti ter siceršnjim tekočim učinkovitim poslovanjem. Strateška naložba v določenem trenutku pomeni tudi strošek, ki pa se v prihodnje, z dobrim poslovanjem, lastniku vrne bodisi preko dividend, bodisi preko kapitalskih dobičkov.

Republika Slovenija bo kot pomemben delničar Nove Ljubljanske banke d.d. (v nadaljnjem besedilu: NLB) s strani uprave obveščena o dokapitalizaciji na enak način kot drugi delničarji, v kolikor bo le-ta potrebna. V obvestilu bo uprava NLB delničarje seznaniła o vzrokih in namenu

dokapitalizacije, predvidenem času in ocenjenem znesku dokapitalizacije ter o načinu izvedbe le-te (izdaja navadnih oz. prednostnih delnic, izdaja obveznic ipd.).

Banka potrebo po dokapitalizaciji utemeljuje predvsem z argumentom zagotavljanja vzdržne rasti obsega poslovanja v naslednjem srednjeročnem obdobju, večjega obsega kreditiranja perspektivnih podjetij, z ustrezno oceno sprememb kvalitete kreditnega portfelja, z realno oceno dodatnih kapitalskih zahtev zaradi zaostrojuče se EU bančne zakonodaje (CRD direktiva in Baselski standardi) ter dejanskimi omejitvami v delovanju trga podrejenih kapitalskih instrumentov.

Delničarji banke na drugi strani od banke pričakujejo izboljšanje kazalcev ekonomičnosti poslovanja banke, optimizacijo poslovnih procesov, boljše upravljanje s sredstvi in viri sredstev banke ter povečevanjem vrednosti njihovih naložb v banko.

Republika Slovenija bo pri morebitni dokapitalizaciji NLB morala upoštevati tudi predpise Evropske unije o državnih pomočeh in ravnala po principu »privatnega investitorja«, da ne bi prišlo do nedovoljene državne pomoči. Zato bo dokapitalizirala NLB samo v primeru, da jo bodo dokapitalizirali tudi drugi delničarji in zasebni investitorji. V kolikor bi pri tem prišlo do povečanja lastniškega deleža države in bi bili izpolnjeni pogoji za objavo javne ponudbe po Zakonu o prevzemih, bi Republika Slovenija tovrstno javno ponudbo tudi objavila. Vendar za doseganje javnega cilja o ohranitvi stabilnosti finančnega sistema povečanje deleža Republike Slovenije v NLB ni potreben, zato bi Republika Slovenija, v primeru, da bi do dokapitalizacije prišlo, zagotovila toliko kapitala, da bi ohranila obstoječi delež v NLB.

Vloga strateškega investitorja (KBC)

Ministrstvo za finance ima vzpostavljene redne stike s predstavniki drugega največjega lastnika, belgijske banke KBC. KBC je javno objavil svojo namero o tem, da se namerava umakniti iz lastništva NLB. Ta informacija je vključena tudi v program prestrukturiranja KBC, ki ga je KBC zaradi odobrene državne pomoči predložila Evropski Komisiji.

Pri vprašanju sodelovanja KBC v dokapitalizaciji NLB, ostaja KBC v pogovorih z Ministrstvom za finance odprta za predloge in konstruktivna. KBC sodelovanja ni zavrnila, navedla pa je pogoje, pod katerimi je pripravljena sodelovati.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za finance pričakujeta, da si bo v procesu umika KBC iz lastništva NLB uprava NLB prizadevala pridobiti novega strateškega partnerja, ki bo - v sodelovanju z državo - banko podpiral pri njeni poslovno-razvojni strategiji ter s svojimi izkušnjami in znanji izboljševal upravljanje in poslovanje banke.

VPRAŠANJE 2: Kakšni utegnejo biti vplivi alternativnih lastniških sprememb (npr. Santander) na poslovanje osrednje slovenske poslovne banke doma in v tujini in kakšen vpliv bo to imelo na slovenski realni sektor?

Obstoječa lastniška struktura, kjer ima Republika Slovenija skupaj s povezanimi osebami največji delež v NLB, omogoča sprejemanje ključnih strateških odločitev v dobro NLB in za doseganje javnega cilja zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema, saj je NLB največja banka¹

¹ NLB na slovenskem bančnem trgu predstavlja ca. 30-odstotni tržni delež, skupaj z Banko Celje pa ca. 35-odstotni tržni delež. Tržni delež tujih bank (hčerinske banke in podružnice) na slovenskem bančnem trgu predstavlja ca. 31odstotkov.

na slovenskem bančnem trgu in tako za državo systemskega pomena. Morebitna zamenjava drugih (tujih) lastnikov NLB tega ne bi spremenila.

VPRAŠANJE 3: Objektiven problem slovenskega gospodarstva in finančnega sistema je veliko zadolževanje v preteklosti za izvedbo lastniških prevzemov in predvsem portfeljskih naložb v tujini. Zanima nas, koliko je v tem kontekstu izpostavljena NLB.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za finance nimata pristojnosti niti kot državna organa niti v vlogi izvrševanja delničarskih pravic Republike Slovenije v NLB pridobivati konkretnih podatkov o sklenjenih poslih NLB, ki so po Zakonu o bančništvu tudi zaupne narave. Banka Slovenije, ki je pristojna za izvrševanje nadzora nad poslovanjem bank, bi v primeru, da bi bila NLB iz tega naslova ogrožena, ustrezno ukrepala.

Mag. Helena Kamnar, l.r.
generalna sekretarka

Odgovor Ministrstva za okolje in prostor na pisno vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca v zvezi s subvencioniranjem energetske učinkovitosti večstanovanjskih objektov

Prejeto: 10.6.2010

Za namene izvrševanja obveznosti zmanjšanja emisij toplogrednih plinov prevzete s podpisom in ratifikacijo Kjotskega protokola, je Vlada RS julija 2009 sprejela Operativni program zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2012, ki opredeljuje ključne ukrepe in instrumente - m doseganje kjotskih ciljev ter obveznosti posameznih gospodarskih sektorjev pri uvajanju tih instrumentov. Le-ti vključujejo tako zakonske obveznosti uvajanja ukrepov za učinkovitejšo rabo energije, promocijo obnovljivih virov energije vključujoč biogoriva kot pogonska goriva, spodbujanje soproizvodnje toplote in električne energije in proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije, povečanje toplotne izolativne lastnosti gradbenih materialov ter ukrepe povečanja energetske lastnosti stavb, če naštejemo le najpomembnejše.

Za to, da bo Republika Slovenija izpolnila obveznosti prevzete z ratifikacijo Kjotskega protokola je poleg financiranja prej omenjenih domačih ukrepov, opredeljenih v tem dokumentu, v obdobju do leta 2012 potrebno zagotoviti dodatnih najmanj 80 milijonov Evrov za nakup pravic do emisije toplogrednih plinov v višini 1,07 milijonov ton CO₂ ekv/leto, ki jih mora Republika Slovenija kupiti na mednarodnem trgu pravic do emisije toplogrednih plinov. Toliko bodo predvidoma v povprečju emisije toplogrednih plinov presegle količino emisij toplogrednih plinov, ki so Republiki Sloveniji dovoljene na podlagi Kjotskega protokola in Odločbe EU. Posebej naj poudarimo, da sredstva v višini 80 milijonov evrov ne bodo porabljena za plačilo kazni, temveč za nakup pravic do emisije toplogrednih plinov na mednarodnem trgu.

V Operativnem programu zmanjšanja emisij toplogrednih plinov do leta 2010 je predvideno, da bi bilo smiselno ukrep energetske sanacije javnih stavb organizirati in voditi projektno, lahko tudi z vzpostavitvijo projektno tehnične pisarne.

Dr. Roko Žarnić, l.r.
minister

Prvi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja Branimirja Štruklja glede nepravilnega obračunavanja tedenske učne obveznosti v srednjih šolah

Državni svet Republike Slovenije je na 24. seji 17. 3. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika Branimirja Štruklja glede nepravilnega obračunavanja tedenske učne obveznosti v srednjih šolah, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Branimirja Štruklja in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Branimirja Štruklja se glasi:

Ali namerava Ministrstvo za šolstvo in šport (ter kdaj) zagotoviti zakonitost pri plačilu tedenske učne obveznosti v srednjih šolah?

Obrazložitev:

SVIZ je o problematiki nepravilnega obračunavanja tedenske učne obveznosti v srednjih šolah ministrstvo seznanil že oktobra lani in takrat je bil dosežen dogovor, ki pa se na nekaterih šolah še vedno ne uresničuje. Zato je sledil še en sestanek o tej problematiki (februarja letos), a prav tako brez uspeha, saj se je ministrstvo oddaljilo od reševanja problematike še vedno nepravilnega obračunavanja učne obveznosti.

Srednješolski učitelji so lani sindikat obvestili, da se tedenska obveza učiteljev v srednješolskih programih obračunava drugače kot to predvideva področna zakonodaja. Ravnatelji se ob takšni rešitvi sklicujejo na uvedbo prenovljenih programov in na nov sistem financiranja (Mofas). Tako učiteljem za njihovo 20-urno tedensko obvezo v razredu priznajo in obračunajo manj kot dvajset ur (na decimalno, npr. 19,5 ali 19,3 ur) na teden. SVIZ je ocenil, da je tak način preračunavanja ur v nasprotju z zakonodajo in nima osnove v Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI) niti v Pravilniku o uvajanju novega načina financiranja in organizacije vzgojno-izobraževalnega dela v srednjih in višjih strokovnih šolah ter dijaških domovih ter niti v plačni zakonodaji. SVIZ meni, da gre s strani ravnateljev za neustrezno tolmačenje in uporabo veljavnih predpisov, zato je ministra pozval k rešitvi problematike obračunavanja pedagoških ur v najkrajšem času.

Sklenjen je bil dogovor in ministrstvo je na šole poslalo okrožnico s pojasnili glede obračuna in zmanjšanja učne obveznosti učiteljev. Kljub temu nekatere šole tedensko učno obveznost še vedno obračunavajo kot prej, torej nepravilno in v neskladju z zakonom in pravilnikom. Po tem je SVIZ ministrstvo še enkrat opozoril na navedeno problematiko ter ponavljanje kršitev zakonodaje. Minister za šolstvo in šport je 1. marca imenoval komisijo, ki je proučila

problematiko v zvezi z obračunavanjem učne obveznosti učiteljem. Komisija je ugotovila, da Ministrstvo za šolstvo in šport za šole nima dodatnih obvestil glede obračunavanja učne obveznosti. SVIZ vztraja, da gre pri obračunavanju tedenske učne obveznosti za nepravilnosti in nezakonnosti, ki se ne odpravljajo, zato ministrstvu zastavlja gornje vprašanje.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za šolstvo in šport

Prejeto: 19.4.2010

Ministrstvo za šolstvo in šport (v nadaljnjem besedilu: MŠŠ) je bilo oktobra 2009 s strani Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture (v nadaljnjem besedilu: SVIZ) obveščeno, da se v okviru srednješolskih programov tedenska učna obveznost učiteljev ne obračunava v skladu s področno zakonodajo. O tem je MŠŠ z okrožnico, ki je bila predhodno usklajena s SVIZ, novembra 2009 obvestilo zavode s področja srednjega šolstva (v nadaljnjem besedilu: zavodi), jih seznaniło z zakonodajo, ki jo je potrebno upoštevati pri obračunavanju tedenske učne obveznosti učiteljev in jih opozorilo na posledice morebitnega nezakonitega ravnanja. S tem je MŠŠ, kot ustanovitelj in financer zavodov, v okviru svojih zakonskih pooblastil, storilo vse za odpravo morebitnih nezakonitih ravnanj s strani zavodov.

Februarja 2010 je bilo MŠŠ s strani SVIZ obveščeno, da se nezakonnosti glede obračunavanja tedenske učne obveznosti učiteljev na nekaterih zavodih še niso odpravile. Minister za šolstvo in šport, dr. Igor Lukšič, je za namen proučitve navedene problematike marca 2010 imenoval komisijo. Komisija je ugotovila, da je MŠŠ z novembrsko okrožnico storilo vse za odpravo morebitnih nezakonitih ravnanj s strani zavodov in da za zavode, v zvezi z navedeno problematiko, nima dodatnih obvestil.

MŠŠ pripravlja spremembo pravilnikov o normativih in standardih za področje srednjega šolstva, s katerimi bo učno obveznost uredilo drugače. Predvidevamo, da bodo spremembe pravilnikov začele veljati s 1. 9. 2010.

Dr. Igor LUKŠIČ, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja Jožeta Mihelčiča glede sistema obračunavanja plačil za kmetijska območja z omejenimi možnostmi za kmetovanje

Državni svet Republike Slovenije je na 24. seji 17. 3. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje in pobudo državnega svetnika Jožeta Mihelčiča glede sistema obračunavanja plačil za kmetijska območja z omejenimi možnostmi za kmetovanje, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje in pobudo državnega svetnika Jožeta Mihelčiča in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje in pobudo preuči in nanju odgovori.

Vprašanje in pobuda državnega svetnika Jožeta Mihelčiča se glasita:

Zakaj Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na hitro in po prepričanju mnogih po nepotrebnem, med trajanjem okoljskih programskih obdobj odpravlja dosedanja, zelo enostaven, pregleden in pravičen sistem obračunavanja plačil za kmetijska območja z omejenimi možnostmi za kmetovanje – OMD, kljub temu, da so kmetje – uporabniki z njim v veliki večini zadovoljni? Predlagam, da se plačila OMD obračunavajo vse do leta 2013 po dosedanjih merilih, kar bi bilo tudi v skladu s trajanjem okoljskih programskih obdobj.

Z novim Pravilnikom o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost - OMD, MKGP uvaja nov sistem obračunavanja za OMD, ki je zelo zapleten, nepregleden, nedodelan, za veliko število kmetij krivičen. Zaradi navedenega dajem pobudo, da se navedeni Pravilnik dodela na podlagi javne razprave med prizadetimi kmeti, da bo postal preglednejši in razumljivejši in se začne uporabljati v leta 2014, ko se bo začelo novo obdobje kmetijske politike in trajanje novih okoljskih programskih obdobj.

Obrazložitev:

V letu 2010 se bodo sredstva za izplačila OMD iz sedanjih 43 milijonov evrov povečala na 47 milijonov evrov, kar pomeni, da bi v primeru uporabe veljavnega sistema za izračun plačil OMD, upravičene kmetije prejele cca 10 odstotkov več denarja, v najslabšem primeru pa bi izplačila ostala na ravni iz leta 2009.

Na podlagi novega Pravilnika o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost – OMD, se kmetiji dodelijo točke na tako nepregleden način, da je izračun omogočen samo posvečenim. Vrednotenje in točkovanje na tisoče GERK-ov, celo vrednotenje zemljišč, se opravi kar v pisarnah MKGP. Nikjer ni možno zaslediti nobene obrazložitve, oziroma navodil za izračun, na podlagi katerih bi kmetje vsaj s pomočjo svetovalcev KGZS preverili pravilnost točkovanja, navedena pa ni niti možnost pritožbe.

Na spletni strani MKGP je sicer objavljen Pravilnik, vendar med predlaganimi predpisi, brez datuma objave in dejanskega sprejema. Nesprejemljivo je, da se na osnovi tako zapletenega, površno in neverodostojno izvedenega Pravilnika, v veliki meri ponovno odloča o usodi kmetij, na kmetijsko in dejansko manj razvitih območjih.

V primeru uveljavitve novega Pravilnika o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost –OMD, bo kljub temu, da bo masa sredstev za izplačila OMD za okrog 10 odstotkov večja, približno 47 odstotkov kmetijskih gospodarstev prejelo manj denarja. Nekatere kmetije tudi do 50 odstotkov manj in to kljub temu, da so predstavniki MKGP javno zagotavljali, da se to ne bo zgodilo, če pa že, pa le do minus 10 odstotkov.

Na drugi strani pa bodo nekatere kmetije prejele tudi preko 50 odstotkov več denarja. Posebej zaskrbljujoče in zgovorno je dejstvo, da se bodo v povprečju najbolj znižali prejemki kmetijskih gospodarstev na gorsko- višinskih, gričevnato-hribovitih, oziroma območjih, ki so že sedaj veljala za območja z omejenimi možnostmi za kmetovanje, povprečno pa se bodo najbolj povečali prejemki nižinskih, ravninskih in primestnih kmetij, ki so bile sedaj uvrščene med druga območja z omejenimi dejavniki.

Plačilo OMD se po novem spreminja v nadomestila za stroške in izpad dohodka, ne upošteva pa se nezmožnost pridelave in ohranjanje zemljišč za kmetijsko rabo, na območjih z omejenimi možnostmi za kmetovanje, za kar bi morala biti sredstva v osnovi namenjena.

Potrdila se bo tudi uveljavljena praksa, po kateri se od slovenskega kmeta zahteva, da se neprestano in na hitro, celo med trajanjem okoljskih programov do leta 2013 prilagaja nedomišljenim novostim in kabinetnim spremembam kmetijske politike, ki si jih izmišljajo uradniki, velikokrat tudi v interesu določenih lobijev in to kljub temu, da je tudi država Slovenija sprejela določene obveznosti do kmetov do leta 2013.

Tudi če so spremembe potrebne in obvezne, pa so prav gotovo vredne posebne obravnave, ki je ni možno opraviti na hitro.

Zaradi vsega navedenega sem prepričan, da so pobude iz točke 1. in 2. utemeljene.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo

Prejeto: 24.05.2010

K točki 1:

Spremembo sistema določitve višine OMD plačil je MKGP pripravljalo že nekaj let. Z javno predstavitvijo metodologije za vzpostavitev točkovanja kmetijskih gospodarstev na kmetijskem sejmu v Gornji Radgoni v letu 2008, je MKGP prvič javno napovedalo spremembo sistema plačil za OMD.

Potreba po uvedbi sodobnega sistema razvrščanja oz. točkovanja kmetijskih gospodarstev se je kazala že vrsto let. Dosedanja razvrstitve kmetijskih gospodarstev v težavnostne razrede je bila namreč postavljena v letih 1985-1989 in potrjena kot »Elaborat območij z omejenimi naravnimi dejavniki v RS leta 1990«. Pri izdelavi so bila uporabljena merila za razvrščanje kjer je bil poleg

naravnih omejitev upoštevan tudi demografski in socio-ekonomski položaj nekega območja, obmejni pas, in drugo. Uporabljeni so bili podatki, ki so bili v tistem času na voljo in uporabljene metode komisijskega ocenjevanja. Kar nekaj v vrednotenju upoštevanih kazalcev se je v 20 letih bistveno spremenilo. Tega so se zavedali že pripravljavci Elaborata, zato so v zaključek zapisali, da bo potrebno merila v prihodnje stalno preverjati, najmanj čez 10 let pa izvesti preveritev ali novo opredelitev.

Potreba po preveritvi teh meril, neažuriranje razvrstitve kmetijskih gospodarstev ob različnih spremembah (npr. povečanje obsega zemljišč, združevanje kmetij,...), številne pritožbe kmetov v zvezi z obstoječo razvrstitvijo ter dejstvo, da mora Slovenija kot članica EU upoštevati pravila skupne kmetijske politike tudi na področju plačil OMD, so bila jasen znak, da bo potrebno to področje na novo urediti.

Ker se je v zadnjih letih vzpostavila uradna evidenca kmetijskih gospodarstev, ter so na voljo različni uradni digitalni podatki o lastnostih kmetijskih zemljišč v uporabi, je bila dana možnost vzpostavitve računalniško podprtega sistema točkovanja kmetijskih gospodarstev.

Tako je bila sprememba sistema OMD plačil tudi uspešno implementirana v 3. spremembo Programa razvoja podeželja 2007-2013 konec leta 2009.

K točki 2:

Pravilnik o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi ureja točkovanje kmetijskih gospodarstev in je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 25/2010. Način izračuna OMD plačila, ki je od letošnjega leta sestavljen iz seštevka t.i. fiksnega in variabilnega dela pa je določen v Uredbi o plačilih za ukrepe osi 2 iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 v letih 2010–2013 (Ur.l. RS, št. 14/2010). Točke kmetijskih gospodarstev določene na podlagi Pravilnika se torej upoštevajo v variabilnem delu in s tem seveda vplivajo na višino OMD plačila, ni pa Pravilnik pravna podlaga določitvi višine plačil.

Obrazložitev:

Uveljavitev točkovanja KMG v OMD in sprememba sistema OMD plačil pomenita redistribucijo plačil glede na predhodno leto. Z namenom blažitve prehoda na nov sistem so bili uporabljeni trije ukrepi in sicer:

- Določitev fiksnega zneska plačila, ki je odvisen od dosedanje razvrstitve KMG. V letu 2010 se nameni za fiksni del 55 odstotkov skupne vsote namenjene za OMD plačila. Odstotek se zmanjšuje po 5 odstotkov letno do leta 2013, ko doseže 40 odstotkov.
- Povišanje fiksnega zneska plačila - tako kmetijska gospodarstva v posameznem težavnostnem razredu dosedanjega sistema skupno ne bodo dobila manj sredstev.
- Ukrep OMD se podpre z dodatnimi 4 milijoni evrov letno.

Zgolj povečanje sredstev za ukrep OMD brez uvedbe točkovanja kmetijskih gospodarstev ni utemeljeno, saj bi se vsa nakopičena nesorazmerja in nepravilnosti le še povečale, predstavile na kasnejši čas in takrat zahtevala še več sredstev za postopni prehod ob uvedbi novega sistema.

Predvidena redistribucija OMD plačil v letu 2010 kaže, da bo 3,5 odstotkov KMG dobilo OMD plačilo v višini 51-75 odstotkov dosedanjega plačila na hektar, 18,9 odstotkov KMG pa 76-90 odstotkov dosedanjega plačila.

To je vsekakor manjši del kmetijskih gospodarstev od tistih, ki jim plačilo ostane približno enako (23,5 odstotkov), ali se jim poveča za več kot 10 odstotkov (teh je 54,1 odstotkov). Pri tem je

potrebno poudariti, da se povečanje za preko 50 odstotkov pojavi na kmetijskih gospodarstvih, kjer so do sedaj dobivali relativno nizka plačila na hektar. Teh, ki so bili v preteklih letih prikrajšani za ustrezno plačilo je torej kar nekaj.

Postopek točkovanja, ki je natančno zapisan v Pravilniku, je bil podrobno pregledan in preučen v postopku usklajevanja tudi s strokovno javnostjo, predvsem Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije (KGZS) in v fazi usklajevanja ustrezno izboljššan. Pravilen postopek točkovanja je bil predstavljen na različnih srečanjih in predstavljeni so bili različni primeri. Te predstavitev so bile posredovane na spletno stran KGZS in kmetijski svetovalci in tudi kmetje jih uspešno koristijo pri svojem delu ali na svojih primerih.

Postopek sprejema Pravilnika je bil popolnoma v skladu z obstoječimi normativi za sprejem predpisa, kar vključuje usklajevanje znotraj MKGP in zunanje strokovno usklajevanje. Prav tako je bil predlog predpisa objavljen na spletni strani MKGP s pripisanim datumom, ko je možno nanj podajati pripombe. V nobenem primeru niso bili nobeni roki skrajšani ali kršeni.

Vrednotenje in točkovanje GERK-ov se opravi avtomatizirano s pomočjo računalniškega programa na podlagi uradnih evidenc. Tak pristop ima številne prednosti, saj je ažuren, nepristranski in brez subjektivnega vpliva ali napake ocenjevalca ter neodvisen od naslova kmetijskega gospodarstva.

Izračun točk za kmetijska gospodarstva in posledično plačilo OMD sledi določilom Uredbe Evropske unije št. 1698/2005. Plačilo za ukrep OMD se tako nameni za plačilo dodatnih stroškov in izpadu dohodka pri kmetovanju na zadevnem kmetijskem zemljišču v obdelavi na območjih z omejenimi možnostmi. To je bistvena razlika od dosedanjega sistema razvrščanja, kjer je bilo razvrščanje opravljeno po zelo raznolikih kriterijih in je vključevalo tudi izgubo potenciala. Zato je tudi razumljivo, da pride do določenih razlik pri dveh tako različnih sistemih opredeljevanja.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano natančno spremlja tudi odzive in predloge kmetovalcev, kmetijskih svetovalcev in Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, z namenom čim boljše ovrednotiti učinek uvedbe točkovanja kmetijskih gospodarstev.

Branko Ravnik, l.r.
direktor

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja Cvetka Zupančiča v zvezi s statusom vojnih veteranov

Državni svet Republike Slovenije je na 24. seji 17. 3. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika Cvetka Zupančiča v zvezi s statusom vojnih veteranov, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanji državnega svetnika Cvetka Zupančiča in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanji državnega svetnika Cvetka Zupančiča se glasita:

Kakšni so razlogi, da se status vojnega veterana članom republiškega, mestnega in občinskega štaba za civilno zaščito podeli brez omejitev t.j. za čas vojne agresije med časom od 26. 6. do 18. 7. 1991, medtem ko so člani njihovih specializiranih enot (krajevni štabi civilne zaščite) do statusa vojnega veterana upravičeni le ob pogoju, da so opravljali obrambne oziroma zaščitno-reševalne naloge v času oboroženih spopadov?

Kakšen je status oseb, ki so bile mobilizirane v obrambne in zaščitne enote Slovenije na krajevni ravni v obdobju od 26. 6. 1991 do 25. 10. 1991 in so opravljale obrambne oziroma zaščitno-reševalne naloge?

Obrazložitev:

Z Zakonom o vojnih veteranih (ZVV-UPB2, Uradni list RS, št. 59/06) se status vojnega veterana zagotavlja osebi, ki je v vojni ali vojaški agresiji na Republiko Slovenijo opravljala za obrambo Republike Slovenije vojaško dolžnost ali katero od drugih dolžnosti na področju obrambe in zaščite, osebi, ki je poklicno opravljala določene naloge s področja obrambe in zaščite oziroma s področja upravnih notranjih zadev, osebi, ki je v policijskih enotah opravljala naloge s področja varnosti Republike Slovenije, osebi, ki je sodelovala v pogajanjih s predstavniki takratne Jugoslovanske ljudske armade (v nadaljevanju: JLA), osebi, ki je v zbirnem centru za vojne ujetnike opravljala naloge, povezane z vojnimi ujetniki, osebi, ki je kot vodstveni delavec carinske službe izvajala naloge po navodilih republiške koordinacijske skupine, in osebi, ki je bila na podlagi odločitve pristojnega organa ali poveljstva v skladu s predpisi neposredno vključena v oborožen odpor.

Zveza veteranov vojne za Slovenijo je v maju 2004 dala pobudo za spremembe Zakona o vojnih veteranih, in sicer za vključitev t.im. civilnega dela obrambe – državljanov Republike Slovenije, ki so aktivno sodelovali v pripravi in izvajanju obrambnih nalog v času agresije na Republiko Slovenijo na podlagi delovnih obveznosti in odločitev pristojnih republiških, pokrajinskih ali občinskih organov.

Krog upravičencev do veteranskega statusa se je z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o vojnih veteranih (ZZV-C, Uradni list RS, št. 38/06) razširil na člane republiškega, mestnega in občinskega štaba za civilno zaščito, pa tudi na člane njihovih specializiranih enot, kolikor so opravljali obrambne oziroma zaščitno - reševalne naloge v času oboroženih spopadov. Civilna zaščita je bila po tedaj veljavnih predpisih sestavni del obrambnega sistema, naloga občinskih štabov pa je bila organizirati in usmerjati osebno in vzajemno zaščito prebivalstva vključno z zaklanjanjem, izdelati in izvajati načrte zaščite in reševanja, ukrepati in voditi zaščito ter reševanje ob neposredni vojni nevarnosti in vojni.

Prvo agresijo na Slovenijo je izvedla JLA z začetkom 26. 6. 1991 in ta agresija je trajala do 25. 10. 1991, dokler ni zadnji vojak JLA zapustil Slovenijo. To pomeni, da je vsak, ki je bil mobiliziran v slovensko vojsko ali v civilno zaščito v obdobju od 26. 6. 1991 do 25. 10. 1991, opravljal vojaško dolžnost ali katero od drugih dolžnosti na področju obrambe in zaščite zoper agresijo JLA. Prav nobene razlike ni, ali si bil vojak slovenske vojske 17. 7. 1991 ali 19. 7. 1991, saj je bilo nevarnosti za spopad enako in je do posameznih konfliktov prihajalo še dosti kasneje, ko je JLA zapuščala Slovenijo.

S preztjem oziroma izločitvijo tistih, ki so po 18.7.1991 pa do 25.10.1991 v stalni bojni pripravljenosti nadzirali premike in umik sovražne vojske, je lahko storjena težko popravljiva moralna škoda predvsem tistim državljanom in državljanom Republike Slovenije, ki so s svojo nesebičnostjo, pogumom in domoljubjem postavili na kocko vse ter nudili podporo in zahtevano pomoč formalnim oboroženim enotam Republike Slovenije.

Sedanja pomanjkljiva zakonska rešitev glede statusa veteranov vojne za samostojno in neodvisno Republiko Slovenijo se lahko odrazi v zmanjšanju bojne in domoljubne morale sedanjih pripadnikov Slovenske vojske, Policije in civilne zaščite kot tudi pripravljenosti prebivalcev Republike Slovenije glede nudenja zaledne pomoči v primeru potrebe. Na področju obrambe domovine ne more nobena zakonska prisila nadomestiti zavesti posameznika, da bo v dobro vseh pripravljen tvegati ter se tudi žrtvovati, če bo potrebno. To stanje pa je mogoče doseči le, če država zagotavlja minimalni veteranski status vsem, ki so nudili podporo in zahtevano pomoč oboroženim enotam Republike Slovenije.

Sporna se zdi ureditev, po kateri so do statusa vojnega veterana upravičeni člani republiškega, mestnega in občinskega štaba za civilno zaščito ne glede na to, ali so svoje naloge opravljali v času vojne ali vojaške agresije, medtem ko so člani krajevnih štabov, do statusa vojnega veterana upravičeni zgolj ob pogoju, da so opravljali naloge v času oboroženih spopadov.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve

Sprejeto: 15.4.2010

V prvem vprašanju državni svetnik Cvetko Zupančič sprašuje, kakšni so razlogi, da se status vojnega veterana članom republiškega, mestnega in občinskega štaba za Civilno zaščito podeli brez omejitev, to je za čas vojne agresije med časom od 26. 6. do 18.7.1991, medtem ko so člani njihovih specializiranih enot (krajevni štabi Civilne zaščite) do statusa vojnega veterana upravičeni le ob pogoju, da so opravljali obrambne oziroma zaščitno - reševalne naloge v času oboroženih spopadov.

Pri pripravi Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vojnih veteranih (Uradni list RS, št. 38/06) v letih 2004 - 2006 je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve kot pripravljalec predloga zakona v sodelovanju z Ministrstvom za obrambo in še nekaterimi ministrstvi ponovno ugotavljalo, katerim skupinam udeleženi pri obrambi Republike Slovenije v vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 26. 6. 1991 do 18. 7. 1991 bi še kazalo zagotoviti status vojnega veterana. Pri tem je sledilo pobudi Zveze veteranov vojne za Slovenijo iz maja 2004 za spremembe Zakona o vojnih veteranih, za vključitev tako imenovanega civilnega dela obrambe - državljanov Republike Slovenije, ki so aktivno sodelovali v pripravah in izvajanju obrambnih nalog v času agresije na Republiko Slovenijo na podlagi delovnih obveznosti in odločitev pristojnih republiških, pokrajinskih ali občinskih organov ter vojaških poveljstev (obrambne

naloge in delovne obveznosti iz obrambnih načrtov družbenopolitičnih skupnosti in delovnih organizacij posebnega pomena).

Na tej podlagi se je presojalo tudi delovanje in udeležbo v Civilni zaščiti, v katero je bilo neposredno pred osamosvojitvijo razporejenih okoli 240.000 državljanek in državljanov. Vsem tem, tako kot velja za razporejene na delovno dolžnost in nekatere druge naloge, statusa vojnega veterana ni bilo mogoče priznati, saj takšen predlog ni dobil podpore v takratnem zakonodajnem telesu. Tako podporo pa je dobil predlog, da se veteranski status prizna članom republiškega, mestnih in občinskih štabov Civilne zaščite. Status je bil priznan tudi pripadnikom specializiranih enot Civilne zaščite, ki so sodelovali oziroma izvajali zaščitno reševalne naloge v času oboroženih spopadov. Podobno velja tudi za pripadnike službe nujne medicinske pomoči oziroma gasilce.

Med specializirane enote Civilne zaščite pa ni mogoče šteti takratnih štabov v krajevnih skupnostih in v gospodarskih družbah, kot bi bilo možno razumeti vprašanje. Specializirane - enote Civilne zaščite so se organizirale le za določene zahtevne naloge zaščite in reševanja na občinski ravni.

Civilna zaščita je bila po tedaj veljavnih predpisih sestavni del obrambnega sistema. Temeljne naloge občinskih, mestnih in republiškega štaba Civilne zaščite pa se bile organiziranje in usmerjanje osebne ter vzajemne zaščite prebivalstva, zaklanjanje, izvajanje zaščite, reševanja in pomoči ob vojaških udejstvovanjih in druge naloge. Štabi Civilne zaščite v občinah, mestnih skupnostih in na ravni države so neprekinjeno delovali ves čas trajanja oboroženih spopadov. Aktivirani so bili že pred samo razglasitvijo osamosvojitve in nekateri so delovali tudi po 18. 7. 1991. Zato je utemeljeno, da se njihovim članom prizna veteranski status. Podobno velja za pripadnike specializiranih enot, ki so delovali neposredno pri izvajanju zaščite in reševanja ob oboroženih spopadih.

Drugo vprašanje svetnika se nanaša na status oseb, ki so bile mobilizirane v obrambne in zaščitne enote Slovenije na krajevni ravni v obdobju od 26. 6. do 25. 10. 1991 in so opravljale obrambne oziroma zaščitno reševalne naloge.

Ni jasno, katere obrambne in zaščitne enote na krajevni ravni so mišljene v zastavljenem vprašanju. Med pripadniki obrambnih sil, ki so delovale na ravni krajevnih skupnosti, zakon veteranski status priznava tistim, ki so delovali kot pripadniki narodne zaščite, kot pripadniki službe za opazovanje in obveščanje - če so obrambne naloge opravljali v vizualni opazovalnici (glede na način in intenzivnost delovanja), na ravni takratnih lokalnih skupnosti pa so bile formirane tudi enote za zveze.

Status vojnega veterana se po omenjeni zakonski noveli zagotavlja tudi tistim obveznikom delovne dolžnosti, ki so dejansko izvajali naloge po odločitvah republiške koordinacijske skupine in koordinacijskih podskupin, skladno s smernicami Predsedstva Republike Slovenije o ukrepih za pripravljenost - predvsem naloge oviranja manevrov sil Jugoslovanske ljudske armade (JLA) s postavljanjem barikad, naloge priklapljanja in odklapljanja elektro in PTT infrastrukture, zagotavljanja delovanja oddajnikov in zvez in onesposabljanja infrastrukture, ki bi jo lahko uporabljala JLA.

Po drugi strani pa se status vojnega veterana ne zagotavlja na primer drugim pripadnikom službe za opazovanje in obveščanje, ki so jo po tedaj veljavnem Zakonu o obrambi in zaščiti (Uradni list RS, št. 15/91) poleg vizualnih opazovalnic sestavljali centri za obveščanje in sistem

za alarmiranje, pripadnikom splošnih enot civilne zaščite, ali na primer osebam, ki so opravljale kurirske dolžnosti za izvedbo mobilizacije na ravni krajevnih skupnosti.

Veteranski status je torej pri osebah, ki so delovale na tej ravni, vezan na opravljanje določenih, zahtevnejših nalog.

V obrazložitvi k vprašanju državnih svetnikov še ugotavlja, da je »Prvo agresijo na Slovenijo izvedla JLA z začetkom 26. 6. 1991 in ta agresija je trajala do 25. 10. 1991, dokler ni zadnji vojak JLA zapustil Slovenijo. To pomeni, da je vsak, ki je bil mobiliziran v slovensko vojsko ali v civilno zaščito v obdobju od 26. 6. 1991 do 25. 10. 1991 opravljal vojaško dolžnost ali katero od drugih dolžnosti na področju obrambe in zaščite zoper agresijo JLA.«

Mejnik, ki ga upošteva Zakon o vojnih veteranih (Uradni list RS, št. 59/06 - uradno prečiščeno besedilo), je 18. 7. 1991, ko je predsedstvo Socialistične federativne Republike Jugoslavije sprejelo odločitev o umiku JLA iz Republike Slovenije. Kakršnokoli podaljševanje tega časovnega mejnika bi bilo po našem mnenju popolnoma neumestno, še toliko bolj, ker smo že po uveljavitvi zadnje zakonske novele soočeni s pretirano širitvijo kroga upravičencev in s tem z razvrednotenjem statusa vojnega veterana.

Dr. Ivan Svetlik, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi zahteve mag. Blaža Kavčiča za dopolnitev odgovora Ministrstva za okolje in prostor v zvezi s ponavljajočim izdajanjem gradbenih dovoljenj v isti zadevi

Državni svet Republike Slovenije je na 26. seji 12. 5. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval zahtevo predsednika Državnega sveta mag. Blaža Kavčiča za dopolnitev odgovora Ministrstva za okolje in prostor v zvezi s ponavljajočim izdajanjem gradbenih dovoljenj v isti zadevi, ki niso v skladu z veljavnimi predpisi, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira zahtevo predsednika Državnega sveta mag. Blaža Kavčiča za dopolnitev odgovora in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da dodatna vprašanja preuči in na njih odgovori.

Dodatna vprašanja predsednika Državnega sveta mag. Blaža Kavčiča se glasijo:

Ali Ministrstvo za okolje in prostor (v nadaljevanju: Ministrstvo) kot organ druge stopnje zbira podatke o tem, kolikokrat mora posamezna upravna enota ponovno odločati o izdaji posameznega gradbenega dovoljenja?

Kaj stori Ministrstvo, če ugotovi, da posamezna upravna enota v postopku ponovnega odločanja o izdaji gradbenega dovoljenja ne upošteva odločbe pritožbenega organa?

Ali Ministrstvo razpolaga s podatkom, v koliko primerih je posamezna upravna enota ponovno odločala o izdaji gradbenega dovoljenja?

Obrazložitev:

Državni svet Republike Slovenije je na Ministrstvo za okolje in prostor 20. 1. 2010 poslal vprašnji predsednika Državnega sveta mag. Blaža Kavčiča v zvezi s ponavljajočim izdajanjem gradbenih dovoljenj v isti zadevi, ki niso v skladu z veljavnimi predpisi.

Ministrstvo je odgovorilo, da kot upravni organ druge stopnje odloča tudi o pritožbah zoper gradbena dovoljenja, ki jih izdajajo upravne enote na prvi stopnji in pri tem preizkusi odločbo v delu, v katerem jo pritožnik izpodbija, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni prekršen materialni zakon. Zoper odločitev Ministrstva ni pritožbe, lahko pa stranka vloži tožbo zoper odločbo organa prve stopnje pri Upravnem sodišču RS. Pri pregledu podatkov lahko ugotovimo, da je Ministrstvo v letu 2009 zavrnilo približno 64 odstotkov vseh prejetih pritožb zoper gradbena dovoljenja, odpravljenih je bilo približno 25 odstotkov gradbenih dovoljenj, v 11 odstotkov pa je Ministrstvo samo rešilo zadevo.

Vprašanje se je nanašalo na primere, ko posamezna upravna enota izda gradbeno dovoljenje, ki ga Ministrstvo ali upravno sodišče vrne v ponovno odločanje in ista upravna enota izda novo gradbeno dovoljenje, ki je zopet vrnjeno v ponovno odločanje. Obstajajo primeri, ko državljani Republike Slovenije pri izdaji gradbenega dovoljenja ne morejo uveljaviti svojih pravic, slednje pa lahko iztožijo v pritožbenem in tožbenem postopku. V postopku ponovnega odločanja prvostopenjski organ ponovno odloči v njihovo škodo in postopki na drugostopenjskem organu in upravnem sodišču se ponovijo. Takšen postopek se po naših podatkih lahko v praksi ponovi tudi štirikrat, kar zelo podaljša odločanje o izdaji gradbenega dovoljenja in kaže na sistemski problem, saj v zakonodaji ni varovala, ki bi preprečilo situacije, ko upravne enote vedno znova izdajajo gradbena dovoljenja, ki so v nasprotju z veljavnim pravnim redom. Takšni postopki se tako vlečejo po več let. Gre za pomanjkljivost zakonodaje, ki negativno vpliva na kakovost življenja in pravno varnost državljanov Republike Slovenije.

Zgoraj navedena vprašanja se nanašajo na dopolnitev odgovora na prvo vprašanje, saj je Državni svet v odgovoru prejel le statistiko odločanja Ministrstva o pritožbah zoper gradbena dovoljenja v letu 2009, ne pa tudi odgovora na vprašanje ali Ministrstvo zbira podatke o tem, v koliko primerih kot organ druge stopnje več kot enkrat odloča o pritožbi zoper isto gradbeno dovoljenje. Na podlagi dodatnih vprašanj bo Državni svet lahko dobil vpogled v problematiko ponovnega odločanja upravnih enot in po potrebi predlagal ustrezne ukrepe, ki bi lahko na zakonski ravni rešili navedeno problematiko.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za okolje in prostor

Prejeto: 7.6.2010

Prejeli smo vašo zahtevo za dopolnitev našega odgovora 001-34/2010/2 z dne 31. 3. 2010 v zvezi ponavljajočim izdajanjem gradbenih dovoljenj v isti zadevi. Zanima vas, ali Ministrstvo za okolje in prostor kot organ druge stopnje zbira podatke o tem, kolikokrat mora posamezna upravna enota ponovno odločati o izdaji posameznega gradbenega dovoljenja; kaj stori ministrstvo, če ugotovi, da posamezna upravna enota v postopku ponovnega odločanja o izdaji gradbenega dovoljenja ne upošteva odloči pritožbenega organa in ali ministrstvo razpolaga s podatkom, v koliko primerih je posamezna upravna enota ponovno odločala o izdaji gradbenega dovoljenja.

Ministrstvo za okolje in prostor ne zbira podatkov o tem kolikokrat posamezna upravna enota ponovno odloča o izdaji gradbenega dovoljenja, temveč o tem, koliko odločb upravnega organa prve stopnje je bilo potrebno odpraviti in vrniti organu prve stopnje v ponovi postopek. Tako je Ministrstvo za okolje in prostor kot upravni organ druge stopnje odpravilo in vrnilo v ponovni postopek približno 25 odstotkov odločb prve stopnje, približno v 11 odstotkih pa je ministrstvo o zadevi odločilo samo. Menimo, da bi s podatki o tem, kolikokrat je bilo ponovno odločeno o posamezni zadevi na prvi stopnji, mora: razpolagati upravne enote, ki vodijo evidenco o upravnem postopku na prvi stopnji.

V primeru, če upravna enota ob ponovnem odločanju ne sledi opozorilom o potrebni dopolnitvi postopka in ne ravna v skladu z odločbo organa druge stopnje, ministrstvo v skladu z določbo 3. odstavka 25 člena Zakona o splošnem upravnem postopku o zadevi praviloma odloči samo. V posameznih primerih lahko pride do odstopanj, ki pa jih je potrebno obravnavati od primera do primera. Prav tako ima ministrstvo možnost, da v primeru, če pri reševanju posameznih zadev zazna, da posamezne upravne enote pogosto ponavljajo kršitve, opravi upravni nadzor nad njihovim delom.

Dr. Roko Žarnič, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z objavo lesnih proizvodov na spletnem portalu Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije

Državni svet Republike Slovenije je na 26. seji 12. 5. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z objavo lesnih proizvodov na spletnem portalu Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet podpira pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in predlaga Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano se glasi:

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije naj na svojem spletnem portalu svojim članom (slovenskim podjetjem, samostojnim podjetnikom in fizičnim osebam) omogoči, da predstavijo lesne izdelke in polizdelke in na ta način pripomore k njihovi promociji.

Obrazložitev:

Državni svet ugotavlja, da je lesnopredelovalna industrija, ki je v zadnjih desetih letih izgubila preko 20.000 delovnih mest, v slabem stanju in finančno ni sposobno promovirati uporabe lesnih proizvodov. Z objavo in navedbo lesenih polizdelkov slovenskih proizvajalcev na spletnem portalu Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije bi na eni strani vplivali na nižje stroške proizvajalcev teh izdelkov in obenem njihovi promociji, na drugi strani pa bi imeli potrošniki možnost na enem mestu dobiti informacije, ki jih pri nakupu določenih izdelkov potrebujejo. Portal bi moral biti urejen tako, da omogoča hitro iskanje po posameznih vrstah izdelkov in polizdelkov, hkrati pa naj bo omogočen vpis povpraševanja po lesnih polizdelkih in izdelkih vsem obiskovalcem portala. Priporočamo tudi možnost razvrščanja izdelkov po posameznih kategorijah (rezan les, oblan les, vrsta lesa, dimenzija, stopnja sušenja,...)

V prvem polletju po odprtju portala naj Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije dovolj pogosto objavlja v medijih, kaj ta portal nudi.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Kmetijske gozdarske zbornice Slovenile

Prejeto: 19.5.2010

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije je 18. maja 2010 prejela Pobudo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z objavo lesnih proizvodov na spletnem portalu Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije. Pobudo smo proučili in jo pozdravljamo. Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije že nekaj časa razmišlja, kako bi promovirala lesno proizvodnjo in tudi vse ostale proizvode ter pridelke slovenskih kmetovalcev. Ideja o vzpostavitvi spletnega portala, ki bi uporabnikom ponujal možnost oglaševanja slovenskih proizvodov in pridelkov (lesni izdelki, polizdelki, prodaja živali, ekološki proizvodi, prodaja mesnih izdelkov, prodaja izdelkov iz mleka itd.) je vsekakor na mestu. Vzpostavitev spletnega portala, ki bi omogočal pregled nad vso ponudbo in povpraševanjem, je kar precejšnji finančni zalogaj in zahteva tehten premislek, kako se tega lotiti. Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije za letošnje leto v svojem finančnem načrtu ni predvidela sredstev, ki bi bila potrebna za vzpostavitev takšnega spletnega portala. Bomo pa za prihodnje leto razmislili o možnostih vzpostavitve spletnega portala, ki bi na enem mestu združeval tako ponudbe kot tudi povpraševanja.

Ciril Smrkolj, l.r.
predsednik

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi zahteve Branimirja Štruklja za dopolnitev odgovora Ministrstva za šolstvo in šport glede nepravilnega obračuna tedenske učne obveznosti v srednjih šolah

Državni svet Republike Slovenije je na 26. seji 12. 5. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval zahtevo državnega svetnika Branimirja Štruklja za dopolnitev odgovora Ministrstva za šolstvo in šport glede nepravilnega obračuna tedenske učne obveznosti v srednjih šolah, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira zahtevo državnega svetnika Branimirja Štruklja za dopolnitev odgovora in predlaga Ministrstvu za šolstvo in šport, da dodatna vprašanja preuči in na njih odgovori.

Dodatna vprašanja državnega svetnika Branimirja Štruklja se glasijo:

Ali je Ministrstvo za šolstvo in šport, ki je resorno ministrstvo za področje srednjega šolstva, v skladu s 43. členom Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS) izvedlo nadzor na srednjih šolah glede nezakonitega obračunavanja tedenske učne obveznosti učiteljev v skladu z ZSPJS, na katerega ga je opozoril SVIZ oktobra 2009?

Če je nadzor ministrstvo izvedlo, naj Ministrstvo za šolstvo in šport pojasni:

- Ali je ugotovilo nezakonnosti pri obračunavanju tedenske učne obveznosti učiteljem?
- V katerih srednjih šolah je ugotovilo nezakonnosti pri obračunavanju tedenske učne obveznosti učiteljem?

Če je Ministrstvo za šolstvo in šport pri nadzoru ugotovilo nezakonnosti pri obračunu plač tedenske učne obveznosti, kaj je storilo, da bi šole prenehale z nezakonitim obračunavanjem plač učiteljem?

Ali drži, da Ministrstvo za šolstvo in šport za zakonito obračunavanje tedenske učne obveznosti za posamezne programe ne zagotavlja ustreznih sredstev in posredno napeljuje direktorje srednješolskih centrov k nezakonnosti?

Obrazložitev:

Odgovor ministrstva na jasno zastavljeno vprašanje je dober primer, kako se oblast izmakne odgovoru in odgovornosti, ki ga ne želi dati, ker nima volje, da bi reševalo težave. Torej – ker nima volje delati tistega, zaradi česar tudi obstaja: da rešuje težave področja, za katero je odgovorno. Predlagam, da se ta primer uvrsti med šolsko gradivo, ki naj ilustrira, kako se oblast ne sme obnašati, če ne želi pri spraševalcu zbuditi občutka, da ga žali in podcenjuje.

Ministrstvo za šolstvo in šport sem povsem enoznačno vprašal: Ali namerava (ter kdaj) zagotoviti zakonitost pri izplačilu učne obveznosti v srednjih šolah? Ministrstvo za šolstvo in šport ni odgovorilo, da nezakonnosti ni, niti da nezakonitost obstaja in jo namerava odpraviti. Odgovorilo je, »da je v okviru svojih zakonskih pooblastil storilo vse za odpravo morebitnih nezakonitih ravnanj s strani zavodov.«

Trditev Ministrstva za šolstvo in šport je žalitev zdrave pameti! Kaj v slovenščini pomeni, da je Ministrstvo za šolstvo in šport »storilo vse za odpravo morebitnih nezakonitih ravnanj«? Odgovor je: Ministrstvo za šolstvo in šport ni storilo nič! Zakaj? Ministrstvo ne reče, da so ravnanja nezakonita, čeprav je v okrožnici srednjim šolam (26. 11. 2009) nezakonitosti posredno priznalo, ampak pravi, da gre morda za nezakonitosti, zato mu ni potrebno storiti nič. V okviru zakonskih pristojnosti ti ni treba storiti nič, če imaš opravka z »morebitnimi« nezakonitostmi, saj jih noben zakon ne sankcionira.

Sicer se zavedam, da se je ministrstvo hotelo izogniti konkretnemu odgovoru na jasno opredeljeno vprašanje, a kot bivši učitelj praktik bom razlog za sprenevedajoč se odgovor poiskal pri premalo domišljeni artikulaciji vprašanja, zato sem ga v skladu z načeli didaktike razgradil na enostavne elemente:

- Je Ministrstvo za šolstvo in šport izvedlo nadzor nad zakonitostjo plačila tedenske učne obveznosti učiteljev v srednjih šolah?
- Je pri tem ugotovilo nezakonitosti?
- Če jih je ugotovilo, kdaj jih bo odpravilo?
- Imajo šole dovolj sredstev, da delo učiteljev zakonito plačujejo?

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za šolstvo in šport

Prejeto: 10.6.2010

Državni svetnik Branimir Štrukelj je podal zahtevo za dopolnitev odgovora Ministrstva za šolstvo in šport (štev: 002-2/2010/2 z dne 16.4.2010) v zvezi z obračunavanjem tedenske učne obveznosti v srednjih šolah in pozval Ministrstvo za šolstvo in šport (v nadaljevanju: ministrstvo) k pojasnilom na naslednja vprašanja:

1. Ali je MŠŠ izvedlo nadzor nad zakonitostjo plačila tedenske učne obveznosti učiteljev v srednjih šolah?
2. Ali je pri tem ugotovilo nepravilnosti?
3. Če je ugotovilo nepravilnosti, kdaj jih bo odpravilo?
4. Ali imajo šole dovolj sredstev, da delo učiteljev zakonito plačujejo?

Na postavljena vprašanja ministrstvo odgovarja sledeče:

Ministrstvo je na podlagi 43. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (v nadaljnjem besedilu: ZSPJS) izvedlo nadzor nad izvajanjem ZSPJS, konkretnije, nadzor nad preходом v nov plačni sistem, na dvanajstih srednjih šolah. Nadzor je bil izveden na podlagi navodil za izvedbo nadzora nad preходом v nov plačni sistem, ki jih je sprejel minister za javno upravo, dne 8. 9. 2008. Iz poročila ministrstva o opravljenem nadzoru izhaja, da je bilo, med drugim, ugotovljenih nekaj nepravilnosti pri določanju plač (v korist in v škodo) javnim uslužbencem, večjih nepravilnosti v zvezi s preходом v nov plačni sistem pa ni bilo ugotovljenih. V primerih ugotovljenih nepravilnosti je ministrstvo pozvalo odgovorne osebe šol naj kršitve odpravijo in kot

izhaja iz poročil šol, so bile kršitve odpravljene. Sicer pa je po 42. členu Zakona o delovnih razmerjih za zagotavljanje ustreznega plačila delavcu za opravljeno delo pooblaščen delodajalec, v primeru učiteljev torej šola. V primeru napačnega obračunavanja in izplačila plače pa ima učitelj v skladu s 3.a členom ZSPJS pravico od delodajalca pisno zahtevati, da nezakonitost ugotovi in da ravna v skladu z zakonom, sicer lahko s tožbo zahteva od pristojnega sodišča ugotovitev nezakonitosti ter izplačilo razlike med izplačano in zakonito določeno plačo.

Na vprašanje, ali imajo šole dovolj sredstev, da delo učiteljev zakonito plačujejo, ministrstvo odgovarja, da se šolam zagotavljajo sredstva v skladu z normativi in standardi za namene, določene v 81. členu Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, šolam, ki se financirajo po novem modelu, pa se sredstva zagotavljajo na podlagi pogodb o izvedbi in financiranju izobraževalnih programov. Analiza zaključnih računovodskih izkazov srednjih šol za leto 2009 je pokazala, da so bili ustvarjeni presežki prihodkov nad odhodki, kar pomeni, da šole razpolagajo z zadostnimi sredstvi za nemoteno poslovanje.

Dr. Andrej Lukšič, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj Borisa Šuštaršiča v zvezi s sprejemom Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije ter nadzorom nad delovanjem obstoječe komisije za preprečevanje korupcije

Državni svet Republike Slovenije je na 26. seji 12. 5. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanja državnega svetnika Borisa Šuštaršiča v zvezi s sprejemom Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije ter nadzorom nad delovanjem obstoječe komisije za preprečevanje korupcije, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Borisa Šuštaršiča in predlaga Ministrstvu za javno upravo, da vprašanja preuči in nanju odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Borisa Šuštaršiča se glasita:

Kdaj se predvideva sprejem zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (EPA- 926-V), ki je v Državnem zboru Republike Slovenije v postopku druge parlamentarne obravnave ter ali bo ta zakon po razglasitvi v Uradnem listu takoj tudi implementiran v praksi?

Kateri državni organ je pristojen za nadzor nad delovanjem obstoječe Komisije za preprečevanje korupcije po kriterijih strokovnosti iz pravnih, etičnih, resničnostnih in pravičnih vidikov?

Obrazložitev:

Obe vprašanji sta po svojem bistvu osredotočeni na to, da bo po sprejemu novega Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije sedanja Komisija za preprečevanje korupcije temeljito preoblikovana, kajti med drugim bo predsednik Republike Slovenije na podlagi 9. člena iz predlaganega seznama kvalificiranih s strani izbirne komisije imenoval predsednika in dva namestnika nove Komisije za preprečevanje korupcije. To je vsekakor pričakovana razvojna rešitev, saj dosedanja Komisija za preprečevanje korupcije ne zagotavlja več primerne objektivnosti, transparentnosti in strokovnosti.

V ilustracijo sedanjega stanja navajam dva zadnja karakteristična primera. Prvi primer subjektivnega delovanja predsednika Komisije za preprečevanje korupcije proti ministru za finance dr. Francu Križaniču je dobro obrazložen v novinarskem članku z naslovom "Kos proti Križaniču, drugič" (Delo mag, politični tednik št. 18 z dne 10. maja 2010; str. 16-18), iz katerega je razvidno, da je predsednik komisije Drago Kos kar dvakrat v izredno sumljivo kratkem času izdal korupcijsko obtožbo proti ministru Križaniču, pri čemer v obeh primerih obtoženi minister ni imel prav nobene pravice do obrambe, niti vpogleda v spis komisije oziroma tam zbrano gradivo, niti možnosti za udeležbo v postopku, tako da je Kos nedvomno posegel v ministrove ustavno zagotovljene osebnostne pravice in domneve nedolžnosti. Kos je še dodatno poskrbel za aktivno medijsko gonjo proti ministru s pomočjo "tabloidnega kvazi novinarstva" televizijske hiše Svet na Kanalu A ter zagrozil z objavo še drugih, hujših podatkov o dejanjih ministra, s čimer je javno priznal, da skriva dokaze ali podatke o možnem koruptivnem dejanju in jih ni po službeni dolžnosti predal organom pregona.

Drugi primer izrazito neobjektivnega ravnanja Draga Kosa pa je pobuda z dne 11. 1. 2010 in ponovna pobuda z dne 22. 4. 2010, ki ju je posredoval predsedniku Vlade Republike Slovenije, in sicer, da imenuje medresorsko delovno skupino, "ki bi pripravila ustrezne akte, ki bi urejali transparentno in pošteno delitev javnih sredstev med invalidske organizacije", kljub temu, da to pravno ni izvedljivo, ker je po obstoječi zakonodaji razporejanje finančnih sredstev iz koncesij od iger na srečo avtonomno regulirano po kvalificiranih predstavnikih slovenskih invalidov in predstavnikih socialno ogroženih družbenih skupin iz vrst reprezentativnih invalidskih organizacij ter humanitarnih organizacij v organih FIHO ob sodelovanju 2 predstavnikov Vlade ter po merilih in kriterij o razporejanju sredstev, katerim daje soglasje Državni zbor. Ob ponovitvi je zavestno izločil tudi dejstvo, da država ne more neposredno upravljati subjektov civilne družbe. Tudi v tem primeru obtožena Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije in njegov zakoniti zastopnik nista imela prav nobene pravice do obrambe, niti vpogleda v spis komisije oziroma tam zbrano gradivo, niti možnosti za udeležbo v postopku, tako je Kos nedvomno znova posegel v ustavno zagotovljene osebnostne pravice in domneve nedolžnosti. S pomočjo Sveta na Kanalu A je tudi tokrat izvedel aktivno medijsko obračunavanje s serijo treh zmanipuliranih in napadalnih prispevkov dne 6. 5., 7. 5. in 11. 5. 2010.

V kolikor bi torej komisija resnično, strokovno, pravno utemeljeno, torej objektivno ugotovila, da obstajajo elementi koruptivnih dejanj, bi pričakovali od predsednika Kosa, da ugotovitve ter vso pripadajočo dokumentacijo preda organom pregona. Ker pa tega ni naredil, moram izraziti mnenje, da je ravnal na način, ki ustreza opustitev dolžnega ravnanja, na drugi strani pa ugotovitve komisije spretno uporablja "po potrebi", od česar pa ima bržkone koristi, kar pa je zelo blizu definiciji korupcije.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj Marijana Klemenca glede urejanja problematike pomanjkanja zdravnikov s povečanjem vpisa na medicinski fakulteti ter problematike pomanjkanja diplomiranih medicinskih sester in diplomiranih babic

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09), obravnaval vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca glede urejanja problematike pomanjkanja zdravnikov s povečanjem vpisa na medicinski fakulteti ter problematike pomanjkanja diplomiranih medicinskih sester in diplomiranih babic in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Ministrstvu za zdravje in Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, da vprašnji preučita in nanju odgovorita.

Vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca se glasita:

Kdaj bo sprejeta odločitev glede povečanja vpisa na Medicinsko fakulteto Univerze v Ljubljani in Medicinsko fakulteto Univerze v Mariboru, o kateri naj bi se dogovarjala Ministrstvo za zdravje in Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo v povezavi s problemom pomanjkanja zdravnikov?

Ali so bile s strani Ministrstva za zdravje ali Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo že izvedene oziroma se pripravljajo kakršnekoli:

- analize trenutnih potreb po zaposlovanju zdravnikov ter diplomiranih medicinskih sester in diplomiranih babic v Republiki Sloveniji;
- ocene trendov zaposlovanja zdravnikov ter diplomiranih medicinskih sester in diplomiranih babic v Republiki Sloveniji v prihodnosti in analize o potrebnosti in možnosti povečanja vpisa na Medicinsko fakulteto Univerze v Ljubljani in Medicinsko fakulteto Univerze v Mariboru?

Obrazložitev :

Opozorila glede pomanjkanja zdravnikov v Sloveniji že nekaj časa prihajajo z različnih strani, med drugim tudi s strani Zdravniške zbornice Slovenije, Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije in Inštituta za varovanje zdravja. Še posebej to pomanjkanje občutijo v tistih regijah Slovenije, v katerih se zdravniki in drugi zdravstveni delavci neradi zaposlujejo. Takšen primer je na primer Koroška, kjer se srečujejo s problemom pomanjkanja zdravnikov tako na sekundarni ravni (v okviru Splošne bolnišnice Slovenj Gradec) kot tudi na primarni ravni (v Zdravstvenem domu Slovenj Gradec).

Ob upoštevanju usmeritev nove zakonodaje s področja zdravstvene dejavnosti, ki kot temeljno raven zdravstvene dejavnosti izpostavlja primarno, bo ta problem kmalu postal resna ovira za izvajanje učinkovite in kakovostne zdravstvene dejavnosti na geografskih področjih Slovenije, ki so že sedaj bistveno bolj prikrajšana za lahko dostopno zdravstveno oskrbo kot na primer osrednji del Slovenije.

Glede na slabe ocene potrebnega števila zdravnikov in s tem povezanega vpisa na Medicinsko fakulteto v preteklosti, ki je verjetno eden od glavnih razlogov za trenutno kritično stanje pomanjkanja zdravnikov ter glede na pomanjkanje diplomiranih medicinskih sester in diplomiranih babic, bi bilo potrebno (ob upoštevanju predvidene demografske slike Slovenije v prihodnosti) čim prej izdelati uradne analize trenutnega stanja in prihodnjih potreb po zdravnikih ter diplomiranih medicinskih sestrah in diplomiranih babicah in temu primerno sprejeti odločitve o povečanju vpisa na obe medicinski fakulteti .

V začetku meseca maja 2010 je minister za zdravje Dorijan Marušič sicer potrdil, da se je o povečanjem vpisu na obeh medicinskih fakultetah že pogovarjal z ministrom za visoko šolstvo ter dekanoma obeh fakultet, vendar od takrat dalje natančnejših informacij o dokončnih odločitvah ni moč zaslediti.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za zdravje

Prejeto: 2.8.2010

Minister za zdravje je, tako kot je napovedal, dosegel v sodelovanju z ministrom za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo v vladi soglasje o dodatnem vpisu študentov medicine v študijskem letu 2011/12. Sprejet je bil dogovor z obema medicinskima fakultetama, Univerze v Ljubljani in Mariboru, ki bosta dodatno vpisali 20 oziroma 10 študentov. Tako bo v naslednjem študijskem letu na voljo 350 vpisnih mest. To je v bistvu zgornja meja, saj je potrebno upoštevati dejstvo, da zahteva študij medicine tudi praktično izobraževanje in usposabljanje, klinične vaje in delo s pacienti in je zaradi tega eden od ključnih omejitvenih faktorjev pri vpisu študentov kapaciteta učnih zavodov, ki je omejena.

Število študentov, ki bodo vpisali študij medicine je kar dvakrat večje kot še v letu 2000, ko je bil letni vpis omejen na 174 študentov. Po letu 2000 je bil vpis na Medicinsko fakulteto Univerze v Ljubljani višji, povprečno 213 na leto. Leta 2004 so se pridružili še študenti Medicinske fakultete Univerze v Mariboru, v povprečju 93. Skupaj se torej od leta 2004 dalje vpiše povprečno 306 študentov medicine na leto. S povečanjem vpisa v naslednjem letu bo mogoče dolgoročno zagotavljati ustrezno število zdravnikov, še posebej zato, ker se je ustalilo tudi število specializantov, ki je zaradi podaljšanja trajanja specializacij, nekaj let naraščalo. Na ministrstvu za zdravje smo v predlogu Zakona o zdravstveni dejavnosti predlagali tudi ureditev, da se spremeni določilo, ki ureja pripravništvo zdravnikov in sicer tako, da bi bile vsebine, ki jih sedaj zdravniki pridobijo v okviru pripravništva, vključene v prvi del specialistične staža. Tako bi potreba po pripravništvu odpadla in bi pridobili polovico generacije zdravnikov ter tako dodatno zmanjšali primanjkljaj.

Ministrstvu za zdravje pa izvajamo tudi aktivnosti za zmanjšanje obremenjenosti zdravnikov z določenimi opravili, ki bi jih lahko prevzeli drugi zdravstveni delavci. Razbremenitev bomo dosegli tudi z informatizacijo posameznih delovnih procesov.

Glede na vsa ta dejstva pričakujemo, da se bo primanjkljaj zdravnikov v naslednjih letih zmanjševal. Prizadevanja Ministrstva za zdravje bodo v naslednjih letih usmerjena prvenstveno v zagotavljanje enakomernejše dostopnosti do posamezne specialnosti v regijah Slovenije. Z aktivnim usmerjanjem specializiranja bomo zmanjševali primanjkljaj tudi na nekaterih področjih, kjer je danes že opažamo težave pri zagotavljanju zdravstvene dejavnosti.

Prim. dr. Ivan Eržen, l.r.
državni sekretar

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj Marijana Klemenca v zvezi z omembo Koroške na spletni strani www.slovenia.info

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09), obravnaval vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi z omembo Koroške na spletni strani www.slovenia.info in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za gospodarstvo, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca se glasi:

Zakaj na spletni strani www.slovenia.info ni nikjer zapisano, da v Sloveniji obstaja regija Koroška oziroma, zakaj le-ta ni predstavljena kot samostojna regija?

Obrazložitev :

Spletna stran www.slovenia.info je osrednja spletna stran Slovenske turistične organizacije, ki jo je ustanovila Vlada Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 84/2004). Na tej spletni strani so predstavljene tudi regije in kraji v Sloveniji, med katerimi ni omenjene Koroške. Nekaj krajev, ki sicer ležijo na Koroškem, je omenjenih v okviru "Maribor in Pohorje z okolico", kamor pa Koroška zagotovo ne sodi. Koroška, ki je zgodovinsko pomembna slovenska pokrajina, je vložila precej truda v promocijo svojega turizma, s tako predstavitvijo, kot je na omenjeni spletni strani, pa se tem prizadevanjem le škoduje. Zaradi nevednega prosim za pojasnilo, na podlagi katerih kriterijev se je sprejelo odločitev, katere regije se bo na spletni strani predstavilo in katere dele Slovenije se bo vanje vključilo oziroma ali se namerava napako odpraviti.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Prejeto: 2.8.2010

Uvodoma bi se vam želeli zahvaliti za vprašanje g. Marijana Klemenca, državnega svetnika, ki je bilo na Vlado RS in Ministrstvo za gospodarstvo naslovljeno dne 9.6.2010. V dopisu št. 011-01/10-2/2 sprašujete zakaj na spletni strani www.slovenia.info ni nikjer zapisano, da v Sloveniji obstaja regija Koroška oziroma zakaj le-ta ni predstavljena kot samostojna regija.

Vaša ugotovitev drži, Koroška kot samostojna regija na spletni strani www.slovenia.info res ni predstavljena. Trenutna razdelitev regij na portalu je bila začasna in oblikovana tako, kot posledica dejstva, da v Sloveniji nimamo uradne razdelitve turističnih regij. Tudi na podlagi vašega vprašanja na Ministrstvu za gospodarstvo ugotavljamo, da trenutna razdelitev ni ustrezna, saj ne obravnava vseh slovenskih regij enakovredno. Zato bo Slovenska turistična organizacija v sklopu prenove kartografskih podlag spletne strani, ki bo predvidoma zaključena septembra letos, na spletno stran, kjer so predstavljene regije, umestila tudi Koroško.

Kljub dejstvu, da Koroška kot regija na spletni strani ni navedena, je na omenjeni spletni strani zastopana s svojo turistično ponudbo. Turistična ponudba Slovenije je na spletni strani predstavljena na podlagi vnosov lokalnih skrbnikov. Na spletni strani je trenutno vnešenih približno 300 zapisov, ki se nanašajo na koroško turistično ponudbo. Lokalni skrbnik RRA Koroška d.o.o. zagotavlja pokritost vseh koroških občin: Slovenj Gradca, Mislinje, Raven na Koroškem, Prevalja, Mežice, Črne na Koroškem, Dravograda, Mute, Vuzenice, Radelj ob Dravi, Podvelke ter Ribnice na Pohorju.

Promocija koroške turistične ponudbe je v primerljivem obsegu glede na ostale turistične regije Slovenije zastopana tudi v okviru številnih preostalih promocijskih in razvojnih aktivnosti Slovenske turistične organizacije. Aktivno poteka sodelovanje na področju razvoja produkta kolesarjenje. Eko hotel Koroš je pridobil certifikat kolesarski hotel s 5 kolesi in je aktiven član združenja Kolesarjenje in pohodništvo GIZ, prav tako so bile na Koroškem vzpostavljene 3 kolesarske informacijske točke (TIC Slovenj Gradec, TIC Dravograd in TIC Ravne na Koroškem). Destinacija Koroška z info točkami in kolesarskim hotelom je predstavljena tudi v kolesarskem katalogu. Koroška regija se vsako leto v sodelovanju s Slovensko turistično organizacijo predstavlja na sejmu EUROBIKE v Friedrichshafnu, ki je svetovno srečevališče mednarodne kolesarske scene. Kar nekaj podjetij iz koroške regije se vsako leto predstavlja na Slovenski turistični borzi, največjem poslovnem dogodku slovenskega turizma, v okviru katerega se slovenska turistična ponudba predstavlja zainteresiranim partnerjem iz tujine. Posamezni turistični ponudniki iz regije so predstavljeni tudi v okviru turistične karte in projekta Na lepše. Uspešno pa poteka tudi sodelovanje na mednarodnem nivoju. Slovenska turistična organizacija že več let sodeluje v okviru projekta Playing Together s Kaernten Werbung pri razvoju in promociji turističnih produktov. Sodelovanje vključuje tudi Furlanijo in Julijsko Krajino. V letu 2009 je bila tako izdana skupna brošura, organiziran strateški workshop v Kranjski gori, workshop v Bruslju ter skupen nastop na Svetovni turistični borzi v Londonu.

V okviru prenove kartografskih podlag bo Slovenska turistična organizacija pri umeščanju regij na spletno stran izhajala iz slovenskih razvojnih regij. Prenova bo, kot že navedeno, zaključena septembra letos.

Mag. Helena Kamnar, l.r.
generalna sekretarka

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj Marijana Klemenca glede objave Javnega razpisa za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09), obravnaval vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca glede objave Javnega razpisa za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, da vprašanja preuči in nanj odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca se glasita:

Kdaj bo uradno objavljen Javni razpis za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj, Prednostna usmeritev 2.2.: Informacijska družba, projekt gradnja, upravljanje in vzdrževanje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalni skupnosti, ki naj bi bil predvidoma uradno objavljen že 7. maja 2010?

Kdaj se predvideva uradna objava novega, dopolnjenega seznama območij t. i. belih lis, ki bo interesantom za prijavo na razpis predstavljal temelj za pripravo investicijske dokumentacije za prvo oddajo vlog?

Obrazložitev :

Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo (v nadaljevanju: Ministrstvo) je dne 19. aprila 2010 na svoji spletni strani pod rubriko Javni razpisi predobjavilo osnutek Javnega razpisa za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj, Prednostna usmeritev 2.2.: Informacijska družba, projekt gradnja, upravljanje in vzdrževanje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalni skupnosti. V rubriki Razpisna dokumentacija je jasno zapisano, da predobjava ni namenjena sprejemanju vlog, ampak lažji in hitrejši pripravi potencialnih prijaviteljev na razpis ter da naj bi bil javni razpis predvidoma objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani Ministrstva 7. maja 2010, vendar razpis do danes uradno še ni bil objavljen.

Predmet javnega razpisa bo sofinanciranje gradnje oz. upravičenih stroškov gradnje odprtih širokopasovnih omrežij elektronskih komunikacij v lokalnih skupnostih na območjih belih lis, kjer je izkazan neobstoje komercialnega interesa za gradnjo omrežja. Bele lise so v osnutku razpisa definirane kot območja, kjer ob času prijave na razpis širokopasovni priključki niso omogočeni, oziroma kot območja, kjer novi interesenti nimajo možnosti pridobitve širokopasovnega priključka, četudi na tem območju že obstajajo posamezni širokopasovni priključki, in kot območja, za katera je na dan objave razpisa s strani operaterjev izkazan neobstoje komercialnega interesa.

V osnutku razpisa je prav tako zapisano, da območja belih lis, kjer je izkazan neobstoje komercialnega interesa za gradnjo omrežja, objavi ministrstvo na svojih spletnih straneh. Pri tem

je veljaven zadnji objavljeni seznam območij belih lis, ki ga ministrstvo objavi do rokov, do katerih morajo biti predložene vloge za prvo, drugo oziroma tretje odpiranje.

Zadnji seznam belih list je Ministrstvo objavilo 23. julija 2009. V okviru predobjave zgoraj omenjenega javnega razpisa pa je Ministrstvo 19. aprila 2010, na podlagi 7.a člena Zakona o elektronskih komunikacijah, objavilo poziv vsem operaterjem elektronskih komunikacij, da naj izkažejo svoj tržni interes za gradnjo širokopasovnih omrežij v Republiki Sloveniji v naslednjih dveh letih. Rok za oddajo vnaprej pripravljenega obrazca, ki naj bi ga po pošti prejeli vsi operaterji, je bil 21. dni od prejema pisma. Ne glede na način pošiljanja pisma je rok za oddajo obrazca operaterjem potekel najkasneje v zadnjem tednu maja 2010.

Med razpisnimi pogoji je zapisano, da morajo biti iz dokumentacije prijavitelja jasno razvidna naselja s seznama belih lis v lokalni skupnosti, ter območja belih lis znotraj teh naselij, kjer bodo na novo omogočeni širokopasovni priključki, pri čemer mora prijavitelj upoštevati seznam območij belih lis, ki ga objavi Ministrstvo na svojih spletnih straneh. Veljaven bo zadnji objavljeni seznam območij belih lis, ki ga Ministrstvo objavi do rokov, do katerih morajo biti predložene vloge za prvo, drugo oziroma tretje odpiranje.

V osnutku javnega razpisa je kot prvi rok za predložitev vloge za dodelitev sredstev naveden 2. september 2010. Ker sta velik del priprave vsebine investicijske dokumentacije, ki je sestavni del vloge, kot tudi določitev višine ponudbe, ki je vezana na število uporabnikov na belih lisah, tesno povezana prav s seznamom belih lis, bi bilo ta seznam smiselno čim prej objaviti ter s tem omogočiti morebitnim interesentom, da bodo lahko pravočasno pričeli z oceno svojih možnosti prijave ter posledično s pripravo prijave dokumentacije.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo

Prejeto: 29.7.2010

1. Kdaj bo uradno objavljen Javni razpis za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj, Prednostna usmeritev 2.2.: Informacijska družba, projekt gradnja, upravljanje in zadrževanje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalni skupnosti, ki naj bi bil predvidoma uradno objavljen že 7. maja 2010?

2. Kdaj se predvideva uradna objava novega, dopolnjenega seznama območij t.i. belih lis, ki bo interesentom za prijavo na razpis predstavljal temelj za pripravo investicijske dokumentacije za prvo oddajo vlog?

G. Klemenc v obrazložitvi še dodatno izpostavlja predobjavo osnutka Javnega razpisa v katerem je kot prvi rok za predložitev vloge za dodelitev sredstev naveden 2. september 2010 in opozarja, da bi bilo smiselno čim prej objaviti seznam belih lis ter tako omogočiti morebitnim interesentom, da bodo lahko pravočasno pričeli z oceno svojih možnosti prijave ter posledično s pripravo prijave dokumentacije.

Uvodoma vas želimo seznaniti, da je bil v Uradnem listu RS, št. 54/10 dne 9. julija 2010 objavljen 2. javni razpis za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj – ESRR 2. razvojna prioriteta: gospodarsko-razvojna infrastruktura, prednostna usmeritev: 2.2. informacijska družba, projekt gradnja, upravljanje in vzdrževanje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalni skupnosti.

Poleg tega pa je bil 13. julija 2010 na spletni strani MVZT objavljen tudi nov seznam belih lis z natančnejšim navodilom občinam, kako postopati v primeru odstopanja med podatki in dejanskim stanjem, ter v primeru namere sodelovanja na drugem javnem razpisu za pridobitev sredstev ESRR.

[\(http://www.mvzt.gov.si/si/delovna_podrocja/elektronske_komunikacije_in_posta/gradnja_odprtih_sirokopasovnih_omrezij/2_javni_razpis_za_pridobitev_sredstev_bele_lise/\)](http://www.mvzt.gov.si/si/delovna_podrocja/elektronske_komunikacije_in_posta/gradnja_odprtih_sirokopasovnih_omrezij/2_javni_razpis_za_pridobitev_sredstev_bele_lise/)

MVZT je pred pripravo drugega javnega razpisa analiziralo rezultate prvega javnega razpisa. Na podlagi rezultatov ter tudi posvetovanja s strokovno javnostjo so bila izhodišča za pripravo drugega razpisa naslednja:

- zaradi zlorab komercialnega interesa so bile na pobudo ministrstva sprejete spremembe in dopolnitve ZEKom, ki obvezujejo operaterje, ki izrazijo komercialni interes na posameznem področju, da le-tega tudi realizirajo v roku 2-ih let; v nasprotnem primeru so predvidene tudi kazni za neizvedbo predhodno izraženega komercialnega interesa,
- razpoložljiva javna sredstva ne zadoščajo za pokritje vseh belih lis, zato je cilj tega javnega razpisa razpršitev sredstev na čim več končnih uporabnikov s hitrostjo prenosa vsaj 2 Mbit/s na naslednje načine:
 - omejitev deleža gradbenih del na 35 odstotkov celotnih upravičenih stroškov,
 - poudarjena večja uporaba obstoječe infrastrukture,
 - upoštevanje tehnoloških priporočil že v fazi načrtovanja gradnje odprtih širokopasovnih omrežij,
 - vsebinska sprememba belih lis:
 - upoštevajo se le gospodinjstva, ki dejansko nimajo možnosti dostopa do širokopasovnih priključkov,
 - komercialni interes posameznega operaterja je možno izraziti tudi samo na delih naselij,
 - bele lise so lahko tudi naselja, ki so delno že pokrita,
 - bele lise bomo objavljali sproti glede na prejete spremembe.

Jedro besedila predmetnega javnega razpisa in razpisne dokumentacije je sicer večinoma enako kot pri predhodnem razpisu, vnesene pa so spremembe, ki so nastale na podlagi predhodno omenjenih izhodišč in tudi najnovejše prakse pri pripravi javnih razpisov za projekte, ki se financirajo iz ESRR sredstev. Usklajevanje besedila je bilo dolgotrajnejše kot smo pričakovali, tako da je iz tega razloga prišlo do zamika objave javnega razpisa. Zaradi tega pa so bili v končnem besedilu javnega razpisa ustrezno zamaknjeni tudi končni roki dostave vlog, ki so sedaj za prvo odpiranje 14.10.2010, za drugo odpiranje 13.01.2011 ter za tretje odpiranje 14.04.2011, kar omogoča potencialnim prijaviteljem izvedbo vseh potrebnih postopkov na lokalni ravni in pripravo ter pravočasno oddajo vlog.

Gregor Golobič, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Marijana Klemenca v zvezi s povečanjem sredstev gospodarske vrednosti gozdov

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo državnega svetnika Marijana Klemenca v zvezi s povečanjem sredstev gospodarske vrednosti gozdov, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo Marijana Klemenca in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano, da pobudo preučita in nanjo odgovorita.

Pobuda državnega svetnika Marijana Klemenca se glasi:

Vlada Republike Slovenije oziroma Ministrstvo za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano naj poveča sredstva za Ukrep 122 povečanje gospodarske vrednosti gozdov:

Obrazložitev :

Republika Slovenija se je opredelila, da kontinuirano in na več načinov pomaga skupaj s sredstvi Evropske unije za ohranitev in razvoj podeželja. Segment gozdarstvo ogromno prispeva k ohranitvi poseljenosti podeželja in s tem ohranitvi kulturne krajine. Glede na to, da so bili v bližnji preteklosti razpisi za Ukrep 122 povečanje gospodarske vrednosti gozdov dobesedno razgrabljeni, je smiselno, da se za sofinanciranje nakupa kmetijske mehanizacije ter varovalne opreme nameni dodatno vsaj še 5 do 10 mio evrov; premestitev sredstev bi se opravila znotraj proračuna na področju kmetijstva in gozdarstva.

Zaradi možnosti, da bodo v letu 2010 na razpolago le sredstva za izgradnjo gozdnih cest in vlak, pomeni povečanje sredstev za ukrep 122 dobesedno preživetje hribovskih in gorskih kmetij in tudi konkurenčnosti v segmentu gozdarstva. Lastniki gozdov za varno in kvalitetno delo potrebujejo tehnično dovršeno mehanizacijo in če nameravamo v državi pri načrtovanju politike resno, so dodatna sredstva, ki bi naj bila premeščena iz kmetijskega dela še kako potrebna za dosego teh ciljev.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano smo prejeli pobudo državnega svetnika Marijana Klemenca za povečanje sredstev namenjenih izvajanju ukrepa 122 Povečanje gospodarske vrednosti gozdov iz Programa razvoja podeželja 2007-2013 (PRP 2007-2013).

PRP 2007-2013 je skupni programski dokument Slovenije in Evropske komisije in predstavlja programsko osnovo za črpanje finančnih sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. V okviru PRP 2007-2013 Slovenija izvaja 25 ukrepov, med katere je razdeljeno nekaj več kot 1,17 milijarde evrov. Ukrepu 122 Povečanje gospodarske vrednosti gozdov je bilo v okviru razdelitve sredstev namenjenih 24,9 milijonov evrov.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je v letih 2007, 2008 in 2009 izvedlo tri javne razpise za ukrep 122 Povečanje gospodarske vrednosti gozdov iz Programa razvoja podeželja 2007-2013. Sofinancirale so se različne aktivnosti (nakup mehanizacije in opreme, gradnja in rekonstrukcija gozdnih cest in gozdnih vlak, priprava gozdnih vlak) z namenom zmanjšanja stroškov proizvodnje, povečanja učinkovitosti, večje varnosti pri delu, ter povečanja konkurenčnosti gozdarskega sektorja.

Analiza porabe sredstev na ukrepu 122 (EVROV) na dan 30. 5. 2010

	Razpoložljiva sredstva	Razpisana sredstva	Zaprošena sredstva	Dodeljena sredstva	Dodeljena sredstva za gozdno infrastrukturo	Dodeljena sredstva za mehanizacijo in opremo	Izplačana sredstva
1.javni razpis (2007)	24.939.252	7.295.491	11.427.592	7.190.003	575.200	6.614.803	6.864.092
2.javni razpis (2008)		2.433.285	2.184.817	1.809.005	1.809.005	0	1.161.443
3.javni razpis (2009)		9.196.958	19.837.401	9.196.958	521.786	8.675.172	4.191.992
SKUPAJ		18.925.734	33.449.810	18.195.966	2.905.991	15.289.975	12.217.527

V okviru javnih razpisov v letih 2007 in 2009 je bila tudi dana možnost sofinanciranja nakupa nove mehanizacije in opreme za sečnjo in spravilo lesa v obsegu 15,3 milijonov evrov. Iz analize obeh javnih razpisov izhaja, da je interes za sofinanciranje nakupa gozdarske mehanizacije in opreme presegal razpisana sredstva za ta namen.

V letu 2010 planiramo objavo novega javnega razpisa, predvidoma v mesecu juliju, za sofinanciranje gradnje, rekonstrukcije gozdnih cest in gozdnih vlak, v obsegu 2,5 milijonov evrov. Z dodeljevanjem teh podpor bomo prispevali k večji odprtosti gozdov z gozdnimi prometnicami, kar pomeni možnost večjega izkoriščanja potenciala gozdov.

Zavedamo se, da so še zmeraj, še posebej na kmetijah, ki jim gozdarstvo pomeni pomemben vir dohodka za ohranitev in razvoj, velike potrebe po posodobitvi opreme in mehanizacije za delo v gozdu.

Glede na to, da so sredstva za izvajanje ukrepov PRP 2007-2013 omejena in je razdelitev med ukrepi že narejena, je povečanje sredstev na posameznem ukrepu možno le, če se sredstva na kakšnem drugem ukrepu zmanjšajo. V okviru 4. spremembe PRP 2007-2013, ki je bila 22. 6. 2010 posredovana na Evropsko komisijo načrtujemo povečanje sredstev na ukrepu 122 za en milijon evrov na račun zmanjšanja sredstev na ukrepu 133 Podpore skupinam proizvajalce pri dejavnostih informiranja in pospeševanja prodaje. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano bo tudi v prihodnje na podlagi analiz črpanja sredstev na posameznih ukrepih ter narejenih vrednotenij izvajanja ukrepov proučevalo možnosti, da bi se za izvajanje ukrepa 122

Povečanje gospodarske vrednosti gozdov zagotovila dodatna finančna sredstva v obsegu, ki bi omogočil nadaljevanje sofinanciranja nakupa profesionalne gozdarske mehanizacije in opreme.

Mag. Dejan Židan, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj Draga Žure v zvezi s Predlogom zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09), obravnaval vprašanja državnega svetnika Draga Žure v zvezi s Predlogom zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Draga Žure in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanja preuči in na njih odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Draga Žure se glasijo:

Ali so bili opravljeni potrebni izračuni oziroma simulacije števila prejemnikov socialnih pomoči po Predlogu zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (v nadaljevanju ZUPJS)?

Kje so se zajemali vhodni podatki za izračune in simulacije?

Kdo je izračune opravil? Po kakšni metodologiji?

Ali se je pri izračunih upošteval del dohodka, ki se bo štel v cenzus iz naslova premoženja? Po kakšni metodologiji?

Kje so se zajemali podatki za dohodke (12. in 17. člen ZUPJS), ki so potrebni za izračune?

Ali so bile opravljene simulacije vpliva ene vrste socialnega prejemka na druge?

Na podlagi kakšnega izračuna se je določil cenzus?

V kakšni fazi je vzpostavitev ustreznega informacijskega sistema, ki bo podpiral izvajanje zakona?

Odgovorom na zgornja vprašanja naj se predložijo tudi konkretni izračuni.

Obrazložitev :

Predlog zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev je v drugi fazi obravnave v Državnem zboru Republike Slovenije. Predlog zakona je že obravnavala Komisija Državnega sveta za

kulturo, znanost, šolstvo in šport (v nadaljevanju: Komisija) kot zainteresirano delovno telo. Komisija je predlog zakona pozdravila in podprla cilje, ki naj bi jih zakon zasledoval. Ob sami obravnavi pa se je vendarle pojavilo nekaj pomislekov o tem, ali so bili tekom priprave predloga zakona opravljeni ustrezni izračuni, ki podpirajo ocene števila prejemnikov posameznih socialnih pomoči.

V predlogu Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev je sicer v okviru Ocene finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva predvidena potrebna višina sredstev po posameznih vrstah socialnih transferjev, glede na v zakonu predpisan cenzus, ki se ureja na novo. Kljub temu pa velja opozoriti, da v obrazložitvi ni moč zaslediti ali so bili v zvezi s tem opravljeni kakršnikoli izračuni, ki rezultirajo v oceni višine potrebnih sredstev.

Na seji Komisije so bila zgoraj opredeljena vprašanja že zastavljena predstavnikom Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, vendar odgovorov še do danes nismo prejeli. Za nemoteno delo Državnega sveta in njegovih delovnih teles, ki bodo v nadaljevanju zakonodajnega postopka predlog zakona še obravnavali, za bolj utemeljeno odločanje nujno potrebujemo pojasnila oziroma odgovore na zgoraj navedena vprašanja.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve

Prejeto: 6. 7. 2010

Na ministra za delo, družino in socialne zadeve dr. Ivana Svetlika ste naslovili vprašanja, ki jih je predlagal državni svetnik, gospod Drago Žura, ki se nanašajo na Predlog zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. V nadaljevanju vam podajam odgovor.

1. Pri oblikovanju predloga Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUPJS) smo na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve (MDDSZ) upoštevali izračune, ki jih je naredil Inštitut za ekonomska raziskovanja v Ljubljani (IER). Za otroški dodatek, denarno socialno pomoč, državno štipendijo in subvencioniranje vrtcev so bili izvedeni izračuni oziroma simulacije posledic predlaganih sprememb glede na sedanje stanje (sprememba sredstev oziroma števila upravičencev).

2. Vhodni podatki za izračune in simulacije so temeljili na reprezentativnem vzorcu 40.000 gospodinjstev, v katerih je živel 115.000 posameznikov. Za posameznike smo za bazno leto 2004 povezali več statističnih in administrativnih baz podatkov (popis prebivalstva, dohodnina, socialni transferji, pokojnine). Sledila je izdelava mikrosimulacijskega modela, ki temelji na podatkih posameznika in družine. Za vsak posamezen transfer smo najprej simulirali stanje v baznem letu 2004. V drugem koraku smo izvedli simulacijo stanja v letu 2009, ki je v nadaljevanju služila kot referenčna rešitev za primerjavo relativne spremembe. V tretjem koraku smo glede na predvidene spremembe pripravili vrsto simulacij posledic in jih primerjali z referenčno rešitvijo.

3. Izračune je opravil IER. Metodologija – mikrosimulacijski model (glej zgoraj).

4. Simulacij vpliva premoženja ni bilo mogoče narediti, ker ni na voljo evidence o vrednosti nepremičnin, predvidevamo pa, da bo premoženje vplivalo na povišanje dohodka, ki se upošteva po ZUPJS za približno od 5 odstotkov do 10 odstotkov.

5. Dohodki iz 12. člena ZUPJS so se zajemali iz baze podatkov za reprezentativni vzorec gospodinjstev (glej odgovor na vprašanje št. 2). Premoženje (17. člen ZUPJS) ni bilo zajeto.

6. Tudi simulacije vpliva enega prejemka na drugega so bile opravljene. Posledično temu so bili tudi postavljeni dohodkovni razredi za posamezne prejemke oziroma subvencije po tem zakonu. Zaradi rangiranja socialnih transferjev je le uporaba mikrosimulacijskega modela dejansko omogočala upoštevanje vpliva spremembe socialnega transferja, ki je na lestvici pred obravnavanim na obravnavani transfer in vse ostale transferje še višje na lestvici.

7. Vprašanje ni razumljivo, saj ni razvidno na kateri socialni transfer se nanaša. Predlog za cenzus pri posameznem transferju je določalo MDDSZ in ga prilagajalo glede na dobljene rezultate simulacij. Podlaga za dokončno odločitev o višini cenzusa so torej bili izračuni, pripravljeni z uporabo mikrosimulacijskega modela. Tako na primer višina osnovnega zneska minimalnega dohodka izhaja iz Raziskave o minimalnih življenjskih stroških, ki jo je izdelala dr. Nada Stropnik s sodelavci z IER. Po tej raziskavi minimalni življenjski stroški v lanskem letu za odraslo osebo, ki živi sama, sicer znašajo 385,08 EVROV, vendar je kot osnovni znesek minimalnega dohodka oziroma kot višina sredstev za zadovoljevanje minimalnih življenjskih potreb, ki omogoča preživetje samske odrasle osebe, predlagano 288,81 EVROV. Navedeni znesek ni predlagan kot nov osnovni znesek minimalnega dohodka (to je višina sredstev za zadovoljevanje minimalnih potreb, ki omogoča preživetje odrasle samske osebe). Predlagatelj namreč predlaga, da se ta znesek zaradi realno nizke minimalne plače (in tudi povprečne plače) in posledično nesprejemljivega razmerja med denarno socialno pomočjo in najnižjimi plačami oziroma med socialnim varstvom in trgom dela upošteva v višini 75 odstotkov oziroma v višini 288,81 evrov.

8. Na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve in Ministrstvu za javno upravo (MJU) smo začeli s pripravami na vzpostavitev ustrezne informacijske podpore ZUPJS že v letu 2009, ko smo začeli z aktivnostmi za razdelitev projekta na:

- nadgradnjo informacijskega sistema centrov za socialno delo (ISCSD) na MDDSZ v skladu z ZUPJS. ISCSD je informacijski sistem, preko katerega centri za socialno delo že sedaj na letnem nivoju izplačujejo preko 900 mio evrov socialnih in drugih transferjev,
- projekt e-Sociala na MJU (62. Redna seja VRS - Sklep vlade RS št. 38200-15/2009/11 z dne 7. 1. 2010), ki skrbi za pridobivanje podatkov iz 34 institucij in 44 podatkovnih virov,
- projekt implementacije ZUPJS na centre za socialno delo (začet v aprilu 2010), ki obsega obvladovanje poslovnih procesov, organizacijo kadrov in logistiko vpeljave izvajanja zakona na centre za socialno delo.

Na MJU so v fazi javnih naročil za standardna orodja za izmenjavo podatkov med MDDSZ ter institucijami in njihovimi viri za potrebe odločanja po zakonu, orodja bodo dostopna letos, institucije pa bodo zagotavljale dostopnost virov do maja 2011. MDDSZ bo naročilo izdelavo novega modula ZUPJS znotraj ISCSD v mesecu juliju 2010. Sam razvoj modula naj bi se v skladu z zahtevami osnutka zakona in potrjenimi amandmaji in podzakonskimi akti zaključil do 1.

Priloga:

1. Ocena finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva
2. Aktivnosti na projektu "e-Sociala" (MJU)

Vrsta prejema	Plan 2011	plan po ZUPJS	Obstoječi upravičenci	Upravičenci po ZUPJS
Državna pokojnina	35.290.279	0	16.168	0
Otroški dodatek	303.000.000	258.061.116	378.348	314.591
Denarna socialna pomoč	147.705.530	265.877.800	72.268	97.152
Varstveni dodatek	52.996.074	0	46.492	45.000
Državna štipendija	82.750.000	135.731.000	39.486	43.254
Transferi za varstvo telesno in duševno prizadetih	28.485.334	0	6.000	0
Subvencija malice za učence in dijake	40.707.810	40.707.810	92.000	92.000
Subvencija prevozov za dijake in višje šole	11.945.846	11.945.846	ni podatka (okvirno 330.000 vozovnic)	ni podatka (okvirno 330.000 vozovnic)
Subvencija prevozov za študente	1.540.190	1.540.190	ni podatka	ni podatka
Prispevek k pravicam DRP	1.031.228	1.031.228	919	919
Pravica do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev	6.019.368	8.005.759	31.000	40.000
SKUPAJ	711.471.659	722.900.749		
Razlika - MDDSZ	-9.442.699			
Razlika - MZ	-1.986.391			
Razlika skupaj	11.429.090			

Višina sredstev, ki je namenjena zagotavljanju otroških dodatkov po sedanji ureditvi, znaša 303.000.000 evrov, glede na ureditev otroških dodatkov po predlogu tega zakona pa znaša ta višina 258.061.116 evrov, iz česar izhaja, da bo, glede na novo ureditve sistema otroških dodatkov (otroški dodatki samo do 18 leta), prihranjenih 44.938.884 evrov, ki se bodo prenesla v sistem državnih štipendij po novem sistemu predloga tega zakona. Na podlagi novega predloga se bo število upravičencev do državnih štipendij povečalo. Po sedanji ureditvi je za štipendije namenjenih 82.750.000 evrov, po novi ureditvi pa predvidena poraba sredstev v ta namen znaša 135.731.000 evrov, kar predstavlja razliko v višini 52.981.000 evrov. Na podlagi upoštevanja le dohodkov tako zmanjka 8.042.116 evrov. Za denarno socialno pomoč se trenutno zagotavlja 147.705.530 evrov, po novi ureditvi pa se bo število upravičencev in višina denarne socialne pomoči povečala, zaradi česar znaša predvidena višina potrebnih sredstev 265.877.800 evrov. Razlika med sedanjimi sredstvi in sredstvi, ki so potrebna za zagotovitev izplačila denarne socialne pomoči, po novi ureditvi znaša 118.172.270 evrov, in se bo zagotovila iz sredstev, ki so po sedanji ureditvi namenjena državni pokojnini (35.290.273 evrov) varstvenemu dodatku (52.996.074 evrov) in transferjem za varstvo telesno in duševno prizadetih (28.485.334 evrov). Skupaj se torej iz naslova državne pokojnine, varstvenega dodatka in transferjev za varstvo telesno in duševno prizadetih zagotovi del razlike, in sicer v višini 116.771.687. Glede na

navedeno (ob upoštevanju le dohodkov) zmanjka 1.400.583 evrov. Zaradi povečanja števila prejemnikov denarnih socialnih pomoči se bo povečalo tudi število upravičencev do pravice do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev, in sicer se glede na sedanjo ureditev zagotavlja 6.019.368 evrov, po novi ureditvi pa bo višina predvidenih sredstev za zagotovitev znašala 8.005.759 evrov. Razlika znaša 1.986.391 evrov. Glede na ureditev ostalih subvencij in plačil po ZUPJS ni predvidenih sprememb v odhodkih iz državnega proračuna. V skladu z navedenim znaša primanjkljaj sredstev iz naslova nove ureditve pravic, ki spadajo v pristojnost Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, 9.442.699 evrov, primanjkljaj, ki pripada Ministrstvu za zdravje v okviru povečanega števila upravičencev do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev, pa 1.986.391 evrov. Skupaj znaša primanjkljaj 11.429.090 evrov, vendar ob tem ni bil upoštevan vpliv premoženja. Ocenjujemo, da bo vpliv premoženja povečal dohodke posameznikov oziroma družin povprečno vsaj za 5 odstotkov (okoli 30.000.000 evrov).

Dr. Ivan Svetlik, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi zahteve Borisa Šuštaršiča za dopolnitev odgovora Ministrstva za finance na vprašanji v zvezi s prirejanjem iger na srečo

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval zahtevo državnega svetnika Borisa Šuštaršiča za dopolnitev odgovora Ministrstva za finance na vprašanji v zvezi s prirejanjem iger na srečo in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira zahtevo državnega svetnika Borisa Šuštaršiča za dopolnitev odgovora na vprašanji v zvezi s prirejanjem iger na srečo in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanji ponovno preuči in nanju odgovori.

Vprašanji se glasita:

Zakaj Ministrstvo za finance operativno ne podpira Urad Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo, da izvaja svoja pooblastila po novelaciji Zakona o igrah na srečo glede preprečevanja vdora tujih prirediteljev spletnih iger na srečo, ki nimajo podeljene koncesije po naši zakonodaji ter tako povzročajo veliko finančno škodo ne samo invalidskim, humanitarnim in športnim organizacijam, ampak tudi integralnemu državnemu proračunu?

Zakaj se namesto navedenega na vašem ministrstvu pripravlja zakonsko spremembo novih pooblastil Urada Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo v tem smislu, da se uradu odvzamejo pooblastila za učinkovito ukrepanje in odločanje o nezakonitem prirejanju

spletnih iger na srečo in to pooblastilo prenese na sodišče, ki bo morda izdalo ukrep na predlog urada, morda pa tudi ne iz kdo bi vedel katerih objektivnih razlogov?

Obrazložitev:

Ministrstvo za finance nam je 12.5.2010 na vprašanji odgovorilo, vendar pa odgovor ni zadovoljiv. Državni svet Republike Slovenije vprašanji ponovno posreduje Ministrstvu za finance, ki naj na njiju ustrezneje odgovori.

Nesporno dejstvo je, da ima Republika Slovenija že desetletja urejeno zakonodajo tako glede zakonitega prirejanja iger na srečo kakor tudi namenske porabe koncesijskih dajatev iz teh iger za dobre namene. Postavljeni vprašanji pa sta utemeljeni na globokem protislovju, ki izhaja iz tega, da naša država zelo strogo in natančno kontrolira domače prireditelje z zakonitimi koncesijami, medtem ko je bila nerazumljivo tolerantna do tujih nezakonitih prireditev iger na srečo, ki še posebej zadnje desetletje povzročajo veliko finančno škodo.

To stanje se je z novelacijo zakona o igrah na srečo ustrezno korigiralo in pristojni Urad Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo je izdal prve operative ukrepe, da blokira dostop do spletnih strani tujih prireditev spletnih iger na srečo in zavaruje tozadevne slovenske finančne interese. Na žalost pa beremo v javnih medijih, da je urad naletel na močno nasprotovanje Ministrstva za visoko šolstvo znanost in tehnologijo in Informacijskega pooblaščenca, ki v imenu svobode in človekovih pravic terjata, da se operativno odločanje iz urada prenese na sodišče, kar v praksi pomeni, da bo urad izgubil glavno svojih pooblastil in učinkovitosti, tuji prireditelji pa bodo še naprej zelo škodljivo vdirali na slovenski trg iger na srečo z minimalnim tveganjem za svoja nezakonita početja.

Sprememba zakonodaje iz navedenih razlogov bi bila vsekakor škodljiva za financiranje invalidskih, humanitarnih in športnih dejavnosti, še zlasti če obravnavamo zadevo pogledamo iz dejstva, da vsak tuji prireditelj lahko že sedaj uveljavlja sodno varstvo na katerikoli izvedeni ukrep urada po sedaj veljavni novelaciji zakona o igrah na srečo.

V odgovorih na vprašanji naj bodo pojasnjene utemeljitve in katerikoli drugi razlogi, ki navajajo našo državo, da naj bi slabše ščitila slovenske interese na področju iger na srečo kot je to na primer urejeno v Italiji in drugih državah članicah EU.

V prejetem pojasnilu Ministrstva za finance z dne 12.5.2010 je sicer povedano, da se pripravlja predlog zakona o spremembah zakona o igrah na srečo, katerega cilj je, da se preprečuje nedovoljeno spletnih iger na srečo brez koncesije Vlade RS, vendar pa se o ukrepih, s katerimi se omeji oziroma prepreči dostop do spletnih strani, na katerih se prirejajo igre na srečo brez koncesije Vlade RS, odloči v jasno določenem in hitrem sodnem postopku.

Utemeljitev za zahtevo po dopolnitvi odgovora Ministrstva za finance izhaja ravno iz zadnjega dela njihovega pojasnila. Namreč: vsakomur v naši državi je jasno, da so sodni postopki nesmiselno dolgotrajni, kar pomeni, da bo prireditelj spletnih iger na srečo brez koncesije Vlade RS mirno pokradel denar in šele, ko bo izdana sodna odločitev po izrabi vseh razpoložljivih pravnih sredstev postala pravnomočna, lahko upravičeno domnevamo, da bo takšen nezakoniti prireditelj že zdavnaj zadovoljil svoj ekonomski interes iz posameznega posla. Poleg tega je v osnutku zakona tudi dikcija formulirana tako, da predvideva sodni ukrep samo v izjemnih primerih, kar je razumeti, da bo izredno redko uporabljen. Skoraj nemogoče je razumeti čudno načelnost, po kateri z predlaganim nepotrebnim sodnim postopkom pravzaprav ščitimo vdor tujega nezakonitega prireditelja, na drugi strani pa nismo nič vznemirjeni, da bo tako rekoč

neovirano pokradel denar brez plačila davka integralnemu državnemu proračunu in obveznega koncesijskega prispevka za javno financiranje invalidskih, humanitarnih in športnih organizacij.

Postavljena trditev je upravičena, kajti prireditelj spletnih iger na srečo BET-AT-HOME je ravno kar preplaval Slovenijo z oglaševalsko publikacijo v nakladi 500.000 (prilogi 1 in 2), s katero daje celo bonus v višini 100 evrov katerokoli slovenskemu igralcu njihove spletne stave v primeru stave za igre v času svetovnega nogometnega prvenstva 2010. Opozarjamo na to, da na primer, če se bodo odzvali igralci samo na 50.000 publikacij, da je BET-AT-HOME za Slovenijo odprl pool v višini 5.000.000 evrov, kateri znesek zanesljivo ne tvega brez pričakovanja, da bo ta sredstva pridobil nazaj in še dobro zaslužil. Vendar je to najverjetneje najnižja možna ocena, ker gre za specifične stave ob svetovnem nogometnem prvenstvu.

Ta konkretni primer najbolj drastično dokazuje, da je sodno ukrepanje ne glede na morebitno jasnost povsem neučinkovito, kajti publikacija je bila distribuirana v poštne nabiralnike slovenskih gospodinjstev v začetku junija, svetovno prvenstvo v nogometu se prične 11.6.2010 in traja vse do 11.7.2010, kar pomeni, da sodišče ne more izdati pravočasnega ukrepa za preprečitev dostopa do spletnih strani, na katerih se prireja ta spletna igra na srečo brez koncesije Vlade RS. Torej: v Sloveniji bo nezakoniti prireditelj zajel pričakovano veliko vsoto finančnih sredstev, ki bo vplačana na njegov račun v tujini, nikoli več pa ne bo ničesar prispeval za dobre namene in davke v Sloveniji, pa naj se mu izda še tako dodelan sodni ukrep, kajti nikoli ne bo naša država prišla do podatka koliko je bilo opravljenih teh vplačil in koliko je bilo ob tem nezakonitega zaslužka.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za finance

Prejeto: 7.7.2010

Z dopisom št. 470-01/10-4 z dne 7.4.2010 ste nam posredovali vprašanja državnega svetnika Borisa Šuštaršiča v zvezi s prirejanjem iger na srečo, ki ju je obravnaval in podprl Državni svet Republike Slovenije na seji dne 7.4.2010 in nas zaprosili, da ju proučimo in nanju odgovorimo.

Državni svetnik Boris Šuštaršič sprašuje, zakaj Ministrstvo za finance operativno ne podpira Urada RS za nadzor prirejanja iger na srečo, da izvaja svoja pooblastila po novelaciji Zakona o igrah na srečo in namesto tega pripravlja zakonsko spremembo, da se Uradu RS za nadzor prirejanja iger na srečo odvzamejo pooblastila za učinkovito ukrepanje in odločanje o nezakonitem prirejanju spletnih iger na srečo prenese na sodišče. Meni, da je sprememba zakonodaje škodljiva za financiranje invalidskih, humanitarnih in športnih dejavnosti ter želi, da se pojasnijo razlogi, ki navajajo našo državo, da slabše ščiti slovenske interese na področju iger na srečo kot pa Italija in druge države članice.

V odgovoru z dne 10.5.2010 smo vas seznanili, da je Ministrstvo za finance pristopilo k pripravi predloga zakona o spremembah Zakona o igrah na srečo in s ciljem tega predloga. Obvestili

smo vas še, da bomo na vaši vprašanji v celoti odgovorili, ko bomo pridobili potrebna stališča in zaključili medresorsko usklajevanje.

Z dopisom z dne 9.6.2010 ste nam posredovali zahtevo državnega svetnika Borisa Šuštaršiča za dopolnitev odgovora, ki jo je obravnaval in podprl Državni svet Republike Slovenije na seji dne 9.6.2010 in predlagali, da vprašanji ponovno preučimo in nanju odgovorimo v roku 30 dni.

V zvezi z vprašanjem, zakaj Ministrstvo za finance operativno ne podpira Urada RS za nadzor prirejanja iger na srečo, da izvaja svoja pooblastila po novelaciji Zakona o igrah na srečo, pojasnujemo, da ima Urad RS za nadzor prirejanja iger na srečo (v nadaljnjem besedilu: Urad) zakonsko pooblastilo za nadzor prirejanja iger na srečo, ki je določeno v 107. členu Zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 134/03 – uradno prečiščeno besedilo in 10/10; v nadaljnjem besedilu: Zakon o igrah na srečo).

Tako lahko pooblaščen oseba Urada na podlagi devetega odstavka 107. člena Zakona o igrah na srečo z odločbo naloži ponudniku storitve informacijske družbe omejitve dostopa do spletnih strani, preko katerih se prirejajo spletne igre na srečo brez koncesije Vlade RS. Ministrstvo za finance pa v takšnem postopku odloča kot drugostopni organ v primeru pritožbe zoper izdano odločbo Urada.

Na vaše vprašanje o spremembi Zakona o igrah na srečo, s katero bi Uradu odvzeli pooblastila za učinkovito odločanje in ukrepanje v primeru nezakonitega prirejanja spletnih iger na srečo, pa vam sporočamo, da predlog spremembe zakona še ni dokončno medresorsko usklajen s pristojnimi ministrstvi in službami. Zato vam bomo na vaše vprašanje lahko podrobneje odgovorili po dokončanju usklajevalnega postopka.

Mag. Miranda Groff - Ferjančič, l.r.
generalna direktorica

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije v zvezi s problematiko obdavčenja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, v zvezi s predvidenimi spremembami pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti in v zvezi z enakopravnostjo pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010 v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije v zvezi s problematiko obdavčenja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, v zvezi s predvidenimi spremembami pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti in v zvezi z enakopravnostjo pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj in na podlagi 67. člena Poslovnika Državnega sveta sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet podpira predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije v zvezi z reševanjem problematike obdavčevanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

Zavezanci, ki imajo kot lastniki kmetijskih in gozdnih zemljišč pripisane dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti so iz Davčne uprave RS prejeli odločbo o odmeri obveznosti iz kmetijstva za leto 2009. Davčno osnovo predstavljajo katastrski dohodek, potencialni tržni dohodki za proizvodnjo vina, pavšalni dohodki od čebeljih panjev ter povprečni znesek subvencij na zemljišča v uporabi.

Zneski so v primerjavi s preteklimi leti izjemno visoki. Na hektar njive znaša 184,04 evra (3,6 kratnik lanskoletnega zneska), na hektar travnika pa 185,03 evra (1,7 kratnik lanskoletnega zneska, ki je tako celo bistveno višji od regionalnega plačila za travinje). Povprečni znesek subvencij se pripiše vsem zavezancem, pri katerih je kdorkoli od članov gospodinjstva v letu 2009 uveljavljal obdavčljiva plačila za ukrepe kmetijske politike, in sicer za vsa zemljišča po stanju v zemlji kem katastru, ne glede na to, da mnoga med njimi ne zadoščajo pogojem za uveljavljanje subvencij oziroma zavezanci zanje teh .plačil niso uveljavljali in tudi ne prejeli.

Nerazumljivo je, da so zavezanci obdavčeni za vsa zemljišča po stanju v zemljiškem katastru, čeprav mnoga zemljišča sploh ne zadoščajo pogojem za uveljavljanje subvencij oziroma zavezanci zanje teh plačil niso uveljavljali in torej tudi ne prejeli.

Ob sprejetju Zakona o dohodnini je bil tak način obdavčevanja plačil za ukrepe kmetijske politike sprejet kot začasna rešitev, zato je 154. člen zapisan za »prehodna obdobje«. Obljuba o hkratni spremembi Zakona o dohodnini in sprejetju novega Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (ZUKD) se ni uresničila. Čeprav je predlog novega ZUKD, pri katerem so sodelovali tudi predstavniki KGZS, že pripravljen, minister za finance o njem še ni podal mnenja in ga še ni poslal v javno obravnavo.

Ob izjemno neugodnem dohodkovnem položaju kmetijstva v letu 2009, ko so dejansko doseženi dohodki pri večini katastrskih kultur in katastrskih razredov negativni, medtem ko že vrsto let višina katastrskega dohodka ni ažurirana, davčna osnova s pripisanimi povprečnimi zneski subvencij močno presega dejansko dosežene dohodke na hektar kmetijskih zemljišč.

Glede na to, da je položaj kmetov vsak dan slabši in ob upoštevanju prej navedenih dejstev, predlagajo Vladi RS in Ministrstvu za finance, da:

pristopita k sistemskemu reševanju problematike obdavčevanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, da »v paketu« sprejmeta zakone, ki to področje urejajo ter da ob tem plačila za ukrepe kmetijske politike ne obravnavata kot dohodkovna plačila, pač pa jim priznata funkcijo izravnalnih plačil za nadomestilo dohodka ob padcu cen kmetijskih pridelkov ob naraščajočih stroških kmetijske pridelave.

za leto 2009 povprečnih zneskov subvencij ne vključijo v davčno osnovo iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter naj čim prej pristopijo k sistemskemu reševanju problematike obdavčevanja kmetijske dejavnosti.

Stališče Ministrstva za finance pa je, da so se leta 2009 v primerjavi z letom prej občutno povečale subvencije in tako tudi povprečni pripisani znesek. Za določitev povprečnih zneskov subvencij za leto 2009 so upoštevali vsoto dejansko izplačanih obdavčljivih subvencij v letu

2008 in jo porazdelili na vsa kmetijska in gozdna zemljišča. Vzrok za povišanje povprečnih zneskov je v podatkih, saj je bilo v letu 2007, ki se je upoštevalo za določitev povprečnih zneskov za leto 2008, brez OMD - izplačil dejansko izplačanih okoli 75,8 milijona evrov obdavčljivih subvencij, v letu 2008, ki se je upoštevalo za določitev povprečnih zneskov subvencij za leto 2009, pa preko 146,8 milijona evrov obdavčljivih subvencij. Prav tako se je na leto 2007 v letu 2008 spremenilo razmerje med rastlinskimi in živinorejskimi subvencijami oziroma so med neposrednimi plačili z okoli 121,5 milijona evrov prevladovala enotna plačila, ki se porazdelijo na njive travinje proporcionalno. Zato so bile bistvene spremembe v višini povprečnih zneskov za njive in travinje.

V razpravi je bilo opozorjeno, da je obdavčevanje kmetov oziroma plačilo davka za nekaj, kar nikoli niso prejeli kršenje drugih zakonov, človekovih pravic in ustave. Povprečnina je nepravilna in ustavno sporna, zato ne preseneča stališče Ministrstva za finance, ki ekonomske kategorije med dohodkom in prihodkom meša oziroma zamenjuje. Čim prej je potrebno spremeniti zakon, ki obravnava povprečnine in davek na subvencije ter izdelati kriterije za obdavčitev posameznih kmetij, ki so zelo specifične. Kmetu je potrebno zagotoviti status, ki mu pripada, vse deklarativne pobude pa gredo prav v nasprotno smer. Obdavčitev subvencij pomeni, kot da bi v gospodarstvu obdavčili socialne transferje. Priprava zakonodaje ne funkcionira, zato naj Ministrstvo za finance, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ter Davčna uprava Republike Slovenije razmislijo ali je obdavčitev sploh smiselna.

Državni svet podpira predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije do problematike obdavčenja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter glede na to, da bo takšna obdavčitev pustila globoke posledice v dohodku slovenskih kmetij predlaga, da se preuči možnost vložitve ustavne presoje na Zakon o dohodnini.

Državni svet apelira na Vlado Republike Slovenije, Ministrstvo za finance, ter Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano naj vzpostavijo dialog z nevladnimi kmetijskimi organizacijami s ciljem obravnave in rešitvami predlogov.

Državni svet podpira predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije v zvezi z reševanjem problematike predvidenih sprememb pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti

Dohodkovni položaj slovenskega kmeta se zelo poslabšuje in je njegova plačilna sposobnost nizka. Zavarovanci na podlagi opravljanja kmetijske dejavnosti predvidenih novih in dodatnih finančnih obremenitev za socialno varnost, kot jih predvideva Predlog zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ZPIZ - 2, ne bodo zmogli.

V predlogu ZPIZ - 2 nekatere določbe grobo posegajo oziroma spreminjajo ureditev obstoječega sistema in kmetu popolnoma odrekajo njegovo večrazsežnostno vlogo, ki jo izvaja na podežlju. Enači ga s samostojnim podjetnikom, ki pa temelji zgolj na gospodarski funkciji. Na podlagi Predloga ZPIZ - 2 nam ni znano, da bi bila narejena presoja posledic predvidenih sprememb. Skrb zbujajoče pa je dejstvo, da kmečka populacija, ki sodi v kategorijo socialno šibkejših struktur, k spreminjanju zakonodaje s tega področja sploh ni bila pozvana oziroma vključena. Ocenjujejo, da je država dolžna poskrbeti za šibkejšo skupino (izhaja iz Ustavne določbe o socialni državi) in da je dolina breme okoljske funkcije, ki jo vrši kmet na podežlju, prevzeti v svoje breme. To se lahko zagotavlja tudi na način, ki ga pozna sedanja ureditev, da država sama pokriva določene prispevke.

Na drugi strani se je treba zavedati, da povzročanje prekomernih finančnih obremenitev iz naslova socialne varnosti pomeni istočasno zmanjševanje števila kmečkih zavarovanj in

posledično večje število socialnih upravičencev. Zato popolna ukinitev možnosti zavarovanja za ožji obseg za njih ni sprejemljiva. Velik problem pa že sedaj predstavlja dejstvo, da je marsikatero kmečko opravilo take vrste, da ga oseba po določeni starosti ni zmožna več varno opravljati, in so v kmetijstvu dela, ki so zdravju škodljiva. Iz tega naslova pa kmetje, ki so in so zavarovani na podlagi opravljanja kmetijske dejavnosti, ne morejo uveljavljati zakonskih pravic (prej beneficirana delovna doba sedaj poklicna pokojnina).

Nesprejemljive so tudi določbe, ki grobo posegajo oziroma ukinjajo že priznane in pridobljene pravice in s tem povzročajo razlikovanje v družbi. Tak primer so priznavanje določenih statusnih obdobj za pridobitev pravice do pokojnine. Nerazumno pa je tudi višanje pogojev za starostno upokožitev iz razloga dviga življenjske dobe in neupoštevanja občutnega dviga starosti ob prvih zaposlitvah. Na ta način se slabi ravno tisto družbena skupino, ki ima največji potencial v invencijah in drznostih.

Ocenjujejo, da sedanji predlog zakona ni sprejemljiv način reševanja oziroma modernizacije obstoječega pokojninskega sistema, zato: zahtevajo, da pripravljavec Predloga zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (ZPIZ - 2) pripravi normativna izhodišča za ureditev pokojninskih in invalidskih zavarovanj na osnovi kmetijske dejavnosti in pri tem upošteva vserazsežnostno funkcijo, ki jo kmet vrši; ponovno tudi zahtevajo, da se KGZS kot pravna oseba javnega prava, ki varuje in zastopa interese kmetijstva in kmetov ter pospešuje gospodarno in okolju prijazno kmetovanje, gozdarjenje in ribištvo, ki združuje preko 110.000 članov - fizične in pravne osebe (delodajalcev) in več kot 800 zaposlenih (delojemalcev) vključi v Ekonomsko socialni svet.

V razpravi je prevladalo mnenje, da predvidene rešitve zmanjšujejo obseg pravic, kmetijskih zavarovancev v nasprotju z obveznostmi, ki pa se zvišujejo. Kmetijski zavarovanci so maksimalno obremenjeni zato predlagajo Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da upošteva in uporablja natančne podatke s katerimi razpolaga Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, ter Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, hkrati pa naj se vključi v dialog v vseh rešitvah, ki jih pripravlja posebna komisija pri Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije.

Državni svet podpira predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije do problematike predvidenih sprememb pokojninskega sistema na osnovi kmetijske dejavnosti ter poziva Vlado Republike Slovenije, da Kmetijsko gozdarsko zbornico vključi v Ekonomsko socialni svet.

Državni svet podpira predloge Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije glede reševanja problematike enakopravnosti pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj

Vse večje je število kmetov, ki svoje kmetijske proizvodnje pri zavarovalnicah ne morejo zavarovati in so s strani zavarovalnic zavrtni kot »neželena stranka«, ali pa jim zavarovanje kmetijskih posevkov in plodov ter živali pogojujejo z sklenitvijo premoženjskih zavarovanj pri isti zavarovalnici. Po trenutnih ocenah (predstavnikov Zavarovalnice Triglav in Zavarovalnice Maribor, na zadnjem sestanku delovne skupine za določitev sistema zavarovanja v kmetijstvu in ribištvo na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano - MKGP) naj bi bilo takšnih kmetov v letošnjem letu približno 2000. Po Uredbi o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje in ribištva za leto 2010, so do sofinanciranja zavarovalne premije za zavarovanje kmetijske proizvodnje upravičena vsa kmetijska gospodarstva kot fizične ali pravne osebe, ki se ukvarjajo s primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov.

Glede na zgoraj opisane razmere, je kmetom kršena temeljna pravica do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj, saj se sofinanciranje namenja le tistim kmetom, ki ustrezajo nenapisanim

merilom posameznih zavarovalnic. KGZS dvomi v pravno veljavnost izvajanja uredbe, saj temelji na pravilih dodeljevanja državnih pomoči, ki med drugim skrbi za preprečevanje izkrivljanja konkurence na trgu z državno pomočjo.

Državni svet poziva MKGP, da se v najkrajšem možnem času poišče rešitev za vse kmete, ki so že in še bodo izpadli iz sistema sofinanciranja kmetijskih zavarovanj v letošnjem letu.

Državni svet poziva MKGP, da v najkrajšem času preveri pravno veljavnost aktualnega izvajanja uredbe in izvede ustrezne spremembe uredbe.

Državni svet predlaga, da MKGP pozove zavarovalnice, da pripravijo sezname kmetov, ki jim letos ne bodo zavarovali kmetijske proizvodnje in jih o tem v najkrajšem možnem roku tudi pisno obvestijo.

Državni svet poziva MKGP, da čim prej skliče sestanek s predsedniki uprav zavarovalnic (Zavarovalnica Maribor, Zavarovalnica Triglav, Tilia in Adriatic Slovenia) ter z Ministrom za finance (MF), na katerem naj poiščejo rešitev za vse kmete, ki so letos izpadli iz sistema kmetijskih zavarovanj.

Državni svet poziva MKGP, MF ter Vlado RS, da ustanovi delovno skupino, v kateri bo vključen tudi predstavnik KGZS, ki bo pripravila predlog dolgoročno sistemsko vzdržne ureditve kmetijskih zavarovanj v obliki vzajemne zavarovalnice ali sozavarovalnega poola.

Stališče Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa je, da se bodo težave kmetov, ki jih bodo zavarovalnice zavrnila, reševale individualno; dogovarjajo se kako naprej, razmišljajo o oblikovanju paketov, na poslovno politiko zavarovalnic pa žal ne morejo vplivati.

Državni svet podpira predloge Kmetijsko, gozdarske zbornice Slovenije do problematike enakopravnosti pri uveljavljanju pravice do sofinanciranja kmetijskih zavarovanj ter poziva vse zainteresirane, da nadaljuje z dialogom s ciljem najti najustreznejšo rešitev.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Zveze svobodnih sindikatov Slovenije v boju zoper socialni dumping

Državni svet Republike Slovenije je na 27. seji 9. 6. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Zveze svobodnih sindikatov Slovenije in sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet podpira pobudo Zveze svobodnih sindikatov Slovenije v boju zoper socialni dumping.

Državni svet je bila seznanjen, da je Evropski parlament 26. marca 2009 sprejel Resolucijo o družbeni odgovornosti podizvajalskih podjetij v proizvodni verigi - v nadaljevanju Resolucija (2008/2249 (INI)), iz katere izhaja, da podizvajalce pogosto izkoriščajo enega proti drugemu, iz česar sledi, da so delavci tako naročnikov v javnih razpisih kot podizvajalcev, pod pritiskom glede delovnih pogojev. Pogoji, pod katerimi se delo opravlja, namreč v veliki meri vplivajo na ceno posamezne storitve, s katero se konkurira na razpisih. Nadalje je iz Resolucije moč razbrati, da podizvajalstvo, kljub številnim pozitivnim vidikom in omogočanju rasti proizvodnih zmogljivosti, ustvarja tudi gospodarsko in socialno neravnovesje med delavci in pospešuje slabšanje delovnih razmer.

Podizvajalstvo se lahko izvaja prek agencij za pogodbeno zaposlovanje in podjetij, ki izključno posredujejo delovno silo za določen čas in občasno delujejo kot tako imenovani "poštni nabiralniki". Pogosto pa se za ta namen dodeli le eno naročilo oziroma se delavce najame samo za ta namen. Takšne prakse poudarjajo hitro spremenljivo naravo gradbene industrije in drugih sektorjev, v katerih so zaposlitvena razmerja pogosto izredno negotova. Nesporno se delovna razmerja v gradbenem sektorju na novo opredeljujejo, hkrati pa se zmanjšuje neposredna družbena odgovornost glavnega izvajalca, saj se delo oddaja podizvajalcem in agencijam za zaposlovanje tako, da je zagotavljanje poceni in pogosto nekvalificirane delovne sile, sestavni del podizvajalstva na nižjih ravneh. V čezmejnem kontekstu se problematika, povezana z negotovim delovnim mestom, pokaže, ko so delavci na primer napoteni na delo v tretjo državo članico.

Iz podanih dejstev je torej jasno, da imajo podizvajalske verige konkretne negativne učinke, ki jih predvsem čutijo njihovi najšibkejši členi - to so delavci. Vendar pa je na tem mestu potrebno omeniti tudi sistemski zakonodajni okvir, ki lahko odločujoče pripomore k zaviranju ali pa k pospeševanju izkoriščanja delavcev v podizvajalski verigi. S tem pa tudi k zaviranju ali pospeševanju socialnega dumpinga.

Praksa v Sloveniji kaže na izrazito slabo stanje na tem področju po celotni vertikali podizvajalske verige. Tako:

- podizvajalska podjetja brez razlogov zavlačujejo s plačilom svojih obveznosti do naslednjih podizvajalcev,
- precej podizvajalcev v imenu »stroškovne učinkovitosti« redno zlorablja delovno zakonodajo (npr. preko neplačevanja socialnih prispevkov),
- delavci, vpeti v to verigo, ne dobijo ustreznega plačila, hkrati pa so pod stalnim pritiskom določenih rokov, kar ima za posledico ogromno število (neplačanih) nadur, seveda ob praviloma slabih delovnih pogojih,
- vse to pomeni, da proces podizvajalskih verig v bistvu temelji na socialnem dumpingu, katerega pa, na žalost, v tem trenutku podpira tudi država z nekaterimi določili, ki prisilno priklenejo delavce v ta delovni proces.

Takšna slika delovnega procesa pa je zagotovo zelo daleč od realizacije koncepta družbene odgovornosti podjetij.

V zvezi s temi razlogi Državni svet Republike Slovenije povzema predloge Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, ki pomenijo korak k zmanjševanju socialnega dumpinga in zagotovitvi vsem delavkam in delavcem v Sloveniji v enakopraven položaj. Ti predlogi so:

Zakonski okvir pogodb o naročanju dela (storitev) bi bilo potrebno oblikovati tako, da se v pogodbe o naročilu dela med naročnikom in glavnim izvajalcem, kot v pogodbe, ki sledijo s podizvajalci, obvezno vnese klavzula o solidarni skupni odgovornosti za terjatve delavcev, ki so

nastale zaradi opravljanja naročenega dela. Obligatorna skupna odgovornost za terjatve delavcev bi zagotavljala, poleg preprečevanja socialnega dumpinga, kvaliteto opravljenih storitev, spoštovanje delovnopравne in socialne zakonodaje, povečanje spoštovanja izpolnjevanja finančnih obveznosti ter poslovno odličnost podjetja.

Vzpostavi naj se sistem licenciranja(pod)izvajalskih podjetij, v katerega naj se vključi tudi reprezentativni sindikat dejavnosti, s potrdilom, da je spoštovana kolektivna pogodba dejavnosti, ki obvezuje delodajalca. V primeru, da delodajalec ni vezan s kolektivno pogodbo dejavnosti, pa mora v postopku licenciranja Inšpektorat RS za delo izdati potrdilo o spoštovanju delovnopравne zakonodaje s strani delodajalca. Licenca bi bila obvezna sestavina kandidiranja pri vseh (javnih) naročilih. Vsa izvajalska in podizvajalska podjetja so obvezana oddati popolno licenco pred pričetkom kakršnihkoli del. V primeru, da se licence ne odda, je podjetje (najmanj) za določen čas izključeno iz vseh (javnih) naročil. Sistem licenciranja (pod)izvajalskih podjetij bi pomenil tudi konkreten premik k spoštovanju delovnih in socialnih pravic ter tudi kot dokaz poslovne odličnosti podjetja.

Zakon o jamstvenem in preživitinskem skladu je potrebno ustrezno spremeniti. V času vedno večje socialne krize se delavke in delavci vse bolj soočajo z neplačanimi mesečnimi obveznostmi, nezmožnostjo odplačevanja kreditov, nakupov osnovnih življenjskih potrebščin itd. Vse večja socialna kriza pa ima za posledico tudi vse večjo socialno izključenost. Iz tega razloga je potrebno sprejeti takšno zakonsko rešitev, ki bo omogočala vsaj minimalno materialno in socialno varnost zaposlenih delavcev tudi v primeru, ko le-ti brez svoje krivde ne bodo prejeli plače več kot mesec dni. Najbolje bi bilo tovrstni institut urediti v Zakonu o jamstvenem in preživitinskem skladu, in sicer na podoben način kot se določbe tega zakona uporabljajo za delavke in delavce, ki so izgubile delo v stečajnih postopkih.

Spremeniti je potrebno Zakon o zaposlovanju in delu tujcev, in sicer v delu, ki se nanaša na pogoje za pridobitev osebnega delovnega dovoljenja. Trenutno je namreč pogoj za pridobitev le-tega dveletna neprekinjena zaposlitve pri istem delodajalcu, kar pa dejansko pomeni priklenitev delavca na istega delodajalca za obdobje dveh let, kar je seveda »idealno« okolje za izkoriščanje delavca. Tako naj se delavcu migrantu že v času prvih dveh let omogoči mobilnost s tem, da se izniči pogoj tako neprekinjenosti dela kot dela pri istem delodajalcu. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je v odgovoru na poziv ZZZS sicer zapisalo, da je z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zaposlovanju in delu tujcev predvidena sprememba, ki bi naj pripomogla k večji mobilnosti tujca znotraj veljavnosti delovnega dovoljenja, vendar pa k tovrstnim spremembam do sedaj še ni pristopilo.

Spremeniti je potrebno Socialni sporazum Republike Slovenije z Bosno in Hercegovino ter Makedonijo, tako da bo omogočen dostop do denarnih nadomestil delavcem migrantom z začasnim bivališčem v Sloveniji. Navedena sporazuma namreč onemogočata dostop do denarnih nadomestil za delavce iz teh držav v primeru, da le-ti ostanejo brez zaposlitve - četudi so do njega po obstoječi zakonodaji, tehnično - teoretično, upravičeni. Pogoj za pridobitev denarnega nadomestila v času brezposelnosti za državljane teh držav je namreč stalno bivanje, česar pa večina delavcev nima. To pa ima za posledico izbris socialne mreže delavcev migrantov v času brezposelnosti. Pri tem je potrebno upoštevati, da je delavec migrant ves čas dela v Sloveniji tudi plačnik socialnih prispevkov, med drugim tudi prispevkov za zaposlovanje - od česar pa na koncu nima pravzaprav nič. Tako se na tem mestu postavlja vprašanje zagotavljanja enakopravnosti oziroma enakosti pred zakonom. MDDSZ je v odgovoru na dopis ZZZS sicer zapisalo da »se zaveda opisanega problema, zato je že oktobra 2009 bosansko-hercegovski strani posredovalo predlog sprememb sporazuma. Bosanska stran je tudi potrdila, da se s predlaganimi spremembami sporazuma strinjajo (MDDSZ, 1. 4. 2010).

Vendar pa zaradi dolgotrajnega reševanja tega perečega problema sindikati pričakujejo takojšnje rešitve. Prav tako naj se pristopi k spremembam socialnega sporazuma s Hrvaško, ki onemogoča dostop do denarnega nadomestila dnevnim migrantom iz razloga, ker nimajo prijavljenega bivališča v Sloveniji. Seveda pa tako kot ostali delavci ves čas trajanja delovnega razmerja pri delodajalcu v Sloveniji plačujejo prispevke za socialno zavarovanje. Tako lahko pridemo do absurde situacije, kjer dnevni delavec migrant iz Hrvaške, ki je bil 24 let zaposlen pri delodajalcu v Sloveniji, ni upravičen do denarnega nadomestila, zaradi dejstva, ker nima prijavljenega bivališča v Sloveniji, po drugi strani pa bi mu iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti pripadalo 12 mesecev prejetja denarnega nadomestila.

V povezavi z zgoraj navedenim je potrebno spremeniti določila osnutka Sporazuma z BiH o zaposlovanju državljanov BiH v Sloveniji, ki določajo, da se delavcu migrantu po preteku delovnega dovoljenja za tri leta sicer omogoči vrnitev v državo zaposlitve, vendar šele po najmanj šestmesečni prekinitvi zakonitega prebivanja v državi zaposlitve. Ta šestmesečna prekinitve konkretno pomeni, da delavci migranti v takšnem sistemu »krožnih migracij« trčijo neposredno ob pogoje za pridobitev slovenskega državljanstva po Zakonu o tujcih (UL RS, št. 61/2009), saj 41. člen tega zakona določa, da je pogoj petletnega neprekinjenega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Prav zato je to obdobje prekinitve v najmanjši meri potrebno znižati (npr. na tri mesece). Ustrezna sprememba tega sporazuma je potrebna zaradi nadaljnjih napak, ki bi se lahko ponavljale pri sklepanju naslednjih sporazumov o zaposlovanju, ki so predvideni z ostalimi državami bivše Jugoslavije.

Čimprej je potrebno sprejeti Uredbo o določitvi minimalnih bivalnih in higienskih standardov za tujce na delu v Sloveniji. Zveza svobodnih sindikatov Slovenije že nekaj časa intenzivno opozarja na zelo slabe bivalne razmere delavcev migrantov v samskih domovih in v bivališčih, ki jih priskrbi delodajalec (ali pa so celo njegova last). Cene bivanja v samskih domovih so izjemno visoke, tudi okoli 150 evrov mesečno, čeprav je s tem praviloma zagotovljena le postelja v sobi, ki si jo delavec deli še s tremi, štirimi ali več osebami in skupna kopalnica. Tako pride do absurde situacije, ko stane mesečni najem sobe v izmeri 15 m², v kateri so štiri postelje, 600 evrov. S tem pa je razmik med kvaliteto bivanja in ceno zanj nenormalno visok. Zveza svobodnih sindikatov Slovenije je bila prav zaradi takšnih anomalij pobudnica sprejetja pravno regulativnega okvirja, ki bo zagotavljal ustrezne bivalne pogoje za delavce migrante. Na MDDSZ je bila imenovana posebna Medresorska delovna skupina, ki je predlog Uredbe o bivalnih pogojih pripravila v juliju 2009, vendar pa uredba še ni stopila v veljavo, zato je v tem trenutku to področje še vedno popolnoma deregulirano in prepuščeno lastnikom teh prostorov, kar z drugimi besedami pomeni, da se kvaliteta bivalnih prostorov ni prav nič spremenila. V zvezi s to problematiko je Vlada RS, na seji 3.9.2009, sprejela odgovor na pobudo državnega svetnika Antona Peršaka v zvezi z vprašanjem neprimerne nastanitve tujih delavcev. V njem je med drugim zapisano: "Glede na to, da je vprašanje ustreznega bivanja delavcev migrantov povezano tudi z izvajanjem določil Zakona o zaposlovanju in delu tujcev, se je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve odločilo za proaktiven pristop k reševanju problematike. Imenovana je bila medresorska delovna skupina, katere osnovni cilj je bil proučitev dejanskega stanja na področju nastanitve tujih delavcev migrantov na začasnem delu v RS z namenom priprave predloga normativne ureditve tega področja. Medresorska delovna skupina se je seznanila s trenutnimi razmerami glede prebivanja delavcev migrantov v RS, preučila normativno ureditev tega področja v drugih državah EU in pripravila osnutek predpisa, ki zajema tako minimalne bivanjske kot tudi higienske standarde. Osnovni namen osnutka je na eni strani zaščita pred izkoriščanjem delavcev migrantov, ki so zaposleni v RS ter postavitve minimalnih

bivalnih in higienskih standardov. Pri oblikovanju predpisa in izbiri minimalnih standardov se je izhajalo iz določbe 32. člena Ustave RS, ki posamezniku daje pravico, da se prosto giblje in si izbira prebivališče, da zapusti državo in se vanjo kadarkoli vrne. Ugotovljeno je bilo, da posamezniku – delavcu migrantu ne moremo oziroma ne smemo vsiljevati ali določiti minimalnih standardov prebivanja, če se sam odloči poiskati namestitev in je kvaliteta prebivanja posledica njegove osebne in svobodne odločitve. Lahko pa v tem okviru zavežemo delodajalce, ki imajo v lasti ali najemu nastanitvene objekte in v njih nastanijo svoje delavce. Glede na predvidene spremembe Zakona o zaposlovanju in delu tujcev (ZZDT) v letu 2010 in že pripravljenem naboru potrebnih sprememb in dopolnitev, bo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve predlagalo še dopolnitev ZZDT, tako, da bo Vlada RS lahko sprejela že pripravljen osnutek Uredbe o določitvi minimalnih bivalnih in higienskih standardov za tujce na delu v RS. Z uredbo bodo tujim delavcem, ki se bodo odločili za nastanitev v objektih v lasti ali najemu delodajalca, zagotovljeni ustrezni minimalni bivalni in higienski standardi, predpisani z uredbo, prav tako pa bodo tudi za delodajalce določene sankcije, če standardov ne bi spoštovali."

Ustanovijo naj se »svetovalni odbori«, in sicer tako na nacionalni kot tudi na lokalni ravni (npr. na sedežih območnih služb Inšpektorata nadzora delovnih razmerij), ki so sestavljeni iz predstavnikov socialnih partnerjev, ki bi razpravljali o ciljih in programu dela Inšpektorata RS za delo (npr. o rednih in izrednih akcijah inšpektorata), o načinu opravljanja posamičnih akcij (npr. o načinu sodelovanja z drugimi inšpekcijskimi službami). Njihova naloga bi bila tudi opozarjanje na določene nepravilnosti in posledično temu usmerjanje dela inšpektorata (npr. pri preprečevanju nezakonitega sklepanja pogodb za določen čas, neizplačanih plač, pri uveljavljanju načela enakega obravnavanja, nediskriminacije, zaposlovanja invalidov, ipd.). Na podlagi takšnih ugotovitev bi se lažje oblikovali ukrepi, ki bi v prihodnje preprečevali oziroma prispevali k zmanjšanju kršitev pravic delavk in delavcev.

Vzpostavi naj se sistem kvot za uporabo agencijskega dela. Tovrstni sistem je potreben z namenom preprečevanja socialnega dumpinga na podjetniški ravni, katerega cilj je preprečitev zlorabljanja pravic delavcev zaradi njihovega postavljanja v neenak položaj. Avstrija n.pr. na sektorski ravni pogosto uporablja kvote za uporabo agencijskega dela na ravni podjetja (5-10 odstotkov delovne sile). Prav tako pa naj se vzpostavi sistem, ki bo preprečeval veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so »stalnica« pri tako imenovanih agencijskih delavcih.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja Rastislava Jožeta Revna v zvezi s spremembo zakonodaje, ki ureja dimnikarsko službo

Državni svet Republike Slovenije je na 28. seji 7. 7. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09), obravnaval vprašanje državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi s spremembo zakonodaje, ki ureja dimnikarsko službo, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna se glasi:

V kakšni fazi je sprememba zakonodaje, ki ureja izvajanje dimnikarske službe, v povezavi s sklepi Državnega sveta z dne 19. 11. 2008 (št. 0650-00/02-P; 804-12/89-1), še posebej glede predlogov Državnega sveta v 12. točki priloženih sklepov navedenih sklepov?

Obrazložitev :

Državni svet je 7. 1. 2007 podprl vprašanje državnega svetnika prof. dr. Janvit Goloba (št. 804-12/89-1/16) glede ureditve področja dimnikarskih storitev in ga naslovil na Ministrstvo za okolje in prostor, ki je 6. 5. 2008 posredovalo odgovor (št. 001-4/2008). Tako vprašanje državnega svetnika prof. dr. Janvit Goloba kot tudi odgovor Ministrstva za okolje in prostor sta nakazala potrebo po spremembi zakonodaje.

Državni svet je 9. 9. 2008 organiziral posvet Problematika na področju izvajanja storitev dimnikarske službe in na njegovi podlagi na 11. seji 19. 11. 2008 sprejel sklepe (št. 0650-00/02-P; 804-12/89-1), pri čemer je v 12. točki podal dvanajst konkretnih predlogov.

Ker je izvajanje dimnikarske službe ponekod še vedno zelo pereče in se ponavljajo stari ter hkrati nastajajo novi spori med izvajalci dimnikarskih storitev in uporabniki teh storitev, je treba čim prej pripraviti in sprejeti spremembo zakonodaje na tem področju v smeri predlogov Državnega sveta.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Prejeto: 20.9.2010

Uvodoma je potrebno pojasniti, da je konec leta 2007 Ministrstvo za okolje in prostor pripravilo za Vlado Republike Slovenije informacijo o morebitnih sistemskih rešitvah povezanih z izvajanjem dimnikarske gospodarske javne službe. V le tej je bila predstavljena podrobnejša analiza koncesioniranega in licenčnega sistema, prednosti in pomanjkljivosti obeh sistemov kot tudi primerjava koncesioniranega in licenčnega sistema izvajanja obvezne državne gospodarske javne dimnikarske službe. Predlagano je bilo, da se dimnikarska služba še naprej izvaja na koncesioniran način, saj je bilo ugotovljeno, da ima obstoječi koncesioniran sistem več prednosti kot slabosti in sicer med drugim, da je izvajalec izbran na javnem razpisu, da je koncesijska pogodba sklenjena za določeno obdobje, da se na javni razpis lahko prijavi vse oblike gospodarskih družb, da ni omejitev v pridobivanju koncesije s strani izvajalcev iz drugih držav, da so cene dimnikarskih storitev enotne in s tem enako dostopne za vse uporabnike, da izvajalci nimajo omejitev v zaposlovanju samo dimnikarjev, ampak lahko zaposlujejo tudi kadre z višjo in visoko strokovno usposobljenostjo.

V letu 2009 je Ministrstvo za okolje in prostor najprej pristopilo k ureditvi cenovne problematike, ki jo je tudi uspešno zaključilo. Nadalje pa ministrstvo pripravlja z namenom urejanja dimnikarske službe spremembe in dopolnitev tudi drugih predpisov s področja izvajanja dimnikarske službe in sicer » pravilnika o dimnikarski službi« ter »pravilnika o meritvah emisij dimnih plinov« kot tudi aplikativne pravilnike s tehnično vsebino in navodila o izvedbi posameznih dimnikarskih storitev. V tem okviru se poskuša preučiti in prilagoditi med drugim tudi število dimnikarskih storitev stanju tehnike.

V letu 2011 naj bi ministrstvo ponovno pristopilo k spremembam in dopolnitvam Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju ZVO-1). V tem okviru bomo poskušali že v to novelo umestiti nova zakonska določila, ki bodo predstavljala ustrezno podlago ter omogočala nadaljnje urejanje dimnikarskih storitev tudi v smeri morebitne drugačne ureditve izvajanja dimnikarskih storitev. Spremembe pa je pričakovati tudi zaradi zahtev Evropske komisije, ki že proučuje trenutni koncesijski sistem na področju dimnikarskih storitev v Republiki Sloveniji. Komisija se namreč zavzema za sisteme, ki omogočajo izvajanje storitev več izvajalcem in ne le enemu na posameznem dimnikarskem območju.

Ker se bodo v letih 2014 - 2016 iztekle prve koncesijske pogodbe, je mogoče že pred tem (kot navedeno zgoraj) pripraviti spremembe prepisov, ki bodo omogočali, da se po izteku koncesijskih pogodb na posameznih dimnikarskih območjih, to območje odpre za več izvajalcev. V tem primeru bo potrebno v sodelovanju s predstavniki dimnikarskih podjetij in njihovih združenj, predstavniki uporabnikov storitev ter predstavniki lokalnih skupnosti ugotoviti, ali bi bil licenčni sistem sprejemljiv tako z vidika doseganja ciljev te javne službe, kot tudi z vidika uporabnikov in vidika evropskih predpisov.

V 12. točki je Državni svet je predlagal konkretne predloge, ki so lahko vodilo pri pripravi sprememb dimnikarske zakonodaje in systemskega zakona o dimnikarski službi in sicer, da :

1. "naj se v okviru analize o najustreznejšem modelu izvajanja dimnikarske službe v primeru koncesioniranega modela prouči varianta, da se na posameznem dimnikarskem območju podeli koncesija večjemu številu izvajalcev, s čimer naj bi bila zagotovljena večja konkurenčnost, hkrati pa bi imeli uporabniki možnost izbire izvajalca ob zagotovljeni regulirani ceni storitev; in
2. "naj se v okviru navedene analize preuči kombiniran model izvajanja dimnikarske službe, v katerem se storitve dimnikarske službe za industrijske obrate in večje stanovanjske stavbe izvaja na koncesioniran način, za stanovanjske stavbe z malimi kurilnimi napravami pa na licenčen način".

Trenutno ureditev izvajanja dimnikarske službe izhaja iz določbo ZVO-1, ki je določil, da s 7.5.2004 to ni več lokalna gospodarska javna služba, ampak državna, ter določb Uredbe o načinu, predmetu in pogojih izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom (v nadaljevanju Uredba), ki skladno z Zakonom o gospodarskih javnih službah (v nadaljevanju ZGSJ) določa način izvajanja te javne službe v obliki koncesije. Takšna ureditev ni nova, saj je bil koncesioniran sistem pri nas uveden že v letu 1974 z Zakonom o dimnikarski službi, le da je koncesijo podelila občina in ne država; sistem izključnosti (ekskluzivnosti) pa je veljal tudi takrat. Da to ni v neskladju z ustavo oziroma v nasprotju s svobodno gospodarsko pobudo pa je potrdilo tudi Ustavno sodišče RS v svoji odločbi št. U-I-76/91-21.

Pri tem je potrebno še opozoriti, da koncesioniran sistem izvajanja dimnikarske službe velja le za izvajanje dimnikarskih storitev na malih kurilnih napravah. Vse ostale kurilne naprave (srednje in velike) pa urejajo drugi predpisi, ki posebej - drugače urejajo režim pregledovanja in čiščenja, predvsem pa sistem monitoringa. Kar se tiče kurilnih naprav v večjih stanovanjskih stavbah, pa je potrebno navesti, da predpisi ne ločujejo kurilnih naprav glede na število odjemalcev, pač pa glede na nazivno (ali vhodno) moč kurilne naprave ter glede na to, ali se toplota proizvaja le zaradi ogrevanja prostorov ali pa tudi zaradi tehnoloških procesov.

Kot že navedeno zgoraj, bo Ministrstvo za okolje in prostor pred pripravo novele ZVO-1 ponovno proučilo trenutni sistem izvajanja dimnikarske službe. Če se bo pri tem pokazalo, da je potrebno ta sistem zamenjati z ustrežnejšim (pa naj bo to sistem, v katerem se za posamezno področje podeli več koncesij ali pa licenčni sistem ali pa kakšen drug sistem), bo ministrstvo predlagalo spremembo predpisov, ki bodo omogočili ustrezno izvajanje dimnikarske službe.

3. "naj ima uporabnik možnost zamenjave izbranega dimnikarskega izvajalca, če dokaže, da je delo opravil nestrokovno in v nasprotju s predpisi" in

4. "naj koncesionar izgubi koncesijo, če večje število uporabnikov odkloni njegove storitve zaradi nestrokovnega dela".

V primeru nezadovoljstva uporabnika s storitvami koncesionarja (izvajalca dimnikarske službe), so že sedaj uporabniku dane možnosti ukrepanja, ki jih določa Uredba v 27. členu. Če uporabnik meni, da je bila storitev dimnikarske službe opravljena v nasprotju z Uredbo, drugimi predpisi in pravili stroke, se lahko najprej pritoži kar koncesionarju samemu. Koncesionar se mora na pritožbo uporabnika odzvati v 14 dneh po njenem prejemu. Če uporabnik ni zadovoljen z odzivom koncesionarja, lahko v 30 dneh od poteka roka za odziv koncesionarja ali od prejema odgovora koncesionarja ali od ravnanja koncesionarja glede odprave zatrpjane pomanjkljivosti opravljene storitve vloži na ministrstvo zahtevo, da koncesionarju naloži ustrezno ravnanje. Če ministrstvo v postopku ugotovi, da je koncesionar pri opravljanju dimnikarske službe ravnal v nasprotju s to uredbo ali drugimi predpisi, ki urejajo način izvajanja dimnikarske službe, ali pravili stroke glede izvajanja dimnikarskih storitev, mu z odločbo naloži, da uskladi z njimi svoje ravnanje. Morebitno neupoštevanje zahtev koncedenta pa so na podlagi 21. člena Uredbe razlog za odvzem koncesije.

Koncesija se lahko odvzame iz razlogov, ki jih določa Uredba ali pa ZGJS, med drugim tudi v primeru, če koncesionar ravna v nasprotju s to uredbo ali drugimi predpisi, ki urejajo način izvajanja dimnikarske službe in cene dimnikarskih storitev, in na zahtevo koncedenta v roku, ki ga ta določi, ne uskladi svojega ravnanja s temi predpisi, kakor tudi, če te predpise prekrši več kot enkrat; če koncesionar ne ravna v skladu s pravili stroke glede izvajanja dimnikarskih storitev tako, da so te storitve izvršene nekvalitetno in neustrezno; če koncesionar ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami pristojnih državnih organov v zvezi z izvajanjem koncesije (in drugih primerih). Pri tem je potrebno izpeljati ustrezen ugotovitven postopek, ter v skladu z ugotovitvami, ki morajo temeljiti na dejstvih in dokazih, izdati konkretnim pravni akt za odvzem koncesije.

Iz navedenega je torej razvidno, da obstaja mehanizem za nadzor koncesionarja, vendar pa zgolj odklonitev izvajanja storitev s strani uporabnikov ne more predstavljati razloga za odpoved koncesijske pogodbe. Odločitev o tem, kateri izvajalec bo na posameznem območju izvajal dimnikarske storitve, pa trenutno ni v rokah uporabnikov storitev temveč koncedenta. V kolikor bo v bodoče uveden drugačen sistem izvajanja dimnikarskih storitev (AD 1 in 2) pa bodo imeli tudi uporabniki storitev možnost izbire izvajalca.

5. "Vlada RS v postopek podeljevanja koncesij in oblikovanja cen storitev dimnikarske službe vključi sodelovanje lokalnih skupnosti".

Podlaga za določanje cen dimnikarskih storitev je določena v 8. členu Uredbe, iz katerega izhaja, da cene storitev dimnikarske službe določi vlada na predlog ministra, pristojnega za okolje, pri čemer upošteva obseg dela, materialne stroške in časovno tehnične normative, potrebne za opravljanje storitev dimnikarske službe.

V skladu s pravili postopkov priprave zakonodaje, mora ministrstvo vse predvidene spremembe predpisov posredovati tako na Združenje slovenskih občin in Skupnost občin Slovenije. V okviru tega so dane možnosti sodelovanja lokalnih skupnosti pri oblikovanju zakonodaje ter podajanja konkretnih predlogov v fazi javne razprave.

6. "naj se preuči potrebno število storitev na posamezni napravi (npr. ali je vsakoletno pregledovanje dimnikov v stanovanjih, v katerih ni peči, sploh potrebno);"

in

7. "naj se določijo roki meritev emisij glede na starost kurilne naprave in ob upoštevanju dognanj stroke. Za nove naprave na plin se naj po preteku garancijskega roka opravi meritev po štirih letih do meritve CO v štirinajstem letu, nato pa na tri ali dve leti. Pri kurilnem olju naj se meritev po preteku garancijskega roka (v katerem opravi meritev serviser) opravi po treh letih do štirinajstega leta, potem pa naj se meritve zgostijo na dve leti. Ob tem velja opozoriti, da imajo sodobne naprave varnostne sisteme, ki pravočasno opozarjajo na nevarnosti".

Ministrstvo za okolje in prostor je v tem letu pristopilo k proučitvi posameznih dimnikarskih storitev predvsem z vidika pogostosti oziroma potrebnosti njihovega izvajanja. Pri tem si pomagamo tudi z izkušnjami in urejenostjo v drugih držav Evropske unije. Ob enem sodelujemo s posameznimi gospodarskimi subjekti, ki se neposredno ali posredno ukvarjajo z dimnikarskimi storitvami, pa niso koncesionarji (da ne prihaja do konflikta interesov). Predvidevamo, da bomo do konca leta imeli ustrezne informacije za morebitno spremembo frekvenc opravljanja posameznih storitev.

Zaradi še zmeraj pogostih zastrupitev zaradi preseženih vrednosti emisij iz kurilnih naprav se ne strinjamo, da lahko na periodo meritev vpliva le starost kurilne naprave, vendar bi z uskladitvijo stroke in zakonodaje lahko dosegli smotnejšo ureditev. Poseben režim bi lahko imele naprave, ki za svoje delovanje ne potrebujejo zraka iz bivalnih prostorov in odvajajo emisije prisilno iz prostora. Pri spremembi predpisov bo vsekakor upoštevano tudi trenutno stanje tehnike pri novih kurilnih napravah, vendar pa bodo spremembe sledile tudi zahtevam Evropske unije iz Direktive Sveta 1999/30/ES o mejnih vrednostih žveplovega dioksida, dušikovega dioksida in dušikovih oksidov, trdnih delcev in svinca v zunanjem zraku ter Evropski energetske politiki. Nekatere spremembe bodo vključene že v spremembo in dopolnitev Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih in srednjih kurilnih naprav.

8. "naj se uredi nadzor nad projektanti, izvajalci dimnikarske službe in serviserji".

Nadzor nad izvajalci dimnikarske službe se v skladu z določbami ZVO-1 in podzakonskimi predpisi izvaja kot strokovni nadzor in kot inšpekcijski nadzor. Strokovni nadzor nad izvajanjem storitev dimnikarske službe in nad drugimi nalogami izvajalca dimnikarske službe izvaja na podlagi 39a. člen Uredbe Ministrstvo za okolje in prostor.

Inšpekcijski nadzor nad izvajalci dimnikarskih storitev in nad uporabniki storitev pa opravljajo kar štiri inšpekcije in sicer:

- inšpekcijski nadzor nad izvajanjem Uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.
- inšpekcijski nadzor nad zmanjšanim varstvom pred požarom in s tem povezani odpravo pomanjkljivosti, ugotovljenih pri opravljanju storitev dimnikarske službe, in odpravo pomanjkljivosti, zaradi katerih je zmanjšano varstvo pred požarom, ugotovljenimi pri prvem pregledu naprave, opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.
- inšpekcijski nadzor v zvezi z ogrožanjem človekovega zdravja iz tretje alineje prvega odstavka 30. člena te uredbe, in odpravo s tem povezanih pomanjkljivosti, ugotovljenih pri opravljanju storitev dimnikarske službe, opravlja inšpekcija, pristojna za zdravje. Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb Uredbe, ki se nanašajo na ceno storitev dimnikarske službe, izvaja inšpekcija, pristojna za trg.

Menimo pa, da bi bilo potrebno nadzor nad projektanti tudi z vidika pravilnega projektiranja kurilnih in dimovodnih naprav ustrezno urediti v predpisih o gradnji objektov ter projektantom naložiti ustrezno materialno ter kazensko odgovornost v primeru napak. Serviserji pa so pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na trgu in ne na podlagi javnega pooblastila, zato za njih ni predvidena posebna kontrola s strani nadzornih organov.

9. "naj se pri določanju razpisnih pogojev za pridobitev koncesije v prvi vrsti upoštevajo izvajalci z ustrezno izobrazbo s področja dimnikarstva(tudi mali".

V javnih razpisih je bila na podlagi določb Uredbe - med ostalimi pogoji potrebnimi za pridobitev koncesije za posamezno dimnikarsko območje - navedena tudi vrsta izobrazbe (dimnikar, dimnikarski mojster, dimnikarski delovodja ali najmanj VI. stopnja strokovne izobrazbe tehnične smeri in pet let delovnih izkušenj na področju dimnikarstva). Prav tako se je upoštevalo tudi dodatne usposobljenosti (dodatna izobraževanja, seminarji, usposabljanja). Tako izobrazba kot dodatna funkcionalna znanja so bila ovrednotena v razpisni dokumentaciji z različnim številom točk. Nikjer v razpisu pa ni bilo omejitve glede velikosti podjetja oziroma podjetnika posameznika. Edina omejitev je v tem, da mora gospodarski subjekt, ki se javi na razpis, izpolnjevati pogoje zadostnega števila zaposlenih glede na število enakovrednih kurilnih naprav na posameznem dimnikarskem območju.

Na podlagi navedenega menimo, da je bila izobrazba vsekakor upoštevana pri izboru izvajalcev.

10. "naj se preveri, ali bi bilo treba določiti maksimalno število (enakovrednih) kurilnih naprav, za katera bi skrbel posamezni izvajalec dimnikarskih storitev".

Pri določanju števila zaposlenih oseb 18. člen Uredbe določa, da mora imeti koncesionar na vsakih začetih 2000 enakovrednih kurilnih naprav na dimnikarskem območju, ki je predmet koncesije, zaposleno najmanj eno ustrezno usposobljeno osebo, kot tudi, da mora koncesionar ves čas trajanja koncesije izvajati dimnikarsko službo s tolikšnim številom tako usposobljenih oseb, kot jih je navedel v svoji vlogi za pridobitev koncesije.

Ne vidimo posebnega smotra v tem, da se izrecno določi maksimalno število kurilnih naprav, za katere bi smel skrbeti posamezen izvajalec. Potrebno se je zavedati, da imamo v Sloveniji - glede na število kurilnih naprav - med seboj zelo različna dimnikarska območja. Nekatera dimnikarska območja ne dosegajo niti števila 500, med tem ko druga presegajo število 15.000. Pri prvih bi torej smel izvajalec zaposlovati le 0,25 delavca, pri drugih pa bi smel imeti zaposlenih npr. 7,5 delavcev. Koliko delavcev bo imel zaposlenih izvajalec, je torej njegova odločitev, ki pa

je pogojena s tem, na koliko dimnikarskih območjih želi opravljati dimnikarske storitve oziroma za koliko območij bo sposoben pridobiti koncesijo.

11. "Uredba o dimnikarski službi ne vsebuje poglavja "Obveznosti koncesionarja" in "Obveznosti koncendenta", zato jo je treba s temi poglavji dopolniti".

Res je, da v Uredbi ni posebnih poglavij s takšnimi naslovi, vendar pa to ne pomeni, da v Uredbi obveznosti koncesionarja in koncendenta niso opredeljene.

Obveznosti koncesionarja v zvezi z izvajanjem "dimnikarske službe" so opredeljene v 12. členu, drugem in tretjem odstavku 18. člena, 22., 23., 24., 28., 30., 34., 35., 36., 37. ter 38. členu, podrobneje pa so način in pogoji izvajanja dimnikarske službe določeni v koncesijski pogodbi.

Obveznosti koncendenta v zvezi z izvajanjem »dimnikarske službe« so opredeljene v 8., 13. 16., petem odstavku 27. člena, v 34., 36., 37., 38. in 39. a členu Uredbe, podrobneje pa v koncesijski pogodbi.

Vsekakor velja v bodoče ob naslednji spremembi uredbe razmisliti tudi o morebitnih dopolnitvah poglavij oziroma določb uredbe s posebnima poglavjema Obveznosti koncesionarja in Obveznosti koncendenta..

12. "je potrebno s strokovnega vidika ponovno preveriti Pravilnik o oskrbi malih kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov in ga uskladiti s Pravilnikom o prezračevanju in klimatizaciji stavb."

Kot že navedeno pri odgovoru na točko 6 in 7 ministrstvo načrtuje spremembo predpisov, ki urejajo dimnikarske storitve. Pri tem bodo natančno proučeni tudi drugi predpisi, ki morebiti posegajo ali pa delno posegajo tudi na področje dimnikarskih storitev. Vendar pa v tem trenutku menimo, da »Pravilnik o oskrbi malih kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov pri opravljanju javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov« in »Pravilnik o prezračevanju in klimatizaciji stavb« nimata neposredne povezave, saj storitve v zvezi z vgrajevanjem in vzdrževanjem prezračevalnih in klimatizacijskih sistemov stavb ne spadajo med obvezne storitve dimnikarske službe. Te storitve opravljajo izvajalci vgradnje oziroma serviserji posameznih sistemov.

Vlada Republike Slovenije
mag. Helena Kamnar, l.r.
generalna sekretarka

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja Vprašanje Cvetka Zupančiča glede vakcinacije lisic proti steklini

Državni svet Republike Slovenije je na 28. seji 7. 7. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09), obravnaval vprašanje državnega svetnika Cvetka Zupančiča glede vakcinacije lisic proti steklini in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanji državnega svetnika Cvetka Zupančiča in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Veterinarski upravi Republike Slovenije, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Cvetka Zupančiča se glasi:

Kdo je odgovoren in kdo bo prevzel odgovornost za površno in neodgovorno vakcinacijo lisic proti steklini z raztrosom cepilnih doz iz letala?

Obrazložitev:

V nedeljo, 23. 5. 2010 se je na območju Občine Ivančna Gorica izvajala vakcinacija lisic. V popoldanskem času okrog 15. ure je letalo preletelo naše področje in na dvorišče sta prileteli dve dozi. Ena se je povsem raztreščila in vsebina je stekla po asfaltu. Drugi pa je odpadla samo vaba, vsebina pa je ostala v plastičnem ovoju. Na zgornjem delu je bilo moč prebrati v angleškem jeziku za kaj sploh gre; na dvorišču so se ta čas igrali otroci, med njimi tudi dojenček.

Čez nekaj dni sem naključno videl na televiziji kako nevarne so te doze cepiva. Sprašujem se, kako je to mogoče tako neodgovorno trositi pozitivni virus stekline, kajti lahko bi končal v ustih kakšnega otroka. Sprašujem tudi, kakšne so posledice, če to dozo poje pes, mačka, sploh pa goveja živina, ki se v velikem številu pase v tem času na pašnikih. Ali je meso takšnega goveda sploh užitno? Menim, da bi bilo bistveno bolj primerno, da bi cepivo raztresli gozdarji in lovci globoko v gozdu.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Prejeto: 2.8.2010

V zvezi z vašim dopisom št. 324-01/10-2/3 z dne 7. 7. 2010 vam v nadaljevanju posredujemo odgovor na vprašanje glede izvajanja peroralnega cepljenja lisic proti steklini, ki ga je zastavil državni svetnik Cvetko Zupančič.

Kdo je odgovoren in kdo bo prevzel odgovornost za površno in neodgovorno vakcinacijo lisic proti steklini z raztrosom cepilnih doz iz letala?

Steklina je neozdravljiva, brez izjeme smrtna virusna bolezen, zoonoza, ki prizadene tako ljudi kot živali. Prenaša se kontaktno – s slino okuženih živali pri ugrizih, opraskaninah ipd.

Urbana oblika stekline, katere prenašalci so večinoma psi, je prisotna predvsem v nerazvitih področjih sveta, medtem ko se silvatična oblika stekline, ki jo prenašajo lisice, v Evropi pojavlja nekje od leta 1939. V Sloveniji pa se je prvič pojavila v 70. letih prejšnjega stoletja in od takrat ostaja problem.

Kljub nevarnosti, ki jo steklina predstavlja, pa je cepljenje zanesljivo in edino učinkovito orožje v boju proti tej bolezni.

Pri nas je bila urbana oblika stekline predvsem zaradi uvedbe obveznega cepljenja psov in izvajanja drugih strogih veterinarskih ukrepov (kontumac, nadzor potepuških psov) izkoreninjena že kmalu po drugi svetovni vojni. Zadnji primer stekline pri ljudeh je bil zabeležen leta 1951.

Zaradi izredno zaskrbljujočega stanja glede silvatične stekline v poznih 80. letih je Veterinarska uprava pričela z akcijo cepljenja lisic proti steklini. V istem času so te programe že izvajale nekatere evropske države, ki so na ta način dosegle izredne uspehe.

Od leta 1988 do leta 1995 so se akcije izvajale ob pomoči lovcev, ki so vabe polagali ročno na omejenem področju. Tak način polaganja vab ni bil učinkovit, saj se pojavnost stekline ni zmanjšala, zato smo leta 1995 pričeli z letalskim polaganjem vab.

Letalsko polaganje vab, podprto z GPS sistemom in s posebej za to razvito programsko opremo, je prineslo izredne rezultate.

V letu 1995, ko smo pričeli z letalskim polaganjem vab, je bilo ugotovljenih 1.089 primerov stekline, v zadnjih letih pa ugotovljamo par primerov stekline letno, vse ob meji s Hrvaško. Od leta 2008 je bil zaradi naravnega gibanja stekline v sosednjih območjih, kjer se ne izvaja peroralno cepljenje lisic, zopet opažen manjši porast stekline, vendar pa so vsi primeri omejeni na območja ob meji s Hrvaško.

Program eradikacije stekline, vključno z letalskim polaganjem vab, je pripravljen v skladu z zahtevami Znanstvenega odbora za zdravje in zaščito živali. Program za podporo polaganju vab omogoča, da v vsakem trenutku vemo, kje in koliko vab je bilo položenih. Vsaka vaba, ki je odvržena iz letala, se zabeleži (x,y koordinate). Na ta način spremljamo pravilnost polaganja. Poleg parametrov, ki so vneseni v računalniški sistem in ki jih beleži program, imajo piloti tudi navodila za izvajanje polaganja, katerih se morajo dosledno držati. Tako v vsakem trenutku lahko preverimo, kam oziroma kje je bila posamezna vaba odvržena.

V skladu s smernicami se vabe ne polagajo na tako imenovanih »non-flying« območjih (območjih »ne-letenja«: naselja, vodne površine, avtoceste ...). Vendar pa se včasih kljub temu zgodi, da vaba zaide na poseljen prostor – ali zaradi sunka vetra ali pa, kar je bolj verjetno, jo tja prinesejo druge živali (vrane, psi....).

Pri tem moramo poudariti, da gre za cepivo in ne za virus stekline, ki bi ga prosto trosili naokrog. Cepivo je registrirano in izpolnjuje vse predpisane zahteve Evropske Farmakopeje glede varnosti in učinkovitosti. V Evropi je bilo uporabljenega več kot 100 milijonov doz cepiva za

izkoreninjenje stekline pri lisicah, primera bolezni pri ljudeh zaradi stika s cepivom pa ni bilo. Je bila pa steklina uspešno izkoreninjena.

Ob izvajanju cepljenja je treba poskrbeti tudi, da se izvajajo vsi potrebni varnostni ukrepi, med katere sodi tudi obravnava stika z vsebino vabe s cepivom. Prav zaradi zagotavljanja zaščite ljudi je treba v skladu s priporočili Svetovne zdravstvene organizacije vsak stik z vsebino vabe obravnavati v antirabični ambulanti.

Da bi bilo teh dogodkov čim manj, Veterinarska uprava RS vsakič pred nameravano akcijo cepljenja lisic obvešča javnost preko sredstev javnega obveščanja, v šole pošiljamo letake in plakate, pripravljamo tiskovne konference in izobraževanja.

Še enkrat pa moramo poudariti, da gre za cepivo in ne za živ, divji virus stekline. Če ga poje pes ali govedo ali druga domača žival, le-to ne predstavlja nevarnosti za okužbo in lahko pride le do zaščite živali. Večinoma pa živali vabo pogoltnejo (prilagojena je velikosti lisice, da jo pregrizne) in tako pride do uničenja cepiva v prebavnem traktu. Na ta način le »izgubimo« želeno število vab, ki so namenjene lisicam.

Naj na koncu poudarimo, da gre za skrbno načrtovano, izdelano in opravljeno delo, z namenom varovanja ljudi pred steklino, ki je brez izjeme smrtna bolezen. Program izkoreninjenja stekline je bil večkrat preverjen in nadzorovan s strani Evropske unije in bil v celoti ocenjen kot uspešen.

S pričetkom izvajanja peroralnega cepljenja na območju Zahodnega Balkana, ki je predvideno že jeseni letos, pa se bo situacija izboljšala tudi pri nas in bomo končno dosegli težko pričakovani cilj – izkorenitev stekline v Republiki Sloveniji.

Mag. Dejan Židan, l.r.
minister

* * *

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Interesne skupine negospodarskih dejavnosti v zvezi z neplačevanjem prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje

Državni svet Republike Slovenije je na 28. seji 7. 7. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Interesne skupine negospodarskih dejavnosti v zvezi z neplačevanjem prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet podpira pobudo Interesne skupine negospodarskih dejavnosti in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za zdravje, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Davčni upravi Republike Slovenije, da pobudo preučijo in nanjo odgovorijo.

Pobuda Interesne skupine negospodarskih dejavnosti se glasi:

Z namenom učinkovitega zagotavljanja pravice do zdravstvenega varstva naj Vlada Republike Slovenije, Ministrstvo za zdravje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije v okviru svojih pristojnosti:

1. vzpostavijo učinkovit, na zakonski obvezi temelječ mehanizem avtomatičnega obveščanja oseb, ki jih zavezanec za plačilo prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje, odjavi iz obveznega zdravstvenega zavarovanja oziroma zanje do zakonsko določenega roka ne plača prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje. Mehanizem nadzora naj se torej iz enosmernega, ki temelji zgolj na možnosti zavarovanja, da sam preverja stanje plačanih prispevkov in njegov status v evidenci zavarovancev obveznega zdravstvenega zavarovanja, preusmeri v dvosmernega, v katerem bodo informacije potekale tudi v smeri od zavezancev za plačilo oziroma pristojnih organov do prizadetih posameznikov.

2. dopolnijo kazenske določbe Zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. Uradni list RS, št. 5/1996, 34/1996, 18/1996 - ZDavP, 87/1997, 3/1998, 7/1998 - Odl. US, 106/1999 - ZPIZ-, 81/2000, 97/2001 - ZSDP, 97/2001) z določbami o kazenski odgovornosti pravne osebe oziroma odgovorne osebe pravne osebe, ki brez vednosti zaposlenega odobri izpis zaposlenega iz evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Obrazložitev:

Pravica do socialne varnosti je zapisana v Ustavi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33I/1991-I, 42/1997, 66/2000, 24/2003, 69/2004, 69/2004, 69/2004, 68/2006), katere 50. člen še posebej jasno določa, da je država tista, ki mora urejati in skrbeti za delovanje obveznega zdravstvenega, pokojninskega, invalidskega in drugega socialnega zavarovanja. V zadnjem času je moč zaslediti primere iz prakse, ki jasno kažejo, da je uveljavljanje ustavne pravice do socialne varnosti negotovo in da golo zaupanje v obstoj socialne države ni več dovolj. Težje kot so razmere v gospodarstvu, več je primerov, ko se posameznike brez njihove vednosti odjavi iz evidenc s področja socialnega varstva oziroma za katere prispevki za socialno varstvo niso plačani. Pred kratkim je bilo jasno vidno, da do takšnih situacij prihaja tudi v zvezi s plačilom prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje.

Tako Davčna uprava Republike Slovenije (v nadaljevanju: Davčna uprava) kot Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju: ZZZS) sicer omogočata, da posameznik na različne načine (preko vloge ali preko spletnega portala e-davki) preveri, ali je njegov prispevek za obvezno zdravstveno zavarovanje poravnan. Pri tem je potrebno opozoriti na omejene možnosti prebivalstva, da bi preverjali podatke preko interneta, bodisi zaradi računalniške nepismenosti, bodisi zaradi tega, ker nimajo dostopa do interneta (po podatkih Eurostat-a trenutno internet v Sloveniji redno uporablja okrog 58 odstotkov prebivalcev).

Pri takšnem sistemu je torej vsa odgovornost za nadzor na nek način prenesena na posameznika s tem, da se slednjemu nalaga obveznost nadzora nad svojim delodajalcem. Ker se dejansko stanje plačanih prispevkov oziroma stanje v evidenci o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja lahko spreminja iz dneva v dan, se torej na nek način od posameznika pričakuje, da bo dnevno preverjal ali so njegovi prispevki plačani ali ne.

Pri sedanji, precej visoki stopnji razvoja informacijskega sistema na področju zdravstva, ko izvajalec zdravstvenih storitev v vsakem trenutku lahko pridobi ažurne informacije o neplačanem prispevku za obvezno zdravstveno zavarovanje za določeno osebo, bi moralo biti izvedljivo tudi to, da bi nadzorni organ oziroma nosilec evidence v primeru, ko se zavarovanca izbriše iz evidence o zavarovanih osebah zdravstvenega zavarovanja, na najhitrejši možen način obvestil zavarovanca, da nima urejenega obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Četudi lahko osebe in njihovi družinski člani v času, ko nimajo poravnanih obveznosti iz naslova prispevkov, uveljavljajo na račun obveznega zdravstvenega zavarovanja nujno zdravljenje, morajo ostale storitve zagotoviti z lastnimi sredstvi, ki jih ZZZS povrne, ko so njihove obveznosti poravnane. Pri tem je potrebno upoštevati možnost, da posameznik v situaciji, ko je na licu mesta seznanjen z dejstvom, da njegovi prispevki za obvezno zdravstveno zavarovanje niso plačani, ni sposoben sam plačati storitev, ki ne spadajo pod definicijo nujnega zdravljenja, četudi obstaja možnost povračila stroškov, če se pomoč izkaže za nujno. Posameznik je tako postavljen v situacijo, ko se mora zaradi nevestnosti zavezanca za plačilo prispevkov odločati o tem, ali bo ogrozil svoje življenje ali ne. To pa bi moralo biti v državi, v kateri je pravica do zdravstvenega varstva zapisana v Ustavi, nesprejemljivo.

Ker Zakon o davčnem postopku dopušča, da delodajalec z vlogo zaprosi Davčni urad za odlog ali obročno plačilo obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost, je problematika neporavnanih obveznosti iz naslova prispevkov za socialno varnost še toliko bolj kompleksna.

Pravila obveznega zdravstvenega zavarovanja (Uradni list RS, št. 30/03, 35/03, 78/03, 84/04, 44/05, 86/06, 90/06, 64/07, 33/08, 7/09 in 88/09) določajo, da je zavezanec (pravna ali fizična oseba, ki je zavezanec za prijavo oseb v zavarovanje in plačilo prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje) dolžan iz obveznega zavarovanja odjaviti zavarovane osebe, ki zanj ne izpolnjujejo več pogojev, in sicer najpozneje v osmih dneh po nastopu novih okoliščin. Zavarovano osebo pa lahko iz obveznega zavarovanja odjavi tudi ZZZS, če ugotovi, da ne izpolnjuje več predpisanih pogojev.

Obrazec M-2 (Odjava podatkov o pokojninskem in invalidskem ter zdravstvenem zavarovanju, zavarovanju za starševsko varstvo, zavarovanju za primer brezposelnosti in o sklenitvi delovnega razmerja), ki ga zavezanec za plačilo prispevkov predloži pristojni prijavno-odjavni službi območne enote ali izpostave ZZZS, nikjer ne prejudicira obveznosti seznanitve zavarovanca z odjavo iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, pri čemer pa pri prijavi družinskih članov v zdravstveno zavarovanje zahteva izjavo družinskega člana, na podlagi katerega se slednjega zavaruje po zakonu. Zavezanec za plačilo prispevkov torej lahko zavarovanca brez vednosti slednjega odjavi iz evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja. Prav zato bi morala biti obveza zavezanca za plačilo prispevkov ali pristojnih organov, da obvestijo zaposlenega o odjavi iz evidence, zakonsko določena.

Zakon o prispevkih za socialno varnost (v nadaljevanju: ZPSV) v okviru kazenskih določb trenutno določa denarno kazen za fizične in pravne osebe v primerih, ko slednje ne obračunajo ali plačajo v roku prispevkov za socialno varnost po pravilih, določenih v zakonu, oziroma če le-te nepravilno obračunajo ali plačajo, ter če davčnemu organu ne dostavijo ali ne dostavijo v roku obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma plačilne liste za zaposlene. Pri tem se je v praksi že izkazalo, da zahteva za predložitev plačilne liste ni zagotovilo, da bodo prispevki za socialno varnost dejansko tudi plačani, ampak zgolj obračunani.

V ZPSV bi morala biti med kazenske določbe dodatno vključena kazenska odgovornost za pravno osebo oziroma odgovorno osebo pravne osebe, ki zaposlenega ne obvesti o tem, da ga bo odjavila iz obveznega zdravstvenega zavarovanja. Neplačevanje prispevkov za socialno varnost oziroma neobveščanje zavezanca, da je bil odjavljen iz zavarovanja ne pomeni samo ogrožanja zavarovancev, ampak v veliko primerih tudi po njih zavarovanih družinskih članov.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj Bojana Kekca glede porabe zbranih sredstev vodnega povračila

Državni svet Republike Slovenije je na 28. seji 7. 7. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09), obravnaval vprašanje državnega svetnika Bojana Kekca glede porabe zbranih sredstev vodnega povračila in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Bojana Kekca in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Bojana Kekca se glasita:

Zakaj se sredstva iz naslova vodnega povračila ne vračajo nazaj v tisto regijo, kjer je bilo vodno povračilo dejansko obračunano od vseh količin iz vodnih virov odvzete vode in s strani porabnikov tudi plačano ter s tem zagotovi namensko porabo teh sredstev?

Kako so bila zbrana sredstva vodnega povračila porabljena v letu 2009?

Obrazložitev :

Vsak državljan Republike Slovenije, ki se oskrbuje iz javnega vodovoda, plačuje od porabljene pitne vode vodno povračilo. V skladu z določili Zakona o vodah so vodna povračila finančni vir Sklada za vode. Prioriteta pri porabi teh sredstev je zagotavljanje čiste pitne vode. Zakon torej določa namensko porabo sredstev, zbranih iz naslova vodnega povračila. Glede na to, da imajo še vse regije (občine) v Sloveniji probleme na področju oskrbe s pitno vodo in s tem zagotavljanjem porabnikom čisto, neoporečno pitno vodo (potrebne so še velike investicije za zmanjšanje vodnih izgub, obnovo vodovodnih sistemov, itd.), bi bilo edino smiselno, da se ta sredstva vrnejo v regijo, kjer so bila dejansko vplačana s strani porabnikov (tako kot to velja za okoljski dajatvi za odpadne vode in odlaganje odpadkov). Upravičeno bi namreč bilo, da sredstva vodnega povračila, zaradi zagotavljanja svoje namenskosti, v prihodnje pospešujejo vlaganja v lokalno vodovodno omrežje in omogočijo dostop do čiste pitne vode vsem državljanom Republike Slovenije.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja Jerneja Verbiča v zvezi z odpravo nerazumne in diskriminatorne politike oblikovanja cen elektrike

Državni svet Republike Slovenije je na 29. seji 15. 9. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi z odpravo nerazumne in diskriminatorne politike oblikovanja cen elektrike, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča in predlaga Ministrstvu za gospodarstvo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča se glasi:

Kaj bo storilo Ministrstvo za gospodarstvo za odpravo nerazumne in diskriminatorne politike oblikovanja cen elektrike, v katero so bila podjetja zapeljana in ki lahko uniči še tisti del zdravega slovenskega gospodarstva, ki v teh kriznih časih deluje in se razvija? Zagotovijo naj se primerljivi pogoji poslovanja za vsa slovenska podjetja, da se breme višjih cen elektrike porazdeli na vse porabnike in podjetja, da se odpravi neenakosti na trgu in da se zaradi gospodarske krize kot višje sile sedanje zavajajoče in škodljive pogodbe prilagodijo spremenjenim tržnim razmeram.

Obrazložitev:

V času največje gospodarske rasti oktobra 2008, je cena in poraba elektrike hitro rasla. Dobavitelji elektrike so izkoristili to situacijo in 14 mesecev pred iztekom veljavnih pogodb predložili podjetjem v podpis nove pogodbe o zagotavljanju cene in količine elektrike za leti 2010 in 2011. Pojasnili so, da se poraba električne energije na trgu močno povečuje, zaradi česar bo prihajalo do redukcij električne energije, katerim pa se je mogoče izogniti s sklenitvijo novih pogodb, ki zagotavljajo vnaprej dogovorjeno količino in ceno elektrike. S temi napovedmi so podjetja zavedli. Ker si izpadov proizvodnje zaradi obveznosti do kupcev resno podjetje ne more privoščiti in glede na dobro, dolgoletno poslovno sodelovanje z dobavitelji elektrike so podjetja pogodbe tudi podpisala. To pa se je pokazalo za usodno, saj je sledila gospodarska kriza, proizvodnja je v Sloveniji upadla za 20 odstotkov, cene elektrike na trgu pa za 50 odstotkov, medtem ko so ostale pogodbene cene nespremenjene. Nezaposlenost se je v Sloveniji povečala za 50 000 delovnih mest. Po predpisih EU sprememba cene elektrike na trgu za več kot 25 odstotkov pomeni višjo silo in to morajo upoštevati tudi slovenski dobavitelji elektrike.

Dobavitelji elektrike, ki so državni monopolisti sedaj od podjetij zahtevajo plačilo elektrike po pogodbeni ceni, ki je dvakrat višja od tržne cene. Pogajanja o spremembi diskriminatornih pogodb potekajo že od novembra 2009 a se ne premaknejo z mrtve točke, saj vodstva državnih podjetij suhoparno razlagajo, da podjetja v to obvezuje podpisana pogodba, ker so oni po taki ceni vnaprej zakupili elektriko na borzi. Če je to res so se državni monopolisti dobave elektrike spremenili še v borzne špekulante. V nasprotju s poslovno moralo pa je tudi višina pogodbene kazni za odstop od pogodbe, ki je do dvakrat višja od vrednosti posla.

Sedanja tržna cena elektrike je 61 evrov/MWh, za ta podjetja pa se je s 1.1.2010 podražila za 114 odstotkov na 144 evrov/MWh, prihodnje leto pa za 121 odstotkov na 152 evrov. Podpisane pogodbe so pravno-formalno zavezujoče, a z vidika poslovne morale in konkurenčnosti katastrofalne za odjemalce kakor tudi za dobavitelje elektrike saj bodo odjemalci takoj ko bo mogoče zamenjali dobavitelje.

Ob tem je treba dodati, da se je elektrika za vsa podjetja podražila še za 80 odstotkov iz naslova omrežnin in prispevkov za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije preko obnovljivih virov energije.

Pogodbena cena elektrike, ki je dvakrat višja od cene elektrike na trgu predstavlja za podjetja nepremostljive ovire. Nekaterim podjetjem bo pobrala celoten dobiček v naslednjih dveh letih, ki so ga nameravali vložiti v posodobitev in razvoj, prisiljeni so ustaviti že pričete investicije v

povečanje proizvodnih zmogljivosti, krčiti pa morajo tudi dosednji obseg poslovanja in zmanjšati število redno zaposlenih. Enormna podražitev elektrike vodi podjetja v izgubo iz poslovanja in ogroža njihov obstoj. Vsa prizadeta podjetja v Sloveniji bodo samo iz tega naslova utrpela po sedaj znanih podatkih okrog 20 milijonov evrov, a seznam podjetij še narašča.

Nujna je takojšnja vzpostavitev dialoga in sprejetje dogovorov med državnimi proizvajalci in dobavitelji elektrike in prizadetimi podjetji za odpravo diskriminatornih in neupravičenih cen elektrike.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi pobude Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance v zvezi z dopolnilnim prostovoljnim zdravstvenim zavarovanjem

Državni svet Republike Slovenije je na 29. seji 15. 9. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance v zvezi z dopolnilnim prostovoljnim zdravstvenim zavarovanjem, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet podpira pobudo Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance in predlaga Ministrstvu za zdravje, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance se glasi:

Komisija predlaga, da Ministrstvo za zdravje ponovno preuči vlogo prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja pri financiranju zdravstvenega sistema v celoti, smotrnost in prednosti dvovrstnega sistema obveznega in dopolnilnega prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja z dvema zdravstvenima blagajnama ter možnosti prenosa sredstev zavarovalnic, zbranih za dopolnilno zdravstveno zavarovanje na Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Obrazložitev:

Ne glede na mnenje članov komisije, da so predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o zavarovalništvu potrebne pa se je v razpravi o predlogu zakona zastavilo vprašanje ali se je dosedanja praksa prostovoljnih dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj resnično izkazala za učinkovitejšo in racionalnejšo, kot je bila pred spremembami Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ko je tudi prostovoljna zdravstvena zavarovanja izvajal Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Po mnenju komisije bi morali ponovno razmisliti o potrebnosti in smotrnosti sistema, ki ločeno zbira in urejuje sredstva za obvezno in prostovoljno zdravstveno zavarovanje.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik